

Inspectie Werk en Sociale Economie

JAARRAPPORT 2011

JAARRAPPORT

Inspectie Werk en Sociale Economie

2011

COLOFON

SAMENSTELLING

Vlaamse overheid
Departement Werk en Sociale Economie
Afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie
Koning Albert II-laan 35 bus 20
1030 Brussel
02 553 08 88
werkgelegenheid.inspectie@vlaanderen.be
www.werk.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Dirk Vanderpoorten
Secretaris-generaal

DEPOTNUMMER

D/2012/3241/131

LAY-OUT

Perplex | Aalst

UITGAVE

Mei 2012

Inhoudsopgave

Voorwoord	5
1 Voorstelling	6
1.1 Inspectie binnen het Beleidsdomein Werk en Sociale Economie	6
1.2 Bevoegdheden en materies	7
1.3 Jaarlijks ondernemingsplan en doelstellingen	8
1.4 Personeel en ICT	9
1.5 Belangrijke wijzigingen wetgeving	10
1.6 Preventief optreden	11
2 Kwaliteitsvolle controles in uitvoering van het jaarlijks ondernemingsplan	12
2.1 Strategische boordtabel en gerealiseerde controles	12
2.2 Materiegerichte uitgevoerde controles	15
2.2.1 Tewerkstelling buitenlandse werknemers	15
2.2.2 Private Arbeidsbemiddeling	28
2.2.3 Sociale Interventie	37
2.2.4 Evenredige Arbeidsdeelname en Diversiteit	40
2.2.5 Taaldecreet	43
2.2.6 Klassieke tewerkstellingsprogramma's	45
2.2.7 Activeringsmaatregelen	54
2.2.8 Competentie en Loopbaan	59
2.2.9 Sociale Economie	60
2.2.10 Europees Sociaal Fonds	69
3 Een deskundig onderbouwde risicoanalyse	75
4 Organisatiebeheer en deontologische code	79
5 Een nieuw kwaliteitskader voor de Vlaamse sociale inspectie	82
6 Het elektronisch inspectiedossier	85
7 Een netwerk van samenwerkingsverbanden	87
8 Rapportering over de werkzaamheden	90
9 Administratieve geldboeten	92
9.1 Procedure	92
9.2 Dossiers 2011	94
9.3 Conclusies	96
10 Globale beschouwingen m.b.t. controles 2011	98

11	Jaarlijks ondernemingsplan en doelstellingen 2012	101
11.1	Strategische boordtabel 2012	101
11.2	Doelstellingen 2012	101
	Bijlagen	103
	Inspectiedecreet 30 april 2004	103
	Decreet van 9 juli 2010 tot wijziging van decreet van 30 april 2004	119

> Beste lezer,

Ik ben blij om u het Jaarrapport 2011 van mijn afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie voor te stellen. Deze rapportering is niet alleen een taak in het kader van een decretale verplichting, het is een belangrijk element in de ondersteuning van het beleid. De resultaten van de inspecties zorgen soms voor een bijsturing van bestaande maatregelen of geven nieuwe initiatieven mee vorm.

Zo verkregen wij door de 2.100 inspecties van afgelopen jaar opnieuw een pak nuttige inzichten. Binnen de sectoren sociale economie en private arbeidsbemiddeling leverden aangepaste inspectiemethoden en onderzoek van complexere dossiers verrassende vaststellingen op. De tijdsintensieve inspecties bij de promotoren van ESF-projecten renderen. Dat merkten we aan een steeds betere navolging van de normen bij de projecten. Op het vlak van de tewerkstellings-maatregelen zorgden financiële inspecties voor correcties in betoelagingen, zowel in het voordeel als in het nadeel van de subsidietrekker. Verder werkt het inspirerend om te zien hoe onze inspecteurs nauw samenwerken met de federale inspectiediensten in het kader van de strijd tegen sociale fraude. We nemen daarin zelfs geregeld al eens het voortouw. En de aangepaste inspectiewijze van de dossiers rond sociale interventie heeft geleid tot een effectievere aanpak van de tekortkomingen in het kader van de herplaatsing van werknemers uit ondernemingen in moeilijkheden of faillissement.

Tot zover een korte greep uit het jaarrapport dat anders oogt dan de vorige edities. De gewijzigde vormgeving en inhoudsopgave zijn geïnspireerd door een vernieuwde aanpak van het inspectieoptreden. Sedert 2011 wordt immers intensief gewerkt op basis van een leidraad voor organisatiebeheer en kwaliteitsmanagement. Via die integrale benadering en de betrokkenheid van alle betrokken partijen bouwen wij verder aan een efficiëntere handhaving. Dat is en blijft ook de komende jaren onze uitdaging.

Ik wens je veel studieplezier met alle markante vaststellingen en de statistieken in detail.

Dirk Vanderpoorten,
SECRETARIS-GENERAAL

1

Voorstelling

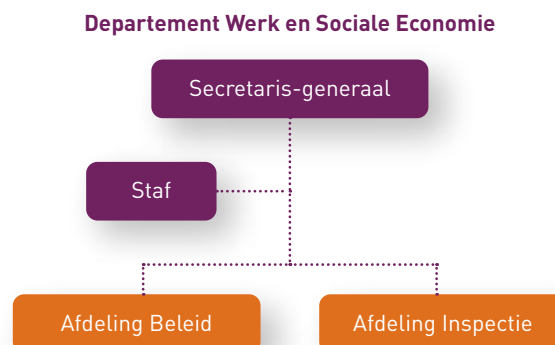
- 1.1 Inspectie binnen het Beleidsdomein Werk en Sociale Economie
- 1.2 Bevoegdheden en materies
- 1.3 Jaarlijks ondernemingsplan en doelstellingen
- 1.4 Personeel en ICT
- 1.5 Belangrijke wijzigingen wetgeving
- 1.6 Preventief optreden

1.1 Inspectie binnen het Beleidsdomein Werk en Sociale Economie

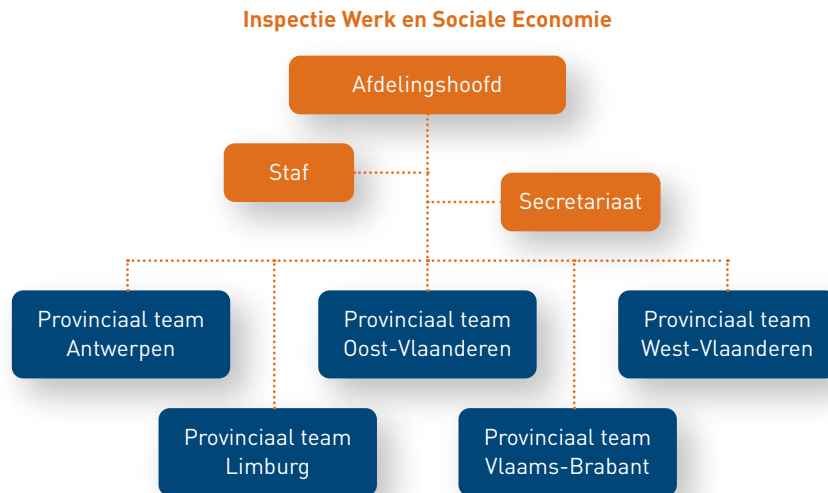
Sedert 1 april 2006 behoort Inspectie Werk en Sociale Economie tot het Departement Werk en Sociale Economie. Het Departement vormt samen met het Vlaams Subsidieagentschap het ministerie van Werk en Sociale Economie. In onderstaand schema zijn ook de andere partners binnen het beleidsdomein weergegeven.

Naast Inspectie zijn er binnen het Departement Werk en Sociale Economie eveneens een afdeling Beleid en een Staf van de Secretaris-generaal.

Het organogram van Inspectie ziet er als volgt uit.

1.2 Bevoegdheden en materies

Missie

Inspectie Werk en Sociale Economie onderschrijft de missie van het gelijknamige Departement:

Ons deskundig en klantvriendelijk team maakt en ondersteunt beleid en houdt toezicht op de uitvoering ervan, met als passie meer en beter werk voor iedereen in Vlaanderen.

Inspectie oefent daarbij toezicht uit op de uitvoering van het beleid via onafhankelijke controles op het terrein, ondersteund door een onderbouwde risicoanalyse.

Wettelijke basis

De basis voor het optreden van de Inspectie Werk en Sociale Economie is het decreet van 30 april 2004 houdende het sociaalrechtelijk toezicht (of voluit: het decreet tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn). Dit decreet werd gewijzigd bij decreet van 9 juli 2010, dat in werking trad op 1 oktober 2010.

Het inspectiedecreet verleent de inspecteurs verschillende manieren van optreden:

- verstrekken van inlichtingen en adviezen onder meer over de meest doeltreffende middelen om de wettelijke en decretale bepalingen na te leven;
- formuleren van een waarschuwing;
- stellen van een termijn voor de overtreder om zich in orde te stellen;
- toezicht en controle uitoefenen op stukken of ter plaatse en op de verantwoording die gerechtigden moeten verstrekken aan de rechtspersonen van wie zij toelagen ontvangen;
- toezicht uitoefenen op de algemene en bij beslissingen opgelegde voorwaarden;
- processen-verbaal opstellen, waarin alle bevindingen en verhoren, alsook vastgestelde inbreuken worden opgetekend;

- voorstellen formuleren tot intrekking van de erkenning of arbeidsvergunning/kaart;
- voorstellen formuleren tot stopzetting van projecten of tot correcties op financiële tegemoetkomingen.

De term “inspectie” kan als volgt gedefinieerd worden (conform teksten van de Interne Audit van de Vlaamse Administratie):

Inspectie is het geheel van acties en handelingen, uitgevoerd door een onafhankelijke entiteit, die gericht zijn op het toepassen en doen respecteren van specifieke regelgeving en getroffen beslissingen. Een inspectiedienst waakt erover dat een derde partner zijn/haar taken correct uitvoert, conform de voorwaarden waaraan een subsidie, erkenning en/of vergunning werd gekoppeld.

Inspectie Werk en Sociale Economie valt ook onder het Sociaal Strafwetboek dat op 1 juli 2011 in werking trad op. Met de invoering van het Sociaal Strafwetboek beoogt de wetgever een overzichtelijk en gecoördineerd geheel te maken van alle sancties die kunnen toegepast worden bij inbreuken op het arbeidsrecht en het sociaal zekerheidsrecht.

Materies

Inspectie Werk en Sociale Economie is bevoegd voor controle op volgende materieclusters:

- Tewerkstelling buitenlandse werknemers
- Private arbeidsbemiddeling
- Sociale Interventie
- Evenredige arbeidsmarktdeelneming en diversiteit
- Europees Sociaal Fonds
- Sociale Economie
- Activeringsmaatregelen
- Tewerkstellingsmaatregelen
- Competenties & Loopbaan
- Taaldecreet

1.3 Jaarlijks ondernemingsplan en doelstellingen

Sedert 1 januari 2011 heeft het Departement Werk en Sociale Economie een managementovereenkomst met haar functioneel bevoegde ministers voor Werk en Sociale Economie. De huidige overeenkomst loopt tot 31 december 2015 en concretiseert de taakstelling van het Departement.

De managementovereenkomst wordt jaarlijks vertaald in een ondernemingsplan, met concrete invulling van de strategische en operationele doelstellingen voor dat jaar.

Eén van de zeven strategische doelstellingen handelt over “een effectief en efficiënt handhavingsbeleid”. Daarbinnen werden volgende operationele doelstellingen bepaald voor 2011:

1. Kwaliteitsvolle controles worden voorbereid en uitgevoerd op basis van een strategische boordtabel opgenomen in het jaarlijks ondernemingsplan.
2. De te controleren beleidsmateries en subjecten worden bepaald en gedetecteerd op basis van een deskundig onderbouwde risicoanalyse.
3. Uitwerken van een nieuw kwaliteitsmodel voor de Vlaamse Sociale Inspectie.

4. Het elektronisch inspectiedossier wordt verder uitgebouwd tot een performante en logische applicatie die de volledige cyclus van een inspectiedossier digitaliseert voor alle beleidsmateries.
5. Een netwerk en samenwerkingsverbanden worden verder uitgebouwd.
6. Periodiek wordt gerapporteerd over de werkzaamheden, de terreinervaringen en –vaststellingen en de wijze van optreden.

Dit zijn dan ook de projecten die in dit jaarrapport aan bod komen.

1.4 Personeel en ICT

Personeel

Inspectie Werk en Sociale Economie is als volgt georganiseerd:

- een hoofdbestuur met zetel in Brussel
- vijf provinciale teams gevestigd in Leuven (Vlaams-Brabant), Gent (Oost-Vlaanderen), Brugge (West-Vlaanderen), Antwerpen (Antwerpen) en Hasselt (Limburg).

De personeelsbezetting ziet er als volgt uit:

1.1 Grafiek: personeelsbezetting Inspectie Werk en Sociale Economie op 31.12.2011

Inspectie Werk en Sociale Economie stelt zich op als een lerende organisatie. Het beheren en versterken van kennis en competenties is dan ook een prioritair objectief. De afdeling levert daarom jaarlijks een actieve bijdrage aan het VTO-plan van het Departement Werk en Sociale Economie.

Informatie- en Communicatietechnologie

Op 1 januari 2010 werd het elektronisch inspectiedossier in gebruik genomen binnen Inspectie Werk en Sociale Economie. Dit had tot doel om de vroeger bestaande systemen voor dossieropvolging volledig te integreren en verder uit te breiden. Op die manier werd het integrale procesverloop van een inspectiedossier gedigitaliseerd. Aan de applicatie is ook een documentbeheersysteem gekoppeld, zodat alle opgestelde documenten elektronisch opgeslagen en geraadpleegd kunnen worden.

In 2011 werd verder gewerkt aan de ontwikkeling van alle materieclusters waarvoor Inspectie Werk en Sociale Economie bevoegd is. Op 31 december omvatte het elektronisch inspectiedossier dan ook al 98% van de materieclusters.

De nieuwe applicatie verschaft toegang tot andere voor inspectie nuttige databanken, zoals:

- kruispuntbankregisters;
- rijksregister;
- personeelsbestand van de werkgevers ingeschreven bij de RSZ of RSZPPO;
- werkgeversrepertorium;
- LIMOSA-kadaster (nog niet verwezenlijkt in 2011).

U leest meer over het elektronisch inspectiedossier in hoofdstuk 6 van dit Jaarrapport.

Deze applicatie kadert binnen het ruimere ICT-meerjarenplan van het Departement Werk en Sociale Economie. Dit heeft als doel de ICT-infrastructuur te moderniseren en uit te breiden, met het oog op een efficiëntere en effectievere overheid.

1.5 Belangrijke wijzigingen wetgeving

Decreet Private Arbeidsbemiddeling

Op 1 januari 2011 trad een nieuw bemiddelingsdecreet in werking.

Het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaams Gewest werd aangepast aan de Europese regelgeving, met name aan de Europese Dienstenrichtlijn. Dit gebeurde bij decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling en het bijhorende besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet.

De grootste nieuwigheid is dat de erkenningsregeling voor bemiddelingsbureaus voortaan enkel nog van toepassing is op uitzendkantoren. Een meer gedetailleerde beschrijving is terug te vinden in hoofdstuk 2.2.2 van dit Jaarrapport.

Sociaal Strafwetboek

Op 1 juli 2011 ging het Sociaal Strafwetboek in voege.

Als gevolg daarvan zijn de strafrechtelijke bepalingen van de volledige sociale wetgeving uniform gemaakt. Het sociaal strafrecht is op die manier doeltreffender en samenhangender geworden en beter afgestemd op het algemeen strafrecht en het strafprocesrecht.

Daar waar de voormalige federale wetgeving gekenmerkt werd door een zeer grote variëteit zowel van administratieve geldboetes, als van strafrechtelijke geldboetes en gevangenisstraffen, voert het Sociaal Strafwetboek 4 niveaus in van sancties, die -al naargelang de geoordeelde ernst van de overtreding- toepasselijk zijn op de inbreuken.

Salduz-wet

Op 1 januari 2012 werd de Salduz-wet van kracht.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens deed een belangrijke uitspraak op 27 november 2008. Het betrof de zaak van Salduz tegen Turkije. Salduz werd veroordeeld voor terroristische misdrijven, onder meer op basis van verklaringen die hij had afgelegd zonder bijstand van een raadsman. Volgens het Hof behoort het recht van een verdachte om toegang te hebben tot een advocaat echter tot de fundamentele pijlers van een eerlijk proces, en dit vanaf het eerste politieverhoor.

Dit arrest werd gevolgd door andere gelijkaardige uitspraken, ook in België. Maar aangezien ons land geen expliciete regeling had voor de bijstand tijdens een politieverhoor, was nieuwe wetgeving noodzakelijk. De Salduz-wet voorziet bijgevolg in een reeks aanpassingen aan het Wetboek van Strafvordering en de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. De aanpassingen situeren zich voornamelijk in de rechtsregels voor wat betreft het verhoor, en worden opgedeeld in drie luiken: rechtsregels voor ieder verhoor, rechtsregels voor het verhoor van verdachten en rechtsregels voor verhoor van personen die van hun vrijheid beroofd werden.

1.6 Preventief optreden

Naast haar curatieve aanpak en taakinfilling tracht Inspectie Werk en Sociale Economie ook haar preventief optreden te bevorderen door een adequate en gerichte aanwezigheid in de diverse beleidsmateries waarvoor ze bevoegd is. Alle uitgevoerde inspectiebezoeken zijn immers vormen van preventief optreden, omwille van de aanwezigheid op het terrein en de informatieve taak die daarbij zo goed als altijd vervuld wordt.

Momenteel worden al veel inlichtingen verstrekt, informatie verspreid en vermaningen en verwittigingen uitgeschreven met de bedoeling (nieuwe) inbreuken te voorkomen en te vermijden. Ook alle opgestelde Waarschuwingen zijn immers manifeste vormen van preventief optreden.

Inspectie Werk en Sociale Economie krijgt daarnaast heel wat informatievragen via telefoon of mail. Deze worden rechtstreeks beantwoord of doorverwezen. Dit kan om een werkgever gaan die vraagt of een bepaalde persoon een arbeidskaart nodig heeft, het kan een gebruiker zijn die wil weten of een bureau erkend is voor private arbeidsbemiddeling. Regelmatig stellen bedrijven en particulieren ook vragen in het kader van de wetgeving op het taalgebruik tussen werkgevers en werknemers.

Dit alles kan nog meer structureel ingebed worden door:

- voldoende aanwezigheid in (nieuwe) bevoegdheden, sectoren, niches, en dit ook op te nemen in de planningsinstrumenten zoals de strategische boordtabel en het gecoördineerd optreden met andere inspectiediensten
- de organisatie van informatiesessies voorafgaandelijk aan controlerondes in een bepaalde branche, met aankondiging van vooropgestelde aantallen en wijzen van controleren. Dit kan bijvoorbeeld ten aanzien van socio-professionele organisaties, beroepsverenigingen, sociale gesprekspartners en stakeholders
- het ontwikkelen van nieuwe vormen van inspectieoptreden naargelang de bedoeling van het inspectieoptreden, de aard van de te controleren materie en de beoogde effecten. Dit hangt samen met de vooropgestelde missie en visie.

De verdere uitwerking hiervan is opgenomen in het jaaractieplan 2012.

2

Kwaliteitsvolle controles in uitvoering van het jaarlijks ondernemingsplan

- 2.1 Strategische boordtabel en gerealiseerde controles
- 2.2 Materiegerichte uitgevoerde controles

2.1 Strategische boordtabel en gerealiseerde controles

Jaarlijks wordt in het ondernemingsplan van het Departement Werk en Sociale Economie een strategische boordtabel toegevoegd met een vooropgesteld aantal uit te voeren inspecties binnen de verschillende materieclusters waarvoor Inspectie Werk en Sociale Economie bevoegd is. Hiervoor wordt onder meer gesteund op een onderbouwde risicoanalyse, waarover meer in hoofdstuk 3 van dit jaarrapport. Hieronder wordt een overzicht weergegeven van de vooropgestelde streefcijfers voor 2011, met daarnaast de effectief uitgevoerde controles in datzelfde jaar.

2.1 Tabel: Aantal uitgevoerde controles in 2011 (tegenover objectief)

Materie / Thema / Cluster	OBJECTIEF 2011			UITGEVOERD 2011	
	gemid. mensdagen / dossier	VTE	Objectief	uitgevoerd	% van objectief
Migratie / Arrondissementele Cellen	2,4	11,4	950	969	102%
Private arbeidsbemiddeling / E.D.R.L	1,75	1,09	125	148	118%
Sociale Interventie	1	0,50	100	104	104%
EPA	2	0,50	50	17	34%
Diversiteit	1,5	0,11	15	10	67%
Europees Sociaal Fonds	6	1,77	59	59	100%
Sociale Economie	2	2,5	250	251	100%
Activeringsmaatregelen	2	0,25	25	24	96%
Tewerkstellingsmaatregelen	1	3,14	628	501	80%
Competentie & Loopbaan	2	0,10	10	8	80%
Taaldecreet	0,75	0,10	27	16	59%
Vergaderingen / opleiding		4,37			
Totaal		25,83	2239	2107	94%

In 2011 werden door Inspectie Werk en Sociale Economie in totaal 2107 onderzoeken uitgevoerd, door 25,83 VTE inspecteur.

Hierna volgt de bespreking van de verschillende materieclusters uit de strategische boordtabel:

TEWERKSTELLING VAN BUITENLANDSE WERKNEMERS

Voor het toezicht op de wet van 30 april 1999 met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse werknemers stelde Inspectie Werk en Sociale Economie zich tot doel om 950 controles uit te voeren in het jaar 2011.

Op 31 december 2011 werden 969 migratiecontroles uitgevoerd of 102% van de vooropgestelde doelstelling. Daarvan waren 589 gevraagde controles en 380 spontane controles.

In 2011 ging bijzondere aandacht uit naar de controle van dossiers in het kader van de voorziene regularisatieprocedure op basis van werk.

PRIVATE ARBEIDSBEMIDDELING

Hierin kaderen de controles binnen het nieuwe bemiddelingsdecreet van 10 december 2010, dat er kwam naar aanleiding van de Europese Dienstenrichtlijn (EDRL).

In 2011 werden in totaal 148 controles uitgevoerd in de private arbeidsbemiddeling, of 118% van het vooropgestelde perspectief. Dit perspectief werd na overleg met het kabinet Werk in de loop van het jaar verhoogd van 100 naar 125 controles.

In 2011 werd bijzondere aandacht besteed aan fraudegevoelige dossiers en door de SERV-adviescommissie gevraagde dossiers.

SOCIALE INTERVENTIE

Sinds 2001 financiert het Herplaatsingsfonds, inmiddels herdoopt tot Sociaal Interventiefonds, de outplacementbegeleiding van ontslagen werknemers bij bedrijven die zelf niet over de nodige financiële middelen beschikken. Dit naar aanleiding van een faillissement, gerechtelijk akkoord of andere moeilijkheden.

In 2011 werden 104 controles Sociale Interventie afgewerkt, of 104% van het vooropgestelde perspectief van 100 dossiers.

EVENREDIGE PARTICIPATIE OP DE ARBEIDSMARKT

Dit betreft controles op basis van het EPA-decreet van 8 mei 2002, dat toeziet op de evenredige participatie op de arbeidsmarkt. Inspectie Werk en Sociale Economie voerde in dit kader 17 controles uit. Dit vertegenwoordigt 34% van het streefcijfer van 50 controles op jaarbasis.

Vanwege de aard van de bevoegdheid, is de materie EPA nauw verbonden met de materie Bemiddeling. Het is echter een beleidskeuze van Inspectie Werk en Sociale Economie om bij een bemiddelingscontrole enkel een afzonderlijk EPA-verslag op te stellen wanneer er ook effectief vaststellingen waren. Dit aspect EPA werd bijgevolg in meer dan de bovenvermelde 17 dossiers meegenomen.

DIVERSITEITSPANNEN

Na overleg met het kabinet Werk werd beslist om de aanvankelijke doelstelling van 50 dossiers terug te brengen naar 15 dossiers. Hiervan werden 10 dossiers gerealiseerd, wat neerkomt op een realisatiegraad van 67%.

De reden dat de doelstelling niet volledig werd behaald, heeft te maken met de keuze om voor het eerst ook structurele diversiteitprojecten aan een controle te onderwerpen. Dit betreft veel grotere dossiers die een diepgaander onderzoek vereisen. In 2011 werden twee dergelijke projecten onderzocht, waarvan één onderzoek volledig kon worden afgerond.

EUROPEES SOCIAAL FONDS

In het kader van het Europees Sociaal Fonds, werkt Inspectie Werk en Sociale Economie in onderaanneming van de Auditautoriteit (Inspectie van Financiën).

Voor 2011 werden aanvankelijk 80 controledossiers voorzien. Op basis van de steekproef en risicoanalyse van de Auditautoriteit werden uiteindelijk 59 dossiers ontvangen voor onderzoek. Deze onderzoeken zijn allemaal afgerond, zijnde 100% dus van de toegewezen controledossiers.

SOCIALE ECONOMIE

In de sector van de sociale economie werden het afgelopen jaar 251 dossiers afgewerkt, incl. de gepresteerde uren in een aantal complexere dossiers (equivalent van 33 dossiers). Dit komt overeen met 100% van het objectief van 250 dossiers.

Hierin zitten (naast de complexe dossiers) volgende controles vervat:

- 91 Invoegbedrijven en startcentra
- 70 Beschutte Werkplaatsen
- 48 Lokale Diensteneconomie
- 9 Sociale Werkplaatsen

ACTIVERINGSMAATREGELEN

De cluster activeringsmaatregelen omvat inspecties van de professionele integratie van personen met een arbeidshandicap (VOP), de tewerkstellingspremie 50+ en de ERSV's.

De 24 uitgevoerde dossiers in 2011 omvatten:

- 18 tewerkstellingspremies 50+
- 6 ERSV-controles

Hiermee werd 96% van de doelstelling binnen deze materiecluster uitgevoerd. In totaal werden immers 25 controles voorzien.

TWERKSTELLINGSMAATREGELEN

Onder tewerkstellingsmaatregelen omvatten wij de inspecties van volgende programma's: gesco's bij lokale besturen (KB474), gesco's veralgemeend stelsel, werkervaring, opleidingsprojecten en het derde arbeidscircuit (DAC).

In dit segment werden in 2011 501 controles uitgevoerd. Hiermee werd 80% van het streefcijfer gehaald. Hierin zitten volgende grote clusters vervat:

- 318 Gesco lokale besturen
- 112 Gesco veralgemeend stelsel
- 53 Derde arbeidscircuit
- 13 Opleidingsprojecten
- 5 Werkervaring

COMPETENTIE & LOOPBAAN

Hieronder vallen de addenda bij de sectorconvenants, de opleidingscheques, de ervaringsbewijzen, de loopbaancentra en de initiatieven met betrekking tot levenslang leren.

In dit segment werden in 2011 in totaal 8 controles uitgevoerd inzake sectorconvenants en opleidingscheques. Dit betekent 80% van het objectief van 10 controles vooropgesteld binnen deze nieuwe materiecluster.

TAALDECREET

In 2011 werden 16 dossiers afgerond in het kader van controle op de naleving van het Taaldecreet. Dit is 59% van het vooropgestelde streefcijfer van 27 controles.

Deze onderzoeken kwamen er naar aanleiding van integrale controles binnen andere materies of op basis van concrete meldingen/klachten.

2.2 Materiegerichte uitgevoerde controles

2.2.1 Tewerkstelling buitenlandse werknemers

2.2.1.1 Aantal controles naar oorsprong

In het voorbije jaar werden 969 controles uitgevoerd.

Deze controles kwamen tot stand hetzij op eigen initiatief, hetzij in het kader van de arrondissementale celwerking, hetzij op vraag van andere diensten of personen.

2.2 Tabel: Verdeling migratiecontroles naar oorsprong

Oorsprong	Aantal	%
Gevraagde controle Vlaams Subsidieagentschap WSE	541	56
Gevraagde controle door andere diensten	48	5
Eigen onderzoeken	216	22
Gecoördineerde acties (AC)	164	17
TOTAAL	969	100 %

In meer dan de helft van de gevallen (56%) werden de controles gevraagd vanuit onze partnerorganisatie: het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie (VSAWSE). Dit is hoofdzakelijk toe te schrijven aan de gevraagde controles in het kader van de regularisatiedossiers op basis van duurzame lokale verankering (dit wordt verder nog uitvoerig behandeld).

2.3 Tabel: Verdeling gevraagde migratiecontroles Vlaams Subsidieagentschap WSE naar oorsprong

Gevraagde controle VSAWSE	1ste aanvraag arbeidskaart	345
	Beroepschrift	94
	Hernieuwing	29
	Opvolging	70
	Weigering	1
	Andere	2
Totaal		541

De tabel geeft weer dat Inspectie Werk en Sociale Economie in 63,8% van de gevallen wordt gevraagd om voor de eerste aanvraag van een arbeidsvergunning en –kaart een onderzoek uit te voeren, alvorens de toekenning of weigering ervan door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. In 17,3% van de gevallen werd Inspectie gevraagd om een controle uit te voeren in het kader van een beroep dat de werkgever aantekende tegen de weigering van een arbeidsvergunning en –kaart. Daarnaast werd in 12,9% van de dossiers gevraagd om een opvolgingsonderzoek uit te voeren na de toekenning van een arbeidsvergunning en –kaart. Tot slot werd in 5,4% van de gevallen gevraagd om een onderzoek uit te voeren alvorens een hernieuwing van een arbeidsvergunning en –kaart toe te kennen.

Naast de gevraagde controles van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie, waren er in 2011 ook 48 controles die tot stand kwamen op vraag van andere diensten of personen. Deze zijn terug te voeren tot de volgende partijen:

2.4 Tabel: Verdeling andere gevraagde migratiecontroles naar oorsprong

Andere gevraagde controles		
Suboorsprong	Dienst	Aantal
Aanvraag	Arbeidsauditoraat	18
	Dienst Arbeidsmigratie	1
	Dienst Vreemdelingenzaken	4
	Inspectie Brussels Hoofdstedelijk Gewest	1
	RVA	2
	Toezicht Sociale Wetten	4
	VDAB	1
	Andere	1
	Subtotaal Aanvraag	
Klacht	Particulier	3
	Arbeidsauditoraat	1
	Dienst Vreemdelingenzaken	1
Subtotaal Klacht		5
Melding	Particulier	6
	Dienst Arbeidsmigratie	1
	Dienst Vreemdelingenzaken	1
	Sociale Inspectie	1
	Toezicht Sociale Wetten	2
Subtotaal Melding		11
TOTAAL		48

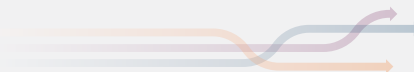
Hierbij stelt men vast dat er bij de andere gevraagde controles 32 aanvragen waren, 5 klachten en 11 meldingen. Binnen de gevraagde controles vormen de 18 aanvragen van het arbeidsauditoraat de grootste groep. Onder klacht verstaan wij een vraag die ingediend wordt door een betrokkene zelf. Een melding is een onderzoeksvraag ingediend door een derde.

2.2.1.2 Aantal controles per sector

In de onderstaande tabel zijn de door Inspectie Werk en Sociale Economie meest bezochte sectoren in 2011 terug te vinden. Het betreft hier alle uitgevoerde controles, uitgezonderd de gecoördineerde acties die verder in dit Jaarrapport gedetailleerd worden besproken.

2.5 Tabel: Aantal migratiecontroles per sector (buiten AC-verband)

Sector	Aantal
Land-, tuinbouw en visserij	33
Vervaardiging van voedingsmiddelen	36
Vervaardiging van overige producten en industrie	12
Afvalverwerking	2
Bouw	97
Onderhoud en reparatie van motorvoertuigen	42
Groothandel (excl. motorvoertuigen)	31
Detailhandel (excl. motorvoertuigen)	116
Transport	28
Horeca	206
ICT en media	4
Dienstverlening inzake financiën, immobiëlen, verzekeringen, ...	13
Arbeidsbemiddeling en uitzendarbeid	23
Particuliere huishoudens	65
Andere	95
Niet gekend	2
TOTAAL	805

lets meer dan een kwart van de controles vond plaats in de horeca. Deze categorie maakt samen met de detailhandel (exclusief motorvoertuigen) en de bouwsector meer dan de helft van alle controles uit (51,8%). Op te merken valt dat de detailhandel of zelfstandige kleinhandel uit verschillende branches bestaat zoals o.m. de levensmiddelenbranche, de modebranche, huishoudelijke artikelen enz. Dat de horeca en detailhandel zo intensief worden gecontroleerd is grotendeels het gevolg van de regularisatiedossiers in het kader van duurzame lokale verankering. Daarnaast valt ook op dat de controles bij particuliere huishoudens (8%) een belangrijke categorie blijven voor Inspectie Werk en Sociale Economie.

2.2.1.3 Aantal gecontroleerde werknemers

2.6 Tabel: Verdeling aantal gecontroleerde werknemers naar oorsprong

Oorsprong	Aantal controles	Administratief gecontroleerd	Ter plaatse gecontroleerd	Totaal gecontroleerde werknemers	Gemiddeld aantal gecontroleerde werknemers per controle
Gevraagde controle VSAWSE	541	1955	907	2862	5
Gevraagde controles door andere diensten	48	306	48	354	7
Eigen onderzoeken	216	1375	363	1738	8
Gecoördineerde acties (AC)	164	17	5222	5239	32
TOTAAL	969	3653	6540	10193	11

Uit bovenstaande tabel is af te leiden dat Inspectie Werk en Sociale Economie in 2011 in totaal 10.193 werknemers heeft gecontroleerd binnen de migratie-wetgeving (bij 2.071 werkgevers). Een administratieve controle houdt in dat voor het personeel dat in dienst is maar niet aan het werk werd aangetroffen of voor personeel dat reeds uit dienst is, wordt nagegaan of zij conform de vigerende regelgeving worden tewerkgesteld.

In 2011 werden 6.540 personen ter plaatse gecontroleerd tegenover 3.653 personen administratief. Tijdens de AC-controles gaat het bijna uitsluitend om de aangetroffen werknemers. Bij de eigen en de gevraagde onderzoeken gebeurt veelal een integrale controle van alle werknemers.

Bij de controles in 2011 waren de gecontroleerde werknemers afkomstig uit 119 verschillende landen. De grootste groep gecontroleerden waren Belg. In totaal ging het om 4901 werknemers waarvan er 1661 administratief werden gecontroleerd en 3240 ter plaatse.

Het gemiddeld aantal gecontroleerde werknemers per controle ligt opmerkelijk hoger bij AC -acties dan bij de eigen en gevraagde controles. Eén van de voordelen bij het gezamenlijk optreden van verschillende inspectiediensten is immers dat meer inspecteurs kunnen ingezet worden voor een controle. Dit zorgt voor een efficiëntere aanpak bij het controleren van grote werkgevers en het vaststellen van inbreuken. Binnen AC- acties worden dan ook voornamelijk die sectoren gekozen waarbij de verschillende sociale inspectiediensten baat hebben om samen te werken. De bouwsector, horeca en seizoensarbeid zijn hier voorbeelden van.

In de onderstaande tabel is de top 10 opgenomen van meest gecontroleerde buitenlandse nationaliteiten.

2.7 Tabel: Overzicht meest gecontroleerde buitenlandse nationaliteiten

Nationaliteit	Administratief gecontroleerd	Ter plaatse gecontroleerd	Totaal gecontroleerde werknemers
Polen	113	788	901
Turkije	410	190	600
Roemenië	323	244	567
Bulgarije	174	274	448
Marokko	197	166	363
China	48	183	231
Portugal	51	176	227
Nederland	102	108	210
Nepal	37	100	137
India	26	110	136

De Poolse werknemers waren met voorsprong de meest gecontroleerde buitenlandse werknemers. Zij werden in bijna 88% van de gevallen ter plaatse gecontroleerd. De Turken, Roemenen, Bulgaren en Marokkanen vervulden de top 5 die samen 28,3% van de buitenlandse gecontroleerden uitmaakt.

2.2.1.4 Inbreuken en vaststellingen

Aan de vaststellingen die Inspectie Werk en Sociale Economie doet, kunnen – afhankelijk van de aard van de vaststelling of de inbreuk – verschillende gevolgen gegeven worden. Het inspectieoptreden behelst immers zowel een informatief, preventief als repressief aspect.

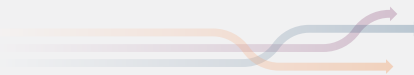
Volgende tabel geeft het aantal controles weer alsook de wijze van optreden en dit voor de laatste drie jaren. Bij de Pro Justitia's is telkens het percentage weergegeven ten opzichte van het totaal aantal controles van het desbetreffende jaar.

2.8 Tabel: Gevolgen van de uitgevoerde migratiecontroles

	Aantal controles			Waarschuwing			Pro-Justitia					
	2009	2010	2011	2009	2010	2011	2009	% PJ 2009	2010	%PJ 2010	2011	%PJ 2011
Eigen onderzoeken	357	475	216	6	27	21	65	18,2	92	19,4	26	12,0
Gecoördineerde acties (AC)	241	152	164	1	-	3	17	7,1	3	2,0	14	8,54
Gevraagde controles VSA WSE	400	584	541	46	34	28	56	14,0	131	22,4	105	19,4
Andere gevraagde controles	64	34	48	-	1	4	14	21,8	8	23,5	8	16,6
Totaal	1062	1245	969	53	62	56	152	14,3	234	18,8	153	15,5

Daar waar het aantal Waarschuwingen in 2011 ongeveer op een gelijk niveau blijft, daalde het aantal Pro Justitia's terug tot het aantal dat in 2009 werd opgesteld.

We kunnen een lichte daling vaststellen van het percentage Pro Justitia's in de 'eigen onderzoeken' en in de onderzoeken die ingesteld werden op verzoek van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. Bij de eigen onderzoeken daalt het percentage Pro Justitia's van 19,4% in 2010 (op 475 onderzoeken) naar 12,0% in 2011 (op 216 onderzoeken). De daling van het aantal eigen onderzoeken is het gevolg van de stijging van het aantal AC-acties en van de gevraagde onderzoeken (waaronder ook de regularisatiedossiers). Bij de controles op verzoek van het Vlaams Subsidieagentschap daalt dit cijfer lichtjes van 22,4% in 2010 naar 19,4% in 2011. Het aantal Pro Justitia's in AC-acties is dan weer toegenomen en steeg van 2% in 2010 naar 8,54% in 2011, en bereikt daarmee terug het niveau van 2009. Deze stijging in 2011 is onder meer het gevolg van het feit

dat inspecteurs meer zelf Pro Justitia opstelden wanneer er bij tewerkstelling zonder arbeidskaart geen andere inbreuken werden vastgesteld behorend tot de bevoegdheid van de federale collega's. Tot slot werd ook opgetreden voor verhindering van toezicht.

2.9 Tabel: Verdeling aantal Pro Justitia's, Waarschuwingen en PV's van Inlichtingen naar sector

Sector	2010			2011		
	Pro Justitia	Waarschuwing	PV van Inlichtingen	Pro Justitia	Waarschuwing	PV van Inlichtingen
Land- en tuinbouw	15	2	7	7	6	1
Vervaardiging voedingsmiddelen	5	-	4	8	1	10
Vervaard. overige producten, industrie	-	-	-	5	-	3
Bouw	14	3	9	14	14	30
Onderhoud/repairatie voertuigen	11	0	7	12	0	7
Groothandel	8	3	4	3	5	4
Detailhandel	19	3	19	27	5	30
Transport	10	2	4	3	1	7
Horeca	67	2	62	42	6	44
ICT	2	-	-	-	-	-
Dienstverlening financiën, immo, verzekeringen	1	-	-	4	-	2
Arbeidsbemiddeling	25	8	8	9	-	5
Particuliere huishoudens	16	22	5	7	12	2
Andere	41	17	13	12	7	4
TOTAAL	234	62	142	153	57	149

Hieruit blijkt dat horeca (42), detailhandel (27), bouw (14) en onderhoud/repairatie van voertuigen (12) de sectoren zijn waar in 2011 het hoogste aantal Pro Justitia's werd opgesteld.

Sinds 2009 is het aantal PV's van inlichtingen blijven stijgen (53 in 2009, 142 in 2010, 149 in 2011). Het ging hier telkens om vaststellingen waarvoor zelf niet kon worden opgetreden aangezien het toezicht op de betrokken materie niet tot de bevoegdheid van onze inspectiedienst behoorde. Dergelijke vaststellingen worden overgemaakt aan andere bevoegde diensten. De stijging gedurende de laatste 3 jaar is toe te schrijven aan de versterkte en meer gestructureerde samenwerking met de federale inspectiediensten evenals aan de verbetering van de informatie-uitwisseling tussen de deelnemende diensten. Dit ligt volledig in lijn met de AC-werking binnen het jaarlijkse SIOD-plan (Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst), waarover meer in hoofdstuk 2.2.1.6.

Volgende tabel geeft een overzicht van het aantal Pro Justitia met omschrijving van de inbreuk als ook het aantal betrokken werknemers.

2.10 Tabel: Verdeling Pro Justitia's naar aard inbreuken en aantal betrokken werknemers

Omschrijving inbreuk	Sanctie artikel ^(*)	Aantal inbreuken per artikel			Aantal betrokken werknemers		
		2009	2010	2011	2009	2010	2011
Illegaal verblijf en geen arbeidskaart	12,1°,a 175,§1	65	152	99	81	227	137
Wettig verblijf maar geen arbeidskaart	12,2°,a 175,§2,1°	76	131	81	123	224	218
Buitenlandse onderdaan België laten binnenkomen om er te worden tewerkgesteld of bijdragen tot dit binnenkomen, voor zover de buitenlandse onderdaan geen houder is van een AK en niet is vrijgesteld van een AK	12,1°,b 175,§3,1°	-	2	-	-	1	-

Omschrijving inbreuk	Sanctie artikel ^(*)	Aantal inbreuken per artikel			Aantal betrokken werknemers		
		2009	2010	2011	2009	2010	2011
Verhinderen van georganiseerd toezicht	12,2°,b 209	4	11	11	-	-	-
Werkgever heeft nagelaten de bevoegde overheid op de hoogte te brengen van het beëindigen van de tewerkstelling	12,2°,d ^(**)	8	9	7	12	37	22
Aan een buitenlandse onderdaan beloven, tegen betaling van welke vergoeding ook, hetzij een betrekking voor hem te zoeken, hetzij hem een betrekking te bezorgen, hetzij formaliteiten te vervullen die bij deze wet of uitvoeringsbesluiten ervan zijn voorgeschreven	12,1°,c 175,§3,2°	-	-	2	-	-	10
Vergoeding in welke vorm ook aanvragen of aannemen van een buitenlandse onderdaan, om hetzij voor hem een betrekking te zoeken, hetzij hem een betrekking te bezorgen, hetzij formaliteiten te vervullen die bij de wet of uitvoeringsbesluiten ervan zijn voorgeschreven	12,1°,d 175,§3,3°	3	-	1	3	-	-
Geweigerd hebben de AK aan de buitenlandse werknemer te overhandigen of hem deze bezorgd hebben tegen betaling van een bedrag of vergoeding in welke vorm ook.	12,2°,c 175,§2,5°	2	1	1	2	-	1
Optreden als tussenpersoon waarbij men daden heeft gesteld welke hetzij die buitenlandse onderdaan, hetzij de werkgever, hetzij de genoemde autoriteiten op een dwaalspoor kunnen brengen.	12,1°,e 175,§3,4°	-	4	4	-	1	15
Tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan voor een duur die de duur van de AK/AV overschrijdt.	^(***) 175,§2,3°	-	-	-	-	-	-
Tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan na de intrekking van de AV/AK	^(***) 175,§2,4°	-	-	1	-	-	1
		179	310	207	250	490	404

(*) Bij deze tabel is het belangrijk aan te geven dat de strafrechtelijke bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse onderdanen voorzien in artikel 12 van de wet van 30 april 1999 met ingang van 1 juli 2011 opgeheven werden, en vervangen door de strafrechtelijke bepalingen zoals voorzien in artikel 175 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010, dat op 1 juli 2011 van kracht werd. De meeste inbreuken en hun respectieve strafbepalingen blijven qua inhoud evenwel ongewijzigd.

(**) De inbreuk en strafbepaling geformuleerd in art. 12, 2, d° (nagelaten de bevoegde overheid op de hoogte te brengen van het beëindigen van de tewerkstelling) werd door de wetgever niet meer opgenomen in het Sociaal Strafwetboek.

(***) In het nieuwe Sociaal Strafwetboek zijn enkele nieuwe sancties opgenomen die voorheen niet voorzien waren in de wet van 30 april 1999, met name de tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan waarvan de arbeidskaart/arbeidsvergunning evenwel verstrekt is; en de tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan waarvan de arbeidskaart/arbeidsvergunning voorwerp was van een beslissing tot intrekking.

De tabel geeft weer dat het gros van de inbreuken gepleegd wordt door het tewerkstellen van vreemde werknemers, al dan niet illegaal in ons land aanwezig, zonder over een arbeidskaart te beschikken. Bij voornoemde inbreuken waren ook de meeste werknemers betrokken.

Het aantal Waarschuwingen en de omschrijving van de betrokken inbreuk vindt u in volgende tabel.

2.11 Tabel: Verdeling Waarschuwingen naar aard inbreuken en aantal betrokken werknemers

Inbreukartikel	Sanctieartikel	Omschrijving	Aantal inbreuken	Aantal betrokken werknemers
Wet art4§1	wet art12,1°,a SSW art 175,§1	Zonder geldig verblijf en zonder arbeidskaart	9	9
Wet art4§1	wet art12,2°,a SSW art175,§2,1°	Met geldig verblijf, maar zonder arbeidskaart	19	21
Wet art12,2°,c SSW art175,§2,5°	Wet art12,2°,c SSW art175,§2,5°	Werkgever weigert AK te overhandigen of vraagt vergoeding ervoor	1	-

Inbreukartikel	Sanctieartikel	Omschrijving	Aantal inbreuken	Aantal betrokken werknemers
Wet art12,2°,d	wet art12,2°,d	bevoegde overheid niet verwittigd van voortijdige beëindiging tewerkstelling	7	10
KB art17,6°		Student meer dan 20u tewerkgesteld	3	2
KB art 24, 25, 26, 27		Onvolkomenheden inzake tewerkstelling au-pairs	19	13
Kb art 35		Bedrieglijke praktijken, verstoring openbare orde, niet-naleven loonvoorwaarden, ...	4	6
TOTAAL			62	61

Het aantal PV's van Inlichtingen met aanduiding van de ontvangende dienst wordt weergegeven in de volgende tabel.

2.12 Tabel: Verdeling PV's van Inlichting naar aantal en betrokken dienst over de afgelopen drie jaar

	Aantal		Dienst waaraan PV werd overgemaakt
	2009	2011	
28	80	52	Sociale Inspectie/Toezicht Sociale Wetten/RVA
1	2	1	FAVV (Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid)
1	9	19	RSVZ (Rijksdienst Sociale Verzekeringen Zelfstandigen)
3	2	2	RWO (Vlaamse wooninspectie)
	1	2	Administratie voor ondernemings - en inkomensfiscaliteit
6	10	12	DVZ (Dienst Vreemdelingen Zaken)
2	5	7	Inspectie Brussels/Waals Gewest
1	10	16	RSZ (Rijksdienst Sociale Zekerheid)
11	9	21	Arbeidsauditoraat
	1		Toezicht welzijn op het werk
	4	10	Inspectie FOD economie
	3		RIZIV (Rijksdienst Ziekte- en Invaliditeitsverzekering)
	6	7	Andere
53	142	149	Totaal

De stijgende trend van het aantal PV's van Inlichtingen zette zich ook door in 2011. Het aantal PV's nam toe van 53 stuks in 2009 naar 149 in 2011. Dit is onder meer toe te schrijven aan de versterking van de samenwerking met andere inspectiediensten tijdens de afgelopen jaren, in het bijzonder met betrekking tot de controles op de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Bovendien blijft het opstellen van PV's van Inlichtingen ten behoeve van andere diensten een sterk aandachtspunt binnen Inspectie Werk en Sociale Economie.

2.2.1.5 Controleronde "Regularisatiedossiers"

In het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 werd voorzien in de discretionaire bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken om vreemdelingen die onregelmatig in België verblijven toch een verblijf toe te kennen op basis van humanitaire redenen.

Met de instructie van 19 juli 2009 die door de federale regering werd opgesteld, werd dit begrip expliciet ingevuld met het oog op een regularisatiecampagne die tijdens de periode van 15 september 2009 tot en met 15 december 2009 de kans bood aan illegalen om hun verblijf te legaliseren op basis van duurzame lokale verankering. Deze instructie werd midden december 2009 vernietigd door de Raad van State. Toch werd de inhoudelijke toepassing in het kader van artikel 9bis (discretionaire

bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse zaken] van de verblijfswetgeving gehandhaafd, evenals de bepalingen in het Koninklijk Besluit van 7 oktober 2009.

Voor de eerste keer werd de mogelijkheid voorzien het verblijf te regulariseren op basis van duurzame lokale verankering via werk. De regeling tot uitreiking van een arbeidskaart B aan deze kandidaat-geregulariseerden werd opgenomen in bovenvermeld Koninklijk Besluit. Het betrof de personen die:

- ten minste sedert 31 maart 2007 ononderbroken in België verbleven;
- tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 een regularisatieaanvraag indienden of hun reeds bestaande aanvraag van de nodige bijkomende stukken voorzagen;
- aantoonde duurzaam lokaal verankerd te zijn;
- beschikken over het document dat de Dienst Vreemdelingenzaken aangetekend verstuurt aan de buitenlandse onderdaan waarbij gesteld wordt dat hij tot verblijf zal worden gemachtigd op voorwaarde van de toekenning van een arbeidskaart B;
- voldoen aan alle voorwaarden om een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister te bekomen voor de duur van één jaar op voorwaarde dat hij een arbeidskaart B voorlegt afgeleverd door de bevoegde gefedereerde overheid;
- één of meerdere arbeidsovereenkomsten voorleggen die (samen) een loon opbrengen dat minstens gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen zoals bepaald in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 ter van 2 mei 1988, wat neerkomt op 1387,49 euro per maand.

Vreemdelingen die in dit kader in het bezit komen van een arbeidskaart, worden gedurende drie jaar opgevolgd om na te gaan of men blijft beantwoorden aan de voorwaarden van het toegekende statuut van voorlopig geregulariseerde. Concreet zullen diegenen die in 2010 een gemachtigd en geregulariseerd tijdelijk verblijf bekwamen in 2013 definitief geregulariseerd kunnen worden.

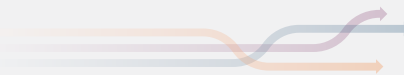
Inspectie Werk en Sociale Economie wordt door de migratiedienst van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie vanaf maart 2010 stelselmatig bevestigd om onderzoeken uit te voeren naar aanvragen van arbeidskaarten die in deze regeling kaderen.

Deze onderzoeken worden aangevraagd in onder meer volgende gevallen:

- bij het ontbreken van noodzakelijke informatie (RSZ, BTW, jaarrekening...) om een uitspraak te kunnen doen inzake de fiabiliteit;
- bij het vaststellen van bepaalde negatieve indicaties met betrekking tot de fiabiliteit van de werkgever en/of de werknemer (bijvoorbeeld: negatieve financiële resultaten van de onderneming, het hebben van RSZ-achterstanden, ...);
- bij de vaststelling dat er geen personeel in dienst is en de werkgever geen enkele inspanning doet om personeel te werven op de arbeidsmarkt.

Daarnaast kunnen inspectieonderzoeken worden gevraagd op basis van de bijkomende informatie en elementen zoals het vermoeden van tewerkstelling van de te regulariseren vreemdeling, het vermoeden van tewerkstelling van vreemdelingen zonder arbeidskaart (of andere verplichtingen), een te recent opgericht bedrijf, het verblijfsadres van de te regulariseren vreemdeling is hetzelfde als het adres van de werkgever of negatieve inspectieverlagen uit vroegere onderzoeken bij dezelfde werkgever. Het staat Inspectie Werk en Sociale Economie ook vrij op eigen initiatief onderzoek te verrichten binnen deze categorie aanvragen tot arbeidsvergunningen.

Inspectie vervult een dubbele rol in deze dossiers. Enerzijds wordt er een advies gegeven aan het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie tot toekenning, weigering of intrekking van de arbeidskaart. Anderzijds treedt Inspectie Werk en Sociale Economie op in het kader van de bepalingen van de wet van 30 april 1999 en van het inspectiedecreet van 30 april 2004.

Omvang regeling

De Dienst Vreemdelingenzaken had op 7 december 2011 5.946 dossiers geregistreerd voor regularisaties op basis van duurzame lokale verankering via werk. Hiervan woonden 2.141 kandidaat-geregulariseerden in het Vlaamse Gewest (36%). Dit resulteerde in totaal in 1.987 ingediende aanvragen voor een eerste arbeidskaart en 340 aanvragen voor hernieuwing van arbeidskaarten.

In 2011 voerde Inspectie Werk en Sociale Economie 408 controles uit in het kader van de regularisatieregeling. Hiermee is de dekkingsgraad van de door Inspectie behandelde dossiers ten opzichte van het totaal aantal aanvragen nog steeds aanzienlijk; in 2010 controleerde onze inspectiedienst bijna de helft van de aanvragen, in 2011 betrof dit nog 27%. Zowel op het vlak van het vaststellen van misbruiken en onregelmatigheden in individuele dossiers als op het vlak van de preventieve werking op macroniveau is dit een goede zaak.

Gebruikers van de regeling

Werknemers

De regeling wordt hoofdzakelijk gebruikt door mannen in de leeftijdscategorie van 26 tot 40 jaar. In de onderzoeken van Inspectie Werk en Sociale Economie zijn volgende nationaliteiten het meest voorkomend:

2.13 Tabel: Top 5 nationaliteiten van kandidaat-werknemers van de behandelde regularisatiedossiers

	Totaal		2010		2011	
	n	%	n	%	n	%
Marokko	194	26,80	59	20,27	135	31,18
Turkije	80	11,05	31	10,65	49	11,32
Nepal	75	10,36	31	10,65	44	10,16
China	55	7,60	24	8,25	31	7,16
Pakistan	41	5,66	13	4,47	28	6,47
Overige	279	38,54	133	45,7	146	33,72
Totaal	724		291		433*	

* 433 werknemers met vreemde nationaliteit tegenover 408 dossiers – in de dossiers eerste aanvraag, beroepsschrift en hernieuwing worden aanvragen van verschillende werknemers bij dezelfde werkgever gebundeld in 1 dossier bij Inspectie. Het aantal kandidaat-werknemers is bijgevolg groter dan het aantal gecontroleerde dossiers (verschil = 25)

In de top 5 van nationaliteiten zien we dat er vooral onderzoek wordt gedaan naar aanvragen voor Marokkaanse kandidaat-werknemers. Uit de rapportering van 2010 weten we dat zij ook toen de belangrijkste groep uitmaakten van gebruikers van deze regeling. Opvallend is de forse stijging van kandidaat-werknemers uit Marokko, wier aantal in 2011 meer dan verdubbelde. Bij de andere nationaliteiten zien wij dat de rangorde behouden blijft maar noteerden we meer onderzoeken naar personen met Pakistaanse nationaliteit. Voor 2011 loopt de top 5 van meest gecontroleerde nationaliteiten gelijk met de regularisatieaanvragen die werden ingediend bij het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

Werkgevers

2.14 Tabel: Top 5 sectoren van de behandelde dossiers

	Totaal		2010		2011	
	n	%	n	%	n	%
Horeca	241	34,48	111	38,14	130	31,86
Detailhandel	118	16,88	39	13,40	79	19,36
Bouw	74	10,59	34	11,68	40	9,80
Onderhoud & reparatie van motorvoertuigen	49	7,01	16	5,50	33	8,09
Groothandel	27	3,86	14	4,81	13	3,19
Overige sectoren	190	27,18	77	26,46	113	27,70
Totaal	699		291		408	

Op het vlak van de sectoren waarin de gecontroleerde zaken actief zijn, zien we geen verschuivingen ten opzichte van 2010. Nog steeds blijven horeca, detailhandel, bouw en garages hoog scoren bij regularisatieaanvragen.

Deze bevindingen komen overeen met de vaststellingen die gebeuren naar aanleiding van de reguliere controles binnen de arrondissementscellen in het kader van de werking van de overkoepelende Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst¹. Ook hier komen dezelfde fraudegevoelige sectoren naar voren.

Tevens is het opvallend in de sectorale verdeling van dit type aanvragen dat in Limburg werkgevers in de fruit- en tuinbouwsector weinig aanvragen doen. Dit heeft vermoedelijk te maken met de aard van de sector, waarbij voornamelijk seizoenarbeiders gevraagd worden. Het Koninklijk Besluit van 7 oktober 2009 stelt echter een tewerkstelling voorop van minimum een jaar waarbij de werknemer gemiddeld genomen over 12 maanden ten minste het gewaarborgd minimum maandinkomen (GMMI)² verdient. Omdat de tuinbouwsector doorgaans seizoenarbeid nodig heeft, komt de sector nauwelijks in aanmerking voor arbeidsvergunningen die in dit kader worden uitgereikt.

Resultaten van controles

Adviesverlening

2.15 Tabel: Adviezen Inspectie in de regularisatiedossiers 2011

	Totaal		2011					
	n	%	Eerste aanvraag		Beroepsschrift		Hernieuwing	
Advies	n	%	n	%	n	%	n	%
Toekenning	117	30,39	91	29,26	17	28,81	9	60
Weigering	239	62,08	202	64,95	31	52,54	6	40
Zonder voorwerp	29	7,53	18	5,79	11	18,64	0	0
Totaal	385*		311		59		15	

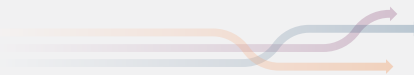
* 385 adviezen tegenover 408 dossiers in totaal in 2011: er wordt enkel advies gegeven voor de oorsprongen eerste aanvraag, beroepsschrift en hernieuwing (=360 dossiers)

385 adviezen tegenover 360 dossiers voor deze oorsprongen: er worden verschillende kandidaat-werknemers die door dezelfde werkgever worden aangevraagd gebundeld in 1 dossier bij Inspectie (verschil = 25)

Inspectie Werk en Sociale Economie verleende in 30,39 % van de dossiers een positief advies, tegenover 62,08 % negatief advies. Bij de overige 7,53 % bleek het onderzoek zonder voorwerp te zijn, hierbij werd de aanvraag ingetrokken door de werkgever in de loop van het onderzoek.

1 Tweejaarlijks regeringsrapport betreffende de strijd tegen de mensenhandel en mensensmokkel 2007 – 2008

2 Sinds 1 mei 2011 bedraagt dit 1443,54 euro.

In vergelijking met 2010 daalde het aantal adviezen tot toekenning met een kwart. Het aantal voorstellen tot weigering in 2011 nam sterk toe tegenover 2010. Dit is te wijten aan het feit dat het Vlaams Subsidieagentschap op basis van de opgedane ervaring meer twijfelachtige dossiers aan Inspectie overmaakte.

We zien wel een hoger aandeel voorstel tot toekenning bij hernieuwingen van arbeidskaarten (60% in 2011). Dit is een logisch gevolg van het feit dat deze dossiers al eens werden bekeken in het licht van de eerste aanvraag van de desbetreffende arbeidskaarten.

2.16 Tabel: motieven tot afgifte van negatief advies Inspectie

motieven	2011
financiële redenen	159
inbreuk sociale wetgeving (bevoegdheid Inspectie WSE)	87
inbreuk sociale wetgeving (bevoegdheid andere diensten)	93
geen echte functie	75
frauduleuze verklaringen werkgever	31

Uit bovenstaande tabel blijkt dat het hoofdmotief tot weigering financiële redenen betreft. Daarnaast zien we dat in 2011 meer weigeringen gebaseerd werden op inbreuken die tot de bevoegdheid van Inspectie Werk en Sociale Economie behoren evenals inbreuken op de sociale wetgeving die tot de bevoegdheid van andere diensten behoren.

Optreden in het kader van de wet van 30 april 1999

2.17 Tabel: Optreden Inspectie in 2011 inzake de wet van 30 april 1999

	Aantal werkgevers	% t.o.v. totaal onderzoeken	Aantal Werknemers	Kandidaat-werknemer ikv regularisatieaanvraag
Pro Justitia	81	19,85	144	40
Zonder geldig verblijf en zonder arbeidskaart (Wet artikel 4 §1/12,1° A of 175 §1 SSW*)	62		79	34
Met geldig verblijf, maar zonder arbeidskaart (Wet artikel 4 §1/12,2° A of 175 §2, 1° SSW)	29		65	6
PV van waarschuwing	14	3,43		

* Op 1 juli 2011 trad het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010 in werking, waardoor de inbreukartikels dezelfde bleven, maar de sanctieartikels werden gegroepeerd en gecategoriseerd. Op deze manier werd het sanctieartikel 12, 1; a) overgenomen in artikel 175, §1 van het Sociaal Strafwetboek en werd het een sanctie van niveau 4, sanctieartikel 12,2, a) werd overgenomen in artikel 175, §2, 1° van het Sociaal Strafwetboek en werd een sanctie van niveau 3. Enkele inbreuken werden niet hernomen in het Sociaal Strafwetboek waardoor ze gedepenaliseerd werden.

Bij 81 werkgevers werd een Pro Justitia opgesteld, dit is ongeveer 20% van de gecontroleerde dossiers in het kader van regularisatieonderzoeken. Bij 62 hiervan werd een inbreuk op art. 4 § 1 van de wet van 30 april 1999 (tewerkstelling buitenlandse werknemers) vastgesteld.

Daarbij ging het om 79 werknemers die werden tewerk gesteld zonder dat zij beschikten over een arbeidskaart en een verblijfsstatuut. Bij 34 van die 79 illegale werknemers ging het om personen voor wie de aanvraag voor een arbeidskaart naar aanleiding van diens regularisatie was ingediend. In deze gevallen werd, ondanks de Pro Justitia ten laste van de werkgever, enkel een negatief advies ten aanzien van de aanvraag geformuleerd wanneer er andere elementen aanwezig waren die een tewerkstelling van deze vreemdeling tegenspraken.

Tevens werden bij 29 werkgevers 65 werknemers aangetroffen die wel over een wettig verblijf beschikten, maar niet over de noodzakelijke arbeidskaart.

In 2010 bleken er meer inbreuken te worden vastgesteld bij de controle van dossiers in het kader van de regularisatie op basis van werk dan bij de zogenaamde reguliere controles (23% dossiers met inbreuken in het kader van de regularisatie op basis van werk tegenover 18% dossiers met inbreuken van de reguliere dossiers), in 2011 is dit verschil nog groter geworden (20% dossiers met inbreuken in het kader van de regularisatie op basis van werk tegenover 13% reguliere dossiers met inbreuken).

2.2.1.6 Werking van de Arrondissementscellen (AC)

Sinds de Federale Raad voor de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale fraude op 1 januari 2007 in werking trad, werd via het centraal aansturend orgaan SIOD (Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst) gewerkt aan de versterking van de samenwerking tussen enerzijds de federale inspectiediensten en anderzijds andere partners zoals de regionale inspectiediensten. Dit leidde tevens tot een aantal samenwerkingsprotocollen waaronder het "Samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat en de Gewesten en Gemeenschappen betreffende de coördinatie van de controles inzake illegale arbeid en sociale fraude".

De beoogde samenwerking heeft tot doel:

- enerzijds de toepassing van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en meer bepaald de naleving van de verplichting van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart voor buitenlandse werknemers. Deze materie behoort immers tot de bevoegdheid van de federale en gewestelijke inspectiediensten;
- anderzijds alle samenwerking die kan bijdragen tot een efficiëntere bestrijding van illegale arbeid en sociale fraude op het vlak van onder meer mensenhandel en mensensmokkel, arbeidsbemiddeling en terbeschikkingstelling, tewerkstellingsmaatregelen en antidiscriminatie.

Op het vlak van de controles ligt de operationele samenwerking voornamelijk binnen de arrondissementscellen. Deze onderzoeken zijn gericht op de strijd tegen de sociale fraude en de illegale arbeid, worden uitgevoerd op de arbeidsplaats zelf (zonder voorafgaandelijke aankondiging) en dit gemeenschappelijk door ten minste twee inspectiediensten waarvan minstens één federale sociale inspectiedienst. Deze multidisciplinaire aanpak heeft als doel het beschikbare personeel doelmatig in te zetten en via de waaier aan bevoegdheden de georganiseerde fraude consequent aan te pakken. Eens de controle is uitgevoerd, wordt op structurele basis informatie uitgewisseld over de controle-resultaten en worden afspraken gemaakt over de te verlenen gevolgen tussen de diensten die aan de controle hebben meegewerkt.

Omdat Inspectie Werk en Sociale Economie met zijn beperkte bevoegdheden niet binnen elke sector een meerwaarde kan betekenen, wordt op de AC-vergaderingen keuzes gemaakt bij de selectie van de te controleren doelen. Voor onze inspectiedienst vormt de mate waarin mogelijk buitenlandse arbeidskrachten en uitzendbureaus zullen worden aangetroffen een belangrijk element bij deze keuze.

Inspectie is momenteel aanwezig in 10 van de 11 arrondissementscellen. De resultaten van deze gecoördineerde acties worden hieronder weergegeven. Daarbij kan u zien dat toch ook in de 11de cel Aalst-Oudenaarde aan 2 acties deelgenomen werd in 2011.

2.18 Tabel: Evolutie aantal acties en gecontroleerde werkgevers/werknemers in AC-verband

Arrondissements cel (AC)	2009			2010			2011		
	WG	WN	# acties	WG	WN	# acties	WG	WN	# acties
Antwerpen	63	185	8	110	386	15	170	526	18
Halle-Vilvoorde	136	415	16	85	363	13	29	146	7
Hasselt-Tongeren	384	1794	57	245	991	31	180	1358	24
Leuven	220	1327	25	43	281	11	79	335	14
Mechelen	133	408	17	88	364	9	193	729	22
Sint-Niklaas - Dendermonde	17	40	6	80	309	18	80	192	13
Aalst-Oudenaarde	-	-	-	-	-	-	27	89	2
Kortrijk	389	1270	57	95	383	17	132	425	18
Turnhout	68	178	12	64	214	4	110	313	11
Brugge-Veurne	136	602	20	96	343	19	71	279	10
Gent	176	804	23	136	476	15	195	847	24
Totaal	1722	7023	241	1042	4110	152	1266	5239	164

In 2011 nam Inspectie Werk en Sociale Economie deel aan 164 gecoördineerde acties. Tijdens deze acties werden 1.266 werkgevers en 5.239 werknemers gecontroleerd met een gemiddelde deelname van 4 inspectiediensten en 8 gecontroleerde werkgevers per actie waarbij gemiddeld 32 werknemers werden gecontroleerd.

Sinds 2009 is er een daling van het aantal deelnames door Inspectie Werk en Sociale Economie. Deze daling is vooral toe te schrijven aan een stijgend engagement in andere materies. Zo waren er onder meer de controles in het kader van de regularisatie-instructie (hoger uitvoerig beschreven), die de kans bood aan illegalen om hun verblijf te legaliseren op basis van duurzame lokale verankering.

In 2011 resulteerden de controles in volgende sectorale verdeling:

2.19 Tabel: Verdeling AC - controles per sector

Sector Omschrijving	Aantal AC-acties	Aantal werknemers
Bouw	34	1497
Horeca	30	752
Exotische Horeca	29	436
Fruitteelt	21	1246
Tuinbouw	15	486
Opbouw/Afbraak/Werking Foor/Markt	8	114
Kleinhandel	5	116
Vlessector	4	219
Bakkerijen	3	85
Cafés	3	29
Carwash	2	41
Dienstverleners	2	92
Garages	2	54
Maneges	1	14
Nachtwinkel	1	9
Prostitutie Bar	1	4
Textielsector	1	5
Veeteelt	1	25
Vervoer	1	15
Totaal	164	5239

De controles werden hoofdzakelijk uitgevoerd in de volgende drie sectoren: horeca (59), land- tuinbouw en fruitteelt (36) en bouwnijverheid (34). Vanuit deze controles werden door onze entiteit 9 Pro Justitia's opgesteld, goed voor 21 inbreuken. Deze drie sectoren alleen zijn al goed voor 84% van de gecontroleerde werknemers (bouw: 1497, land -en tuinbouw: 1732, horeca: 1188).

Aangezien de bevoegdheden van Inspectie Werk en Sociale Economie bij deze controles minder uitgebreid zijn dan die van de federale sociale inspectiediensten, worden de Pro Justitia's vaak opgesteld door een andere dienst van zodra er buiten illegale tewerkstelling of tewerkstelling zonder arbeidskaart ook andere inbreuken zijn.

Net als de voorgaande jaren waren de controles vooral toegespitst op twee sectoren: de bouw- en horecasector. Deze keuze is niet vernieuwend, maar wel noodzakelijk omwille van de hoge graad van onregelmatigheden die er worden vastgesteld.

Het aantal controles in de land- en tuinbouw/fruitsector zijn de voorbije jaren afgenomen (70 in 2009, 28 in 2010 en 36 in 2011) omdat sinds 2004 vastgesteld werd dat naar aanleiding van de toetreding van nieuwe lidstaten tot de Europese Unie, het aantal inbreuken sterk is afgenomen omdat voor deze landen geen arbeidskaarten meer nodig waren.

De resultaten van de AC-acties worden besproken op de maandelijkse vergaderingen van de arrondissementencellen. Op deze vergaderingen wordt er voortdurend naar gestreefd om de kwaliteit van de controles te verbeteren, teneinde een grotere doeltreffendheid en een grotere efficiëntie te waarborgen. Bovendien wordt gewaakt over de opvolging van de jaarlijkse actieplannen die door de SIOD (Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst) worden opgemaakt.

2.2.1.7 Markante tendensen

Bijzondere aandacht ging naar de controles in het kader van de in 2009 federaal besliste regularisatiecampagne. Hierdoor konden mensen zonder papieren regularisatie-aanvragen indienen op basis van het criterium duurzame lokale verankering en binnen dat criterium op basis van werk.

Hiervoor werden binnen de Vlaamse overheid de nodige procedures afgesproken, waarbij ook Inspectie Werk en Sociale Economie werd ingeschakeld voor onderzoeken ingeval van vragen bij de fiabiliteit van de betrokken onderneming of het ontbreken van noodzakelijke informatie om een beslissing te nemen.

Gevolg hiervan was dat 42% van alle migratieonderzoeken betrekking had op regularisatiedossiers.

2.2.2 Private Arbeidsbemiddeling

2.2.2.1 Nieuwe wetgeving

Het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaams Gewest werd aangepast aan de Europese regelgeving, met name aan de Europese Dienstenrichtlijn (2006/123/EG). Dit gebeurde bij decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling en het bijhorende besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet. De nieuwe regelgeving trad in werking op 1 januari 2011.

Hieronder kan een kort overzicht gevonden worden van de belangrijkste wijzigingen die de nieuwe regelgeving met zich meebrengt:

Erkenning: enkel nog voor uitzendkantoren

Een erkenning was in de Europese context niet langer houdbaar. Overeenkomstig de Dienstenrichtlijn vallen diensten van uitzendbedrijven echter niet onder het toepassingsgebied van de richtlijn. De Vlaamse erkenningsregel voor uitzendkantoren werd dus behouden. Voor de andere vormen van arbeidsbemiddeling werd de erkenningsregeling geschrapt.

Verruiming van de definitie private arbeidsbemiddeling

Omdat de voormalige definitie inzake uitzendactiviteiten Inspectie machteloos maakte ten aanzien van malafide ondernemingen, en de Vlaamse overheid in de huidige institutionele constellatie niet bevoegd is voor de controle van de wet van 24 juli 1987, werd de band met deze wet verbroken. Uitzendactiviteiten zullen daarom voortaan gedefinieerd worden als "het in dienst nemen van werknemers, om hen ter beschikking te stellen van gebruikers met het oog op de uitvoering van tijdelijke arbeid onder het gezag van een gebruiker".

Toezicht- en sanctiebepalingen

Het nieuw decreet voorziet een gediversifieerd sanctie-instrumentarium waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen kleinere, gewone en zwaardere inbreuken.

Commissielonen

Overeenkomstig de Dienstenrichtlijn werd het maximumtarief voor commissielonen niet langer behouden.

Activiteitenverslag

Het activiteitenverslag werd om redenen van vereenvoudiging niet langer behouden in de nieuwe wetgeving.

Juridische vorm van het uitzendbureau

Een bureau dat diensten van private arbeidsbemiddeling uitoefent kan zowel een rechtspersoon als een natuurlijke persoon zijn.

Administratief adres van buitenlandse bureaus

Bij een administratieve controle van een buitenlands bureau heeft dit bureau de keuze om de door de wet opgelegde documenten en stukken en de documenten die met de uitoefening van de activiteiten in het Vlaamse Gewest verband houden ter beschikking te stellen:

- hetzij op de plaats in het Vlaamse Gewest waar de diensten worden verricht;
- hetzij op een door het bureau aangewezen adres in het Vlaamse Gewest.

Erkenningsaanvraag

De procedure voor het verkrijgen van een erkenning werd vereenvoudigd. Zo kan de minister de inwerkingtreding van een elektronisch aanvraagformulier bepalen.

Samenstelling adviescommissie uitzendactiviteiten

De opdracht en samenstelling van de adviescommissie voor uitzendactiviteiten werd gewijzigd. Zo werd het aantal leden als vertegenwoordigers van de sociale partners en het aanwezigheidsquorum verminderd.

Samenwerking private en publieke bureaus

Het overlegplatform Vlaamse Arbeidsbemiddelingsbureaus werd geschrapt. In plaats hiervan werd de structurele samenwerking tussen private en publieke actoren geponeerd via gezamenlijke protocolakkoorden en samenwerkingsovereenkomsten.

Maatschappelijk minimumkapitaal

Ingevolge Europese kritiek kon de vereiste dat een uitzendbureau een volledig volstort maatschappelijk kapitaal van minstens 30.986 euro moest hebben niet langer weerhouden blijven.

2.2.2.2 Controles

In de materie private arbeidsbemiddeling werd, na overleg met het kabinet Werk, beslist om de aanvankelijke doelstelling van 100 dossiers op te voeren naar 125 dossiers. Hier werden uiteindelijk 148 dossiers gerealiseerd.

2.20 Tabel: Overzicht aantal controles

	2009		2010		2011	
	n	%	n	%	n	%
Werving&selectie	178	48,37	94	46,77	34	22,97
Uitzendarbeid	95	25,81	81	40,30	92	62,16
Uitzend bouw	5	1,36	6	2,99	2	1,35
Uitzend artiest	1	0,27				
Sportmakelaar	15	4,08	2	1,00		
Artiestenbureau	31	8,42	3	1,49	1	0,68
Outplacement	9	2,45	1	0,50		
Andere	34	9,24	14	6,97	19	12,84
TOTAAL	368	100	201	100	148	100

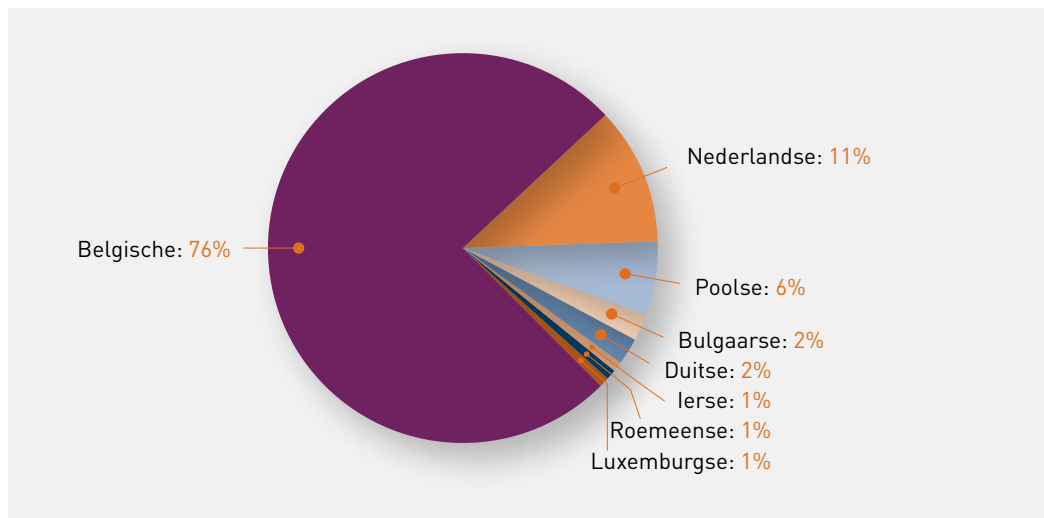
De verdere daling ten opzichte van 2009 is te verklaren door gewijzigde afdelingsdoelstellingen. In tegenstelling tot de voorbije jaren werd het grootste deel van de controles uitgevoerd in de uitzendsector. Waar in 2009 en 2010 de gevraagde controles in de sector werving & selectie de helft van het totale aantal controles uitmaakte, zijn deze voor een groot deel weggevallen. Dit heeft te maken met het feit dat deze controles werden uitgevoerd naar aanleiding van een nieuwe erkenning. Omdat de erkenningsverplichting voor deze bureaus is weggevallen in het nieuwe decreet, waren hier ook minder controles.

Opvallend is het grotere aandeel van de controles in de uitzendsector (62,16%) tegenover de vorige jaren. De 19 controles in de categorie Andere zijn controles bij gebruikers van uitzendbureaus.

Van de 131 gecontroleerde ondernemingen waren er 99 Belgische ondernemingen. Er werden 32 buitenlandse ondernemingen gecontroleerd. Het betreft voornamelijk Nederlandse ondernemingen (15). Hiernaast werden ook 8 Poolse, 3 Bulgaarse, 3 Duitse en telkens 1 Ierse, Luxemburgse en Roemeense onderneming gecontroleerd. In totaal maakte de buitenlandse ondernemingen 24% uit van het totale aantal gecontroleerde ondernemingen.

2.21 Grafiek: Herkomst gecontroleerde ondernemingen

In de volgende tabel wordt de aanleiding van de uitgevoerde controles weergegeven.

2.22 Tabel: Aanleiding van de controles private arbeidsbemiddeling

	Aanvraag Derden	Aanvraag VSA	Aanvraag SERV	Klacht	Melding	Opvolgingscontrole	Spontane controle
Uitzendarbeid	19	2	11	7	4	5	44
Sportmakelaar							
Artiestbureau	1						
Werving&Selectie	5			3		2	24
Outplacement							
Uitzend bouw	1						1
Uitzend artiest							
Ander							19
TOTAAL	26	2	11	10	4	7	88
%	17,57%	1,35%	7,43%	6,76%	2,70%	4,73%	59,46%

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen:

- Gevraagde controles Derden: deze onderzoeken worden uitgevoerd op vraag van een derde partij, zoals Federgon, andere inspectiedienst, arbeidsauditoraat, ...
- Gevraagde controles VSA: deze onderzoeken worden uitgevoerd op vraag van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie
- Gevraagde controles SERV: deze onderzoeken worden uitgevoerd op vraag van de Adviescommissie Uitzendactiviteiten
- Klachten
- Meldingen
- Opvolgingscontroles: onderzoeken naar aanleiding van vastgestelde inbreuken uit het verleden
- Spontane controles: onderzoeken op initiatief van de afdeling of de inspecteur

Hieruit blijkt dat de meeste controles worden gegenereerd op eigen initiatief (59%). Dit is een significante stijging ten opzichte van vorig jaar. Het wegvallen van de erkenningsverplichting voor bureaus voor private arbeidsbemiddeling (uitgezonderd de uitzendsector) betekende immers een grote wijziging in de oorsprong van de controles. Waar Inspectie Werk en Sociale Economie in 2010 nog 68 controles uitvoerde op vraag van de SERV-commissie (voornamelijk naar aanleiding van een nieuwe erkenning), waren dit er in 2011 nog maar 11. In totaal daalde het aantal gevraagde controles

van 89 naar 39. In 2010 maakte de gevraagde controles nog 44% uit van het totale aantal controles. In 2011 was dit nog maar 26%.

De controles die wegvielen, werden in de eerste plaats opgevangen door eigen onderzoeken. Een heroriëntering in de controlemethodiek was hiervoor nodig. Waar in het verleden vertrokken werd van een vraag van een derde, moest Inspectie Werk en Sociale Economie actief op zoek naar controleobjecten. Vóór het nieuwe decreet werd vaak vertrokken van de erkenningsregeling om het controledomein af te bakenen. Dit is nu niet meer mogelijk. Inspectie heeft in 2011 de eerste stappen gezet naar nieuwe opsporingsonderzoeken. Dit heeft er toe geleid dat geleidelijk de focus verlegd wordt naar een ander soort onderzoek. Waar in het verleden het meeste aandacht uitging naar de erkende bureaus, komen meer en meer de niet-erkende bureaus, de frauduleuze constructies en de gebruikers in het vizier.

2.2.2.3 Vaststellingen

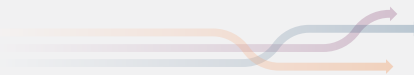
2.23 Tabel: Aantal inbreuken private arbeidsbemiddeling per sector

	Aantal controles				Aantal inbreuken (en %)							
	2008	2009	2010	2011	2008	%	2009	%	2010	%	2011	%
Uitzendarbeid	125	95	81	92	81	65%	51	54%	70	86%	71	77%
Sport	19	15	2	-	13	68%	9	60%	0	0%	-	-
Artiest	53	31	3	1	30	57%	7	23%	0	0%	0	0%
Werving & Selectie	164	178	94	34	115	70%	130	73%	48	51%	41	121%
Outplacement	107	9	1	-	12	11%	4	44%	0	0%	-	-
Uitzend Bouw	8	5	6	2	5	63%	5	100%	7	117%	2	100%
Uitzend Artistiek	3	1	-	-	3	100%	0	0%	-	-	-	-
Ander	125	34	14	19	5	4%	6	18%	5	36%	20	105%
TOTAAL	604	368	201	148	264		214		130		134	

Deze tabel geeft het aantal inbreuken weer dat tijdens de controles werd vastgesteld. Deze inbreuken zijn soms vatbaar voor een strafsanctie of voor een administratieve geldboete. In de andere gevallen is een voorstel tot intrekking van de erkenning of omzetting van de erkenning van onbepaalde duur in een erkenning van bepaalde duur mogelijk. Tijdens de 148 controles in 2011 werden 134 inbreuken vastgesteld. Hoewel het aantal controles is verminderd, volgt het relatieve aantal inbreuken een stijgende lijn. Hierbij dient wel aangestipt te worden dat tijdens één controle meerdere inbreuken op de regelgeving kunnen vastgesteld worden. Op een totaal van 148 controles werd in 68 dossiers geen enkele inbreuk vastgesteld.

2.24 Tabel: Overzicht aantal inbreuken volgens aanleiding van de controle

	Aantal controles	Aantal inbreuken
Aanvraag Derden	26	16
Aanvraag VSA	2	0
Aanvraag SERV	11	14
Klacht	10	35
Melding	4	3
Opvolgingscontrole	8	1
Spontane Controle	87	65
Totaal	148	134

2.2.2.4 Wijze van optreden

2.25 Tabel: Sanctieneringsmethoden private arbeidsbemiddeling

	Waarschuwing			Pro justitia			Intrekking		
	2009	2010	2011	2009	2010	2011	2009	2010	2011
Uitzendarbeid	24	20	31	18	27	26	3	4	3
Sport	5			2			1		
Artiest	8			3					
Werving&Selectie	57	20	6	11	3	3	2	1	
Outplacement	4			1					
Uitzend Bouw	2	2	5		3	1		1	
Uitzend Artistiek									
Andere	1	1	3	6	4	1			
TOTAAL	101	43	45	41	37	31	6	6	3

In bovenstaande tabel worden de sanctieneringsmethoden opgesomd. Zoals reeds vermeld, kunnen meerdere inbreuken gebundeld worden in één sanctieneringsmethode.

In 2010 werd in 21,39% van de controles een Waarschuwing opgesteld, tegenover 27,45% in 2009. In 2011 was dit al in 31,08% van de controles. In 2010 werd in 18,41% van de controles Pro Justitia opgesteld, tegenover 11,14% in 2009. In 2011 was dit in 20,95% van de controles. Hieruit blijkt dat het aantal controles weliswaar gedaald is, maar dat dit nauwelijks een effect heeft gehad op het aantal Pro Justitia's. In 2009 werd gemiddeld in 1 op de 9 controles Pro Justitia opgesteld. In 2010 steeg dit cijfer tot 1 op 5,5 controles. In 2011 was dit in 1 controle op 5 het geval. Hieruit kunnen we afleiden dat de controles doelgerichter werden uitgevoerd. We moeten hierbij opmerken dat het aantal mogelijk te sanctioneren bepalingen ook is toegenomen in het nieuwe decreet.

Hiernaast werden door Inspectie Werk en Sociale Economie naar aanleiding van 15 controles een PV van Inlichting opgemaakt. In de meeste gevallen werd die overgemaakt aan de federale inspectie-diensten. Deze controles gebeurden 12 keer bij een uitzendbureau en 3 keer in de sector werving & selectie.

Het voorstel tot intrekking van de erkenning blijft een weinig gehanteerd sanctieneringsmiddel. Dit komt enerzijds doordat hiervoor reeds een bepaalde procedure bestaat – advies door de Adviescommissie Uitzendactiviteiten en beslissing door de Minister – en anderzijds omdat dit tot gevolg heeft dat de activiteiten moeten stopgezet worden en het bijgevolg een zeer zware sanctie betreft. Op dit moment geldt enkel nog een erkenningsverplichting voor uitzendbureaus. Het is logisch dat met het ingaan van het nieuwe decreet het aantal voorstellen tot intrekking daalde.

De drie dossiers waarin alsnog werd voorgesteld tot intrekking van de erkenning, hadden volgende oorzaken:

- Inbreuk op het feit dat een uitzendbureau geen achterstallige belastingen, boeten, interesten of bijdragen verschuldigd mag zijn aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid of aan de fondsen voor bestaanszekerheid en dat de wettelijke voorwaarden inzake uitzendarbeid nageleefd moeten worden.
- Het bureau oefende diensten uit waarvan het behoorde te weten dat die leidden tot een tewerkstelling in strijd met de openbare orde of die een inbreuk inhielden op de sociale en fiscale wetgeving. Daarnaast werkte het uitzendbureau samen met niet-erkende uitzendbureaus.
- Het bureau bemiddelde werknemers van vreemde nationaliteit waarbij de reglementering betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers niet werd nageleefd.

Het Vlaams Subsidieagentschap besliste in 2011 uiteindelijk tot 1 intrekking op advies van de SERV wegens RSZ-schulden en een inspectieverslag waaruit bleek dat er geen activiteiten meer waren.

Er gebeurden in 2011 geen omzettingen van erkenningen van onbepaalde naar bepaalde duur. Wel waren er 4 stopzettingen van de erkenning wegens stopzetting van de activiteiten.

In de volgende tabel is de aard van de overtreding weergegeven, met bijhorend de wijze van optreden. Uit de bovenvermelde cijfers bleek al dat er in 2011 31 Pro Justitia's werden opgesteld en 45 Waarschuwingen. Verschillende inbreuken worden vaak gebundeld in 1 Pro Justitia of Waarschuwing. Dit verklaart het verschil tussen het aantal inbreuken en het aantal Pro Justitia's/Waarschuwingen. Het gebeurt soms ook dat er naar aanleiding van 1 controle zowel een Pro Justitia als Waarschuwing wordt opgemaakt, afhankelijk van de vastgestelde inbreuken en de sanctioneringsmogelijkheden.

2.26 Tabel: Algemeen overzicht inbreuken private arbeidsbemiddeling

Inbreuk Omschrijving	Inbreuk Artikel	Aantal inbreuken
Voor het verrichten van uitzendactiviteiten is een erkenning als uitzendbureau vereist.	Art. 9, §1	34
De gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning.	Art. 23, 14°	20
het bureau is ertoe gehouden een document waarin de rechten en verplichtingen van de werknemer en de werkgever worden bepaald, te overhandigen aan de gegadigden of in extenso aan te plakken in de voor het publiek toegankelijke lokalen van het bureau op de plaats waar hij het best kan worden gelezen. De inhoud van die tekst wordt bepaald door de Vlaamse Regering, na het advies van de SERV.	Art. 5, 24°	11
het bureau bemiddelt werknemers van vreemde nationaliteit voor zover de reglementering betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers wordt nageleefd.	Art. 5, 11°	6
het bureau eerbiedigt de persoonlijke levenssfeer van de werknemer en van de werkgever en verwerkt hun persoonsgegevens overeenkomstig de regelgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.	Art. 5, 8°	6
het bureau behandelt de werknemer op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze.	Art. 5, 7°	6
het uitzendbureau maakt bij externe communicatie, ongeacht onder welke vorm, melding van zijn erkenningsnummer. De Vlaamse Regering kan bepalen wat onder externe communicatie moet worden begrepen.	Art. 9, §2, 5°	6
het bureau oefent geen diensten uit waarvan het weet of behoort te weten dat die leiden tot een tewerkstelling die strijdig is met de openbare orde of die een inbreuk inhouden op de sociale en fiscale wetgeving.	Art. 5, 5°	4
het bureau onderschrijft de gedragscode die door de Vlaamse Regering wordt bepaald na het advies van de SERV en leeft die gedragscode na.	Art. 5, 15°	4
het bureau voldoet aan de sociale en fiscale wettelijke verplichtingen.	Art. 5, 4°	3
het bureau vraagt of ontvangt onder geen beding enige vergoeding van de werknemer. De Vlaamse Regering kan een afwijking toestaan voor bepaalde categorieën van werknemers en voor welbepaalde diensten, met uitsluiting van uitzendactiviteiten, na het advies van de SERV, en op voorwaarde dat dit in het belang van de werknemer is.	Art. 5, 9°	3
het bureau verleent inzage aan de opdrachtgever en aan de werknemer betreffende de over hen opgeslagen gegevens en bezorgt hen, op verzoek, na beëindiging van de dienstverlening een afschrift van hun dossier.	Art. 5, 12°	3
het bureau oefent voor de in artikel 3, 1° b) en c) bedoelde bemiddelingsdiensten geen diensten uit voor fictieve vacatures.	Art. 5, 14°	3
het bureau verbindt er zich toe in bemiddelingsactiviteiten het Nederlands te gebruiken conform de bepalingen van de taalwetgeving.	Art. 5, 21°	3
wanneer de private arbeidsbemiddeling bestaat uit het bekendmaken van werkaanbiedingen door middel van de geschreven, de auditieve of de visuele media, wordt de tekst waarin de rechten van de werknemer en van de werkgever worden bepaald aan hen kenbaar gemaakt volgens de voorwaarden bepaald door de Vlaamse regering, na het advies van de SERV.	Art. 5, 25°	2

In 2010 werden de meeste inbreuken vastgesteld op het naleven van de gedragscode, het vermelden van het erkenningsnummer op briefwisseling en advertenties, de voorafgaande erkenning, het overhandigen of uithangen van de tekst met de rechten en de openbare orde/tewerkstelling van buitenlandse werknemers. De inbreuken op de gedragscode hebben betrekking op de vertrouwelijke behandeling van inlichtingen, het schriftelijk op de hoogte brengen van de kandidaten van de genomen beslissing, een duidelijk en objectief beeld geven van de uitgeoefende activiteiten en de werkingsmodaliteiten, het gebruik van het Nederlands conform de taalwetgeving, non-discriminatie, correcte informatieverstrekking, het opvragen van referenties en medische gegevens en de vorming van vast personeel.

In 2011 werden de meeste inbreuken vastgesteld op de verplichte voorafgaande erkenning voor uitzendbureaus. Hiermee samenhangend is ook het sterk stijgende aantal inbreuken bij gebruikers die beroep doen op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning. Er werden in meerdere dossiers inbreuken vastgesteld op het overhandigen of uithangen van de tekst met de rechten, het vermelden van het erkenningsnummer, de persoonlijke levenssfeer, de tewerkstelling van vreemde werknemers en non-discriminatie.

2.2.2.5 Uitzendsector

In de sector van de uitzendarbeid, dit is zowel gewone uitzend als uitzend in de bouwsector, voerde Inspectie Werk en Sociale Economie 92 controles uit in 2011. Dit is een significante stijging ten opzicht van vorig jaar, zowel in absolute als in relatieve cijfers.

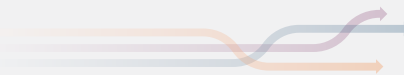
Het merendeel van de controles in de uitzendsector ontstaat op initiatief van de afdeling, een team of een inspecteur zelf (44 controles bij bureaus en 19 bij gebruikers). Dit is in overeenstemming met de doelstelling van de afdeling om voldoende aandacht te besteden aan eigen onderzoeken. 11 controles werden uitgevoerd naar aanleiding van een vraag van de Adviescommissie Uitzendactiviteiten. Er waren 23 andere aanvragen en 11 klachten en meldingen.

In totaal werden bij deze 92 controles 71 inbreuken vastgesteld. Deze inbreuken werden gesanctioneerd door middel van 27 Pro Justitia's en 31 Waarschuwingen. Er werd bij 3 bureaus (voor 5 inbreuken) een voorstel tot intrekking van de erkenning geformuleerd. Hiernaast waren er 14 inbreuken bij gebruikers die een beroep deden op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning.

In onderstaande tabel worden alle vastgestelde inbreuken vermeld. Hierbij moet rekening worden gehouden met het feit dat bij vaststelling van meerdere inbreuken meestal slechts één Pro Justitia of Waarschuwing wordt opgesteld.

2.27 Tabel: Overzicht inbreuken binnen de uitzendsector

Inbreuk Omschrijving	Inbreuk Artikel	Aantal inbreuken
Voor het verrichten van uitzendactiviteiten is een erkenning als uitzendbureau vereist.	Art. 9, §1	32
het bureau is ertoe gehouden een document waarin de rechten en verplichtingen van de werknemer en de werkgever worden bepaald, te overhandigen aan de gegadigden of in extenso aan te plakken in de voor het publiek toegankelijke lokalen van het bureau op de plaats waar hij het best kan worden gelezen. De inhoud van die tekst wordt bepaald door de Vlaamse Regering, na het advies van de SERV.	Art. 5, 24°	8
het uitzendbureau maakt bij externe communicatie, ongeacht onder welke vorm, melding van zijn erkenningsnummer. De Vlaamse Regering kan bepalen wat onder externe communicatie moet worden begrepen.	Art. 9, §2, 5°	6
het bureau behandelt de werknemer op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze.	Art. 5, 7°	4

Inbreuk Omschrijving	Inbreuk Artikel	Aantal inbreuken
het bureau eerbiedigt de persoonlijke levenssfeer van de werknemer en van de werkgever en verwerkt hun persoonsgegevens overeenkomstig de regelgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.	Art. 5, 8°	4
het bureau bemiddelt werknemers van vreemde nationaliteit voor zover de reglementering betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers wordt nageleefd.	Art. 5, 11°	4
het bureau oefent geen diensten uit waarvan het weet of behoorde te weten dat die leiden tot een tewerkstelling die strijdig is met de openbare orde of die een inbreuk inhouden op de sociale en fiscale wetgeving.	Art. 5, 5°	3
het bureau voldoet aan de sociale en fiscale wettelijke verplichtingen.	Art. 5, 4°	2
het bureau verbindt er zich toe in bemiddelingsactiviteiten het Nederlands te gebruiken conform de bepalingen van de taalwetgeving.	Art. 5, 21°	2
Andere (diverse)		6

In 2010 was de meest voorkomende inbreuk de tewerkstelling van buitenlandse werknemers zonder arbeidskaart of buiten de voorwaarden van de arbeidskaart. 13 bureaus werden geverbaliseerd wegens het niet beschikken over een voorafgaande erkenning, waarvan 6 buitenlandse bureaus.

In 2011 werd in 4 gevallen een inbreuk vastgesteld tegen de reglementering betreffende de vreemde tewerkstelling en de non-discriminatie. Hiernaast was er in 6 dossiers een inbreuk op het vermelden van het erkenningsnummer en bij 8 bureaus hing de tekst met de rechten niet op. Hiernaast werden diverse inbreuken (6) telkens 1 maal vastgesteld.

Maar het gros van de inbreuken (45%) betreft het niet beschikken over de verplichte voorafgaande erkenning. Dit is een fundamentele trendbreuk met het verleden. Vóór 2011 gebeurden de controles voornamelijk bij erkende bureaus en hadden ze een eerder administratieve inslag.

2.2.2.6 Markante tendensen

Eigen optreden

In het verleden lag de verplichte erkenning vaak aan de vertrekbasis van de controles. Het wegval- len van de erkenning in de private arbeidsbemiddeling (uitgezonderd in de uitzendsector) heeft geen negatieve impact gehad op de controles van de Inspectie Werk en Sociale Economie. In 2011 zien we een sterke toename van eigen onderzoeken. De meeste onderzoeken gebeuren in de uitzendsector. Het aantal aanvragen verminderde. Vooral het aantal vragen van de SERV daalde. Zowel het aantal inbreuken als het aantal sanctiedocumenten (Pro Justitia en Waarschuwingen) stijgt.

Waar vóór het nieuwe decreet de controles vaak een administratieve inslag hadden, zien we nu een sterke toename van het aantal inbreuken op de verplichte voorafgaande erkenning. Inspectie legt zich meer en meer toe op de opsporingsonderzoeken naar niet-erkende bureaus en frauduleuze constructies. De controles bij gebruikers hebben in de eerste plaats een preventieve functie. Waar echter gebruikers willens en wetens in de fout gaan of actief meewerken aan frauduleuze construc- ties, zal ook hier sanctionerend worden opgetreden.

De opsporingsonderzoeken naar malafide bureaus en frauduleuze constructies zijn bijzonder ar- beidsintensieve onderzoeken die veel onderzoeksdaden vragen. Het is immers in de feiten – op de werkvloer – dat de activiteiten van private arbeidsbemiddeling dienen aangetoond te worden. Door middel van het verhoren van werknemers en gebruikers kan een duidelijk beeld geschetst worden van de aard van de relatie tussen gebruiker en opdrachtgever. Niettegenstaande het arbeidsinten- sieve karakter van deze controles, zullen ze in de toekomst een nadrukkelijker plaats krijgen in de controlerondes van Inspectie Werk en Sociale Economie.

De heroriëntering in de controles naar malafide bureaus en gebruikers betekent geenszins dat we de erkende uitzendsector volledig loslaten. Ook de andere vormen van arbeidsbemiddeling (werving & selectie, outplacement, sportmakelaars,...) zullen blijvend gecontroleerd worden.

Samenwerking

In het nieuwe decreet werd de band met de wet van 24 juli 1987 verbroken. Dit heeft ervoor gezorgd dat Inspectie Werk en Sociale Economie minder afhankelijk werd van de federale diensten om de activiteiten van een bepaalde onderneming als (niet-erkende) uitzendarbeid te kwalificeren en hierop controle uit te oefenen.

In zowat alle provincies verloopt de samenwerking met de federale inspectiediensten goed, zowel binnen AC-verband als daarbuiten. Ook de informatie-uitwisseling op het terrein verloopt vlot. Wanneer federale collega's bij een controle vaststellen dat een werkgever een beroep doet op werknemers van een andere firma en dat die firma in feite een uitzendbureau blijkt te zijn, gaan zij na of het al dan niet om een erkend uitzendbureau gaat. Hiertoe consulteren zij de lijst met erkende uitzendbureaus op de website www.vlaanderen.be/werk, ofwel contacteren zij Inspectie Werk en Sociale Economie. Wanneer blijkt dat het gaat om een niet erkend uitzendbureau, worden de vaststellingen aan onze dienst overgemaakt voor verder onderzoek.

Waar in het verleden vaak dossiers werden overgemaakt aan Inspectie Werk en Sociale Economie nadat het federale onderzoek afgesloten was, wordt nu sneller op de bal gespeeld. Er wordt getracht om indien mogelijk van bij het begin samen onderzoeksdaden uit te voeren.

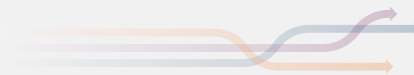
2.2.3 Sociale Interventie

Het Sociaal Interventiefonds, vroeger Herplaatsingsfonds genoemd, financiert sinds meer dan 10 jaar de outplacementbegeleiding voor werkgevers met vestigingen in het Vlaams Gewest die niet solvabel zijn. Dit kan het geval zijn bij faillissement, herstructurering, vereffening of ondernemingen in moeilijkheden.

De voorziene tegemoetkoming is samengesteld uit een basispremie van 2.290 euro per begeleide werknemer en een administratievergoeding van 57 euro per gecontacteerde werknemer. Deze subsidies kunnen eventueel nog aangevuld worden met een tegemoetkoming van maximaal 575 euro per deelnemer voor vergoeding van een gevolgde opleiding. Al deze bedragen zijn inclusief BTW en jaarlijks indexeerbaar.

Met ingang van 1 maart 2009 werd het Herplaatsingsfonds overgeheveld van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie naar de VDAB in het kader van het streven naar administratieve vereenvoudiging en het creëren van een één-loketwerking. Tegelijkertijd werd het Herplaatsingsfonds omgedoopt tot Sociaal Interventiefonds (SIF).

Inspectie Werk en Sociale Economie voert inspecties uit bij de outplacementkantoren die instaan voor de aangeboden begeleiding in deze SIF-dossiers. Volgens de regelgeving is het essentieel dat deze begeleiding volgens het voorgeschreven stappenplan en de aanvullende gedragscode wordt uitgevoerd. Bij de inspectie ter plaatse wordt zowel aandacht besteed aan de inhoud als de omvang van de aangeboden begeleiding. Dit met als doel na te gaan of er per deelnemer voldoende kwaliteitsvolle begeleiding werd verstrekt en bijgevolg de hieraan gekoppelde forfaitaire tegemoetkoming kan worden toegekend. Als dit niet het geval is, kan onze inspectiedienst voorstellen om één of meerdere toegekende vergoedingen te schrappen.

2.2.3.1 Controles

Na overleg met VDAB wordt jaarlijks het aantal te inspecteren dossiers bepaald. De lijst van de concrete uit te voeren inspecties is het resultaat van een ad random steekproeftrekking en aanvullende risicoanalyse.

Gezien voor elk geïnspecteerd dossier de voorziene begeleidingstermijn momenteel nog 2 jaar is, hadden de inspecties Sociale Interventie in 2011 voornamelijk betrekking op dossiers die werden opgestart in 2009. In 2011 werden 100 controles binnen dit domein vooropgesteld. Concreet werden 104 dossiers geïnspecteerd, wat overeenstemt met een dekkingsgraad van ongeveer 50 % van het aantal afgesloten en besliste SIF-dossiers op jaarbasis .

De vergelijking met voorgaande jaren leert ons dat iets meer dossiers werden gecontroleerd dan in 2010 waar 92 dossiers werden onderzocht. In 2009 werden nog 150 dossiers gecontroleerd, in 2008 waren dit er 90.

2.2.3.2 Vaststellingen

2.28 Tabel: Vaststellingen bij de controles Sociale Interventie in 2011

	Aantal begeleidingspremies	Aantal administratievergoedingen	Bedrag opleidingskosten
Beslissing stuurgroep	579	1886	20.460,56
Voorstel Inspectie wse	555	1839	20.345,56
Omvang voorgestelde schrapping:			
• in eenheden	24	47	
• in %	4,15	2,49	0,56
• in €	48.000	2.350	115
Aantal afwijkende voorstellen:	18	2	2
• in +	3	1	0
• in -	15	1	2

In de geïnspecteerde dossiers werden volgende vaststellingen gedaan:

- met betrekking tot het aantal toegekende begeleidingspremies**
 Voor de 104 geïnspecteerde dossiers samen beslisten de stuurgroepen oorspronkelijk om in totaal 579 begeleidingspremies toe te kennen. In 18 van de 104 dossiers of in 17,31 % van de gevallen was het voorstel van Inspectie Werk en Sociale Economie afwijkend van de beslissing van de stuurgroep. Voor 3 dossiers werd voorgesteld om meer toe te kennen dan beslist werd in de stuurgroep, namelijk twee keer een voorstel voor 1 extra premie en één maal voor 3 extra premies. In de 15 andere gevallen heeft Inspectie Werk en Sociale Economie voorgesteld om één of meerdere premies minder toe te kennen vergeleken met de beslissing van de stuurgroep. Samengevat deed Inspectie een voorstel tot toekenning van 555 in plaats van 579 premies voor alle dossiers samen. Dit is een schrapping van 24 begeleidingspremies of 4,15 % ten opzichte van het aantal premies toegekend door de stuurgroep. Dit vertegenwoordigt een bedrag van ongeveer 48.000 euro (niet-geïndexeerd).
- met betrekking tot het aantal toegekende administratievergoedingen**
 Voor de 104 geïnspecteerde dossiers samen beslisten de stuurgroepen oorspronkelijk om in totaal 1.886 administratievergoedingen toe te kennen. In slechts 2 van de 104 dossiers is het voorstel van Inspectie Werk en Sociale Economie afwijkend van de beslissing van de stuurgroep. Voor één dossier werd voorgesteld om één administratievergoeding meer toe te kennen dan beslist werd in de stuurgroep. In het tweede dossier heeft inspectie voorgesteld om alle

administratievergoedingen, meer bepaald 48, te schrappen. Volgens Inspectie Werk en Sociale Economie had de VDAB zelf veel meer initiatief genomen dan het betreffende bureau bij het contacteren van de ex-werknemers van het failliete bedrijf. Samengevat deed onze inspectiedienst voor alle dossiers samen een voorstel tot toekenning van 1.839 in plaats van 1.886 administratievergoedingen. Dit is een schraping van 47 administratievergoedingen of 2,49 % ten opzichte van het aantal premies toegekend door de stuurgroep. Dit vertegenwoordigt een bedrag van ongeveer 2.350 euro.

- **met betrekking tot het bedrag van toegekende opleidingskosten**

In 20 van de 104 geïnspecteerde dossiers werd een aanvullende tegemoetkoming toegekend voor het vergoeden van bijkomende opleiding van één of meerdere deelnemers. De vraag voor een aanvullende tegemoetkoming werd per dossier voorafgaandelijk voorgelegd aan en goedgekeurd door de stuurgroep. Voor de 20 dossiers samen gaat het om een bedrag van afgerond 20.460 euro. In 18 van de 20 dossiers konden alle bewijsstukken worden voorgelegd ter verantwoording van de toegekende aanvullende tegemoetkoming. In één dossier werd de BTW verkeerdelijk mee ingebracht als kost, terwijl in het andere dossier bewijsstukken ontbraken waardoor Inspectie Werk en Sociale Economie voorstelde om het bedrag van de toegekende tegemoetkoming verhoudingsgewijs te verminderen. Voor de 2 dossiers samen ging het om een bedrag van 115 euro.

In 2011 werd door Inspectie Werk en Sociale Economie in 20 dossiers een afwijkend voorstel geformuleerd. Uit de ontvangen feedback van de VDAB over de mate waarin de stuurgroepen deze afwijkende voorstellen volgden, blijkt dat dit in 8 dossiers het geval was. In 6 dossiers werd het voorstel niet gevolgd en omtrent de resterende 6 dossiers werd nog geen feedback ontvangen.

2.2.3.3 Markante tendensen

Bij vergelijking van de vaststellingen van 2011 met deze van 2010 blijkt dat de resultaten opvallend gelijklopend zijn. Uit vergelijking van de absolute cijfers van beide jaren blijkt dat in 2011 wel een aantal dossiers met grotere omvang werden geïnspecteerd. Ook het bedrag van de toegekende opleidingskosten lag in 2011 verhoudingsgewijs een stuk hoger dan in 2010.

In 2010 stelde Inspectie Werk en Sociale Economie bij de outplacementbureaus al een aanzienlijke verbetering vast op het vlak van de deelnemersregistratie. Het betreft een verderzetting van een trend die ook al merkbaar was in 2009. Deze vaststelling blijft ook voor 2011 behouden. Dit is volgens Inspectie enerzijds het resultaat van het feit dat de verplichting tot registratie ondertussen gefaseerd werd opgenomen in de regelgeving. Anderzijds heeft de inspectiedienst van bij de start van de controles Herplaatsingsfonds steeds getracht om de outplacementkantoren ervan te overtuigen om meer gedetailleerde deelnemersregistratie uit te voeren. Voor de bureaus is het immers een middel tot bewijsvoering van de aangeboden begeleiding. Een aantal bureaus vragen nu uit eigen initiatief aan de deelnemers om hun aanwezigheden op alle begeleidingssessies te staven via handtekening. Deze werkwijze wordt in de praktijk momenteel nog niet overal gevolgd maar werd ondertussen ook opgelegd bij de laatste aanpassing van de regelgeving.

Inspectie Werk en Sociale Economie formuleert volgende knelpunten bij het uitvoeren van de inspecties volgens de huidige werkwijze:

- het ontbreken van een officieel en gedetailleerd schrijven waarin de genomen beslissing van de stuurgroep wordt medegedeeld aan het outplacementbureau;
- de beschikbaarheid over informatie betreffende de motivatie van de stuurgroep bij beslissing blijft een verbeterpunt;
- een mogelijke beroepsprocedure werd nog niet duidelijk uitgeschreven.

Een ander belangrijk aandachtspunt is het volgende. Volgens de regelgeving ontvangt het outplacementkantoor voor elke deelnemer die een kwaliteitsvolle begeleiding heeft genoten een premie op basis van een systeem van koppenfinanciering. De beoordeling van de verstrekte begeleiding als al

dan niet "kwaliteitsvol" is in dit verband van cruciaal belang. Hierbij wordt zowel rekening gehouden met het aantal gerealiseerde contactmomenten als met de inhoud van deze contacten én wordt onderzocht of de aangeboden begeleiding passend is voor de respectievelijke deelnemer. De ervaring leert ons echter dat dit geen exacte wetenschap is. Het feit dat de beslissingsbevoegdheid over de dossiers Sociale Interventie verspreid is over een aantal regionale stuurgroepen verscherpt deze vaststelling nog in de optiek van een uniform optreden.

2.2.4 Evenredige Arbeidsdeelname en Diversiteit

In 2011 werden de controles inzake de Evenredige Arbeidsdeelname en Diversiteit (EAD) opgesplitst in twee luiken:

- Evenredige Participatie op de Arbeidsmarkt (antidiscriminatie)
- Diversiteit (diversiteitsplannen & -projecten)

De controles "Evenredige Participatie op de Arbeidsmarkt" hebben betrekking op het gelijknamige decreet van 8 mei 2002 en hebben tot doel om arbeidsmarktgerelateerde discriminatie op te sporen. In dit kader werden 17 onderzoeken uitgevoerd in 2011. Het is niet zo dat in slechts 17 gevallen de regelgeving afgetoetst werd. Deze aftoetsing gebeurt standaard in het kader van onderzoeken binnen de Private Arbeidsbemiddeling, maar het is een recente beleidskeuze van Inspectie Werk en Sociale Economie om enkel een afzonderlijk dossier op te starten wanneer dit inhoudelijk gegrond was.

In de materie "Diversiteit" worden diversiteitsplannen en -projecten gecontroleerd. Na overleg met het kabinet Werk werd beslist om de aanvankelijke doelstelling van 50 dossiers terug te brengen naar 15 dossiers. Hiervan werden 10 dossiers gerealiseerd. Er werd immers voor gekozen om voor de eerste keer ook structurele diversiteitsprojecten aan een controle te onderwerpen, en dit betreft veel grotere dossiers die een diepgaander onderzoek vereisen.

2.2.4.1 Controles en vaststellingen

In 2011 werden in totaal bijgevolg 27 EAD-controles uitgevoerd, waarvan:

- 17 controles inzake antidiscriminatie
- 10 controles inzake diversiteitsplannen & -projecten

2.29 Tabel: Overzicht aantal EAD-controles 2007-2011

Jaar	2007	2008	2009	2010	2011
Aantal controles EAD	7	49	97	120	27

De opmerkelijke daling van het aantal onderzoeken tegenover 2010 heeft diverse oorzaken:

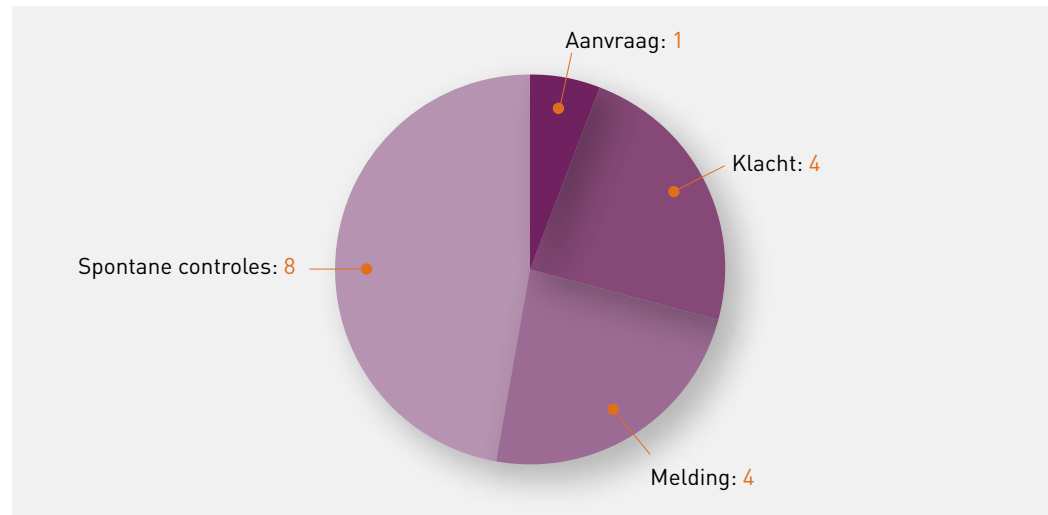
- De daling van het aantal controles private arbeidsbemiddeling, waarbij de screening op arbeidsmarktgerelateerde discriminatie standaard wordt meegenomen
- De afname van het aantal meldingen en klachten via het meldpunt dat opgericht werd naar aanleiding van de intentieverklaring tegen arbeidsmarktgerelateerde discriminatie
- Daar waar in 2010 tientallen diversiteitsplannen aan een controle werden onderworpen, werd in 2011 voor het eerst ook geopteerd voor controle van de grotere en daardoor arbeidsintensievere diversiteitsprojecten

Controles Evenredige Participatie op de Arbeidsmarkt (EPA)

De 17 EPA-controles waren als volgt opgesplitst.

2.30 Grafiek: Aantal EPA-controles naar oorsprong

Er werd door Inspectie Werk en Sociale Economie 6 maal opgetreden bij de 17 EPA-controles via een Waarschuwing of Pro Justitia. Dit is in 43% van de controles. In vergelijking met 2010 is er een procentuele stijging vast te stellen. Toen werd in 14 % van de controles opgetreden. Dit cijfer dient genuanceerd te worden aangezien enkel een afzonderlijk onderzoeksverslag wordt opgemaakt wanneer tijdens het onderzoek elementen aan het licht kwamen die vroegen om bijkomende onderzoeksdaden.

In 2 gevallen werd Pro Justitia opgesteld naar aanleiding van een klacht. In 1 dossier werd een Waarschuwing opgesteld op basis van een melding. De 3 andere Waarschuwingen gebeurden in spontane controles.

Naar aanleiding van een klacht werd in één dossier een inbreuk vastgesteld art 5, §2, 3° van het decreet van 8 mei 2002 houdende Evenredige Participatie Arbeidsmarkt. Het is daarbij verboden de toegang te ontzeggen of te belemmeren tot de arbeidsbemiddeling, om expliciete of impliciete redenen die rechtstreeks of onrechtstreeks met geslacht, een zogenaamd ras, etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid van de persoon in verband staan. Eveneens werd een inbreuk vastgesteld op hetzelfde artikel, 6° Het is daarbij verboden de toegang tot het arbeidsproces of de gelegenheid tot promotiekansen te ontzeggen of te belemmeren om expliciete of impliciete redenen die rechtstreeks of indirect op geslacht, een zogenaamd ras, etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid steunen. Naar aanleiding van een melding werd vastgesteld dat een inbreuk werd gepleegd art 5, §2, 4° Het is daarbij verboden te verwijzen naar geslacht, een zogenaamd ras, etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid van de werknemer in de werkaanbiedingen of in de advertenties voor betrekkingen, of in die aanbiedingen of advertenties elementen op te nemen die, zelfs zonder uitdrukkelijke verwijzing, één van de hiervoor opgesomde kenmerken van de werknemer vermelden of laten veronderstellen. Naar aanleiding van eigen spontane controles werd in twee dossiers vastgesteld dat een inbreuk werd gepleegd op art 5, §2, 1° Het is daarbij verboden te verwijzen naar geslacht, een zogenaamd ras, etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid in de voorwaarden of de criteria inzake arbeidsbemiddeling of in die voorwaarden of criteria elementen op te nemen die zelfs zonder uitdrukkelijke verwijzing naar geslacht, een zogenaamd ras, etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap,

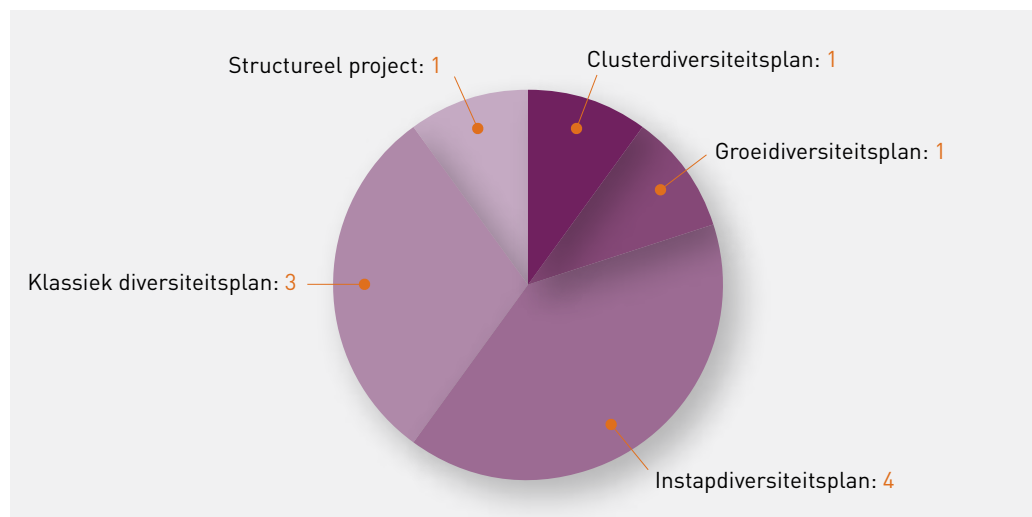

leeftijd of seksuele geaardheid leiden tot discriminatie. In één spontane controle werd ook een inbreuk vastgesteld op art 5, §2, 4° van vernoemd decreet.

Controles Diversiteit

De 10 Diversiteitscontroles waren als volgt opgesplitst.

2.31 Grafiek: Aantal Diversiteitscontroles naar type diversiteitsplan

Bij de enige volledig afgeronde controle van een structureel diversiteitsproject werd door Inspectie Werk en Sociale Economie een bedrag van 647.856,81 euro gecontroleerd en werd voorgesteld 11.880,14 euro te korten. In de overige controles werd een totaal van 1.716.277,88 euro aan ingebrachte kosten gecontroleerd. Hiervan werd 376.944,09 euro aan kosten niet aanvaard.

De voornaamste redenen voor de kortingen waren het feit dat niet alle acties werden uitgevoerd, de kosten niet bewezen werden of niet-subsidiabele kosten werden ingebracht.

2.32 Tabel: Ingebrachte versus aanvaarde kosten binnen de diversiteitsplannen (in euro)

Diversiteitsplannen	Ingebrachte kosten	Door Inspectie aanvaarde kosten
Diversiteitsplannen	1.716.277,88	1.339.333,79
Structurele projecten	647.856,81	635.976,67
Totaal	2.364.134,68	1.975.310,39

Het niet aanvaarden van ingebrachte kosten door Inspectie Werk en Sociale Economie heeft evenwel niet steeds invloed op de uiteindelijk uitbetaalde subsidies.

2.33 Tabel: Inbreuken binnen de diversiteitsplannen

Omschrijving vaststelling	Aantal vaststellingen	
Diversiteitsplan	Onvoldoende registratie van activiteiten/verslagen	1
	Onvoldoende onderliggende bewijsstukken	1
	Onvoldoende duidelijkheid bij de financiering	1
Diversiteitsproject	Onvoldoende onderliggende bewijsstukken	1
	Onvoldoende duidelijkheid bij de financiering	1

2.2.4.2 Markante tendensen

Na verschillende controlerondes de afgelopen jaren en de uitgebreide media-aandacht die de materie heeft gekregen, is de sector zich bewust van de mogelijkheid van controle en de gevoeligheden binnen deze materie.

De bewijsbaarheid van mogelijke inbreuken en het succes van het onderzoek zijn in grote mate afhankelijk van interne informatie. Gebonden aan de wettelijke bevoegdheden, is het voor Inspectie immers bijzonder moeilijk om mogelijke discriminatie aan te tonen en te bewijzen. Spontane controlerondes hebben hun nut bewezen in het verleden maar zijn een optie die minder en minder resultaat oplevert. De controlegroep is te zeer bekend met het fenomeen en op zijn hoede. Daarom is Inspectie in grote mate afhankelijk van klachten en meldingen van derden.

In 2011 ontving Inspectie Werk en Sociale Economie slechts 8 klachten en meldingen die resulteerden in een onderzoek. In 2010 waren er dat 7, in 2009 en 2008 telkens 17. Vanuit de organisaties die mee de Intentieverklaring ondertekenden, kregen we relatief weinig input. Daarbij komt het feit dat er relatief veel werk is gegaan naar de controles in de materie bemiddeling. Het overschrijden van deze doelstelling heeft er mede voor gezorgd dat we de doelstelling in de materie EPA niet volledig haalden.

Bureaus voor private arbeidsbemiddeling worden niet enkel gecontroleerd op de naleving van de regelgeving private arbeidsbemiddeling, maar maken ook het voorwerp uit van controles in het kader van EAD. Inbreuken op de regelgeving met betrekking tot EAD kunnen immers niet alleen bestraft worden op basis van het EAD-decreet, maar ook op basis van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling. In artikel 5, 7° van het decreet wordt gesteld dat "het bureau alle betrokkenen op een objectieve en respectvolle wijze dient te behandelen en de geldende wetgeving inzake evenredige participatie en gelijke behandeling dient na te leven".

In 2011 werden voor het eerst ook de structurele diversiteitsprojecten aan een controle onderworpen. In de ene volledig afgeronde controle in 2011 werd voorgesteld een bedrag van bijna 12.000 euro te korten of 1,8% van de ingebrachte kosten. Inspectie Werk en Sociale Economie wil in 2012 verder de focus leggen op de controles bij de structurele projecten.

2.2.5 Taaldecreet

2.2.5.1 Controles

Inspectie Werk en Sociale Economie voert controle uit op het Taaldecreet van 19 juli 1973, voluit "het decreet tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen".

Dit decreet bepaalt dat de te gebruiken taal tussen werkgevers en werknemers het Nederlands moet zijn voor natuurlijke personen en rechtspersonen die een exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied hebben, of die personeel in het Nederlandse taalgebied tewerkstellen.

De stukken of handelingen die in strijd zijn met dit decreet kunnen door de arbeidsrechtbank nietig verklaard worden, waarbij de vervanging van de bestaande stukken bevolen wordt. Ten aanzien van een werkgever die zich schuldig maakt aan een dergelijke overtreding kan ook een administratieve geldboete worden opgelegd, of zelfs een strafrechtelijke sanctie worden uitgesproken.

Hierbij een overzicht van het aantal uitgevoerde taalcontroles over de afgelopen vijf jaar.

2.34 Tabel: Taalcontroles over de afgelopen vijf jaar

	2007	2008	2009	2010	2011
Aantal controles	75	53	20	27	16

Er dient opgemerkt te worden dat niet alle taalcontroles leiden tot een inspectiedossier. De laatste jaren geldt immers de filosofie dat enkel een inspectieverslag wordt opgemaakt wanneer verder onderzoekswerk vereist is of effectief inbreuken werden vastgesteld.

2.2.5.2 Aanleiding van de controles

Het overgrote deel van de taalcontroles van Inspectie Werk en Sociale Economie gebeurt in het kader van een integraal inspectieoptreden, dit wil zeggen naar aanleiding van controles binnen andere bevoegdheidsdomeinen zoals private arbeidsbemiddeling en de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Daarnaast kan een controle ook voortvloeien uit een klacht specifiek gericht op de toepassing van het Taaldecreet. In 2011 waren de aanleidingen als volgt verdeeld:

2.35 Tabel: Aanleiding van de taalcontroles

Controle tewerkstelling buitenlandse werknemers	9
Controle private arbeidsbemiddeling	3
Klacht inzake taalgebruik	4
Totaal	16

Het merendeel van de controles vond plaats in Oost-Vlaanderen (6). In Antwerpen en Vlaams-Brabant gebeurden telkens 4 controles. In West-Vlaanderen en Limburg vond telkens 1 inspectie plaats.

2.2.5.3 Vaststellingen

Bij de 16 taaldossiers in 2011 werden 12 inbreuken vastgesteld.

Het merendeel (8) had te maken met arbeidsovereenkomsten, loonfiches, prestatiestaten, individuele rekeningen en/of jaarrekeningen die ééntalig in het Frans waren opgesteld.

De 4 overige inbreuken betroffen onder meer het verplicht gebruik van anderstalige computerprogramma's.

2.2.5.4 Wijze van optreden

Door Inspectie Werk en Sociale Economie werd in 2011 als volgt opgetreden ten aanzien van de vastgestelde inbreuken:

2.36 Tabel: Optreden bij taalinbreuken in 2011

Pro Justitia	4
Waarschuwing	8
Totaal	12

In 4 gevallen werd niet opgetreden omdat de inbreuk reeds was rechtgezet of het Taaldecreet uiteindelijk niet van toepassing bleek te zijn.

Voor één derde van de inbreuken werd bijgevolg Pro Justitia opgesteld, voor twee derde werd een Waarschuwing opgesteld.

Hieronder vindt u een vergelijkend overzicht van de wijze van optreden bij taalcontroles over de afgelopen vijf jaar.

2.37 Tabel: Optreden bij taalcontroles over de afgelopen vijf jaar

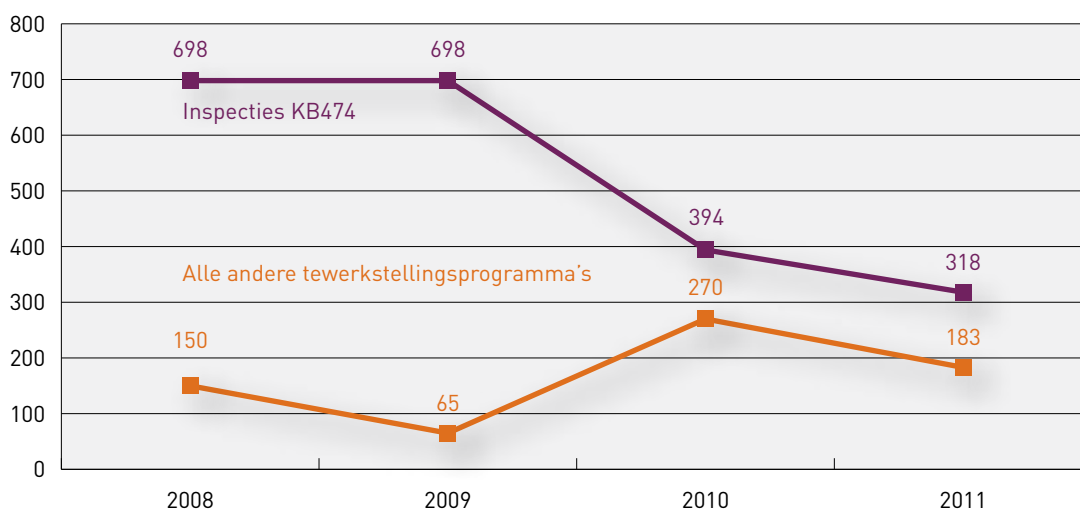
	2007	2008	2009	2010	2011
Pro Justitia	1	9	7	10	4
Waarschuwingen	7	11	7	12	8
Totaal	8	20	14	22	12

Daarnaast worden door Inspectie Werk en Sociale Economie ook geregeld vragen van particulieren en ondernemingen beantwoord in het kader van het Taaldecreet.

2.2.6 Klassieke tewerkstellingsprogramma's

Hieronder wordt een overzicht gegeven van het totaal aantal uitgevoerde controles in het kader van de klassieke tewerkstellingsprogramma's over de afgelopen jaren.

2.38 Grafiek: Aantal controles tewerkstellingsprogramma's 2008 - 2011

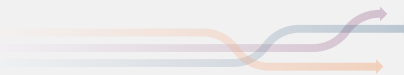

Onder deze controlecluster van Inspectie Werk en Sociale Economie worden volgende tewerkstellingsprogramma's begrepen: Gesco's bij lokale besturen (KB474), Gesco's veralgemeend stelsel, Opleidingsprojecten, Werkervaring en Derde Arbeidscircuit (DAC).

In dit segment werden in 2011 501 controles uitgevoerd, als volgt verdeeld:

- 318 Gesco KB474
- 112 Gesco Veralgemeend Stelsel
- 53 DAC
- 13 Opleidingsprojecten
- 5 Werkervaring

Oorspronkelijk werden er 628 controles vooropgesteld. Zodoende werd 80% van het streefcijfer gehaald. Het feit dat de vooropgestelde doelstelling niet volledig verwezenlijkt werd, heeft een aantal oorzaken. Van de geplande controleronde Werkervaring werd afgezien (75 controles). Vanwege de relatief nieuwe regelgeving werden de promotoren in het beginstadium immers zeer goed begeleid en geëvalueerd door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie en de VDAB, waardoor de kans op onregelmatigheden hier klein was. Aanvragen en klachten werden wel

behandeld. Inspectie besliste eveneens om de vooropgestelde controles bij de politiezones in het kader van de gesco KB474 (34 dossiers) niet uit te voeren en deze pas in 2012 op te nemen.

De tijd die vrij kwam door het niet uitvoeren van bovenstaande controles, werd hoofdzakelijk geïnvesteerd in de controle van de ESF-dossiers (hoofdstuk 2.2.10), die gemiddeld meer tijd in beslag namen dan de vooropgestelde 6 mensdagen per dossier. Ook de DAC-controles namen meer tijd in beslag dan oorspronkelijk voorzien. De 2 voorziene mensdagen per dossier bleken ontoereikend voor zowel de onaangekondigde inhoudelijke controle, als het nazicht van het financiële gedeelte.

Alle deelmateries worden hieronder in detail besproken, met uitzondering van Werkervaring gelet op het beperkt aantal uitgevoerde controles.

2.2.6.1 Gesco's bij lokale besturen (KB 474)

In het kader van de harmonisering van een aantal vroegere tewerkstellingsmaatregelen werd op 1 januari 1987 het stelsel van de contingentgesco's opgestart bij de lokale en provinciale besturen. Alle plaatselijke besturen (gemeenten, OCMW's, intercommunales, provinciebesturen, politiezones en autonome gemeentebedrijven) die een contingentovereenkomst hebben afgesloten met de Vlaamse minister van Werk beschikken nu over een contingent van gesubsidieerde contractuelen (gesco's). De besturen kunnen in grote mate zelf beslissen binnen welke activiteiten ze deze gesco's tewerkstellen op voorwaarde dat de taken van sociaal, cultureel of openbaar belang zijn én uitgevoerd worden in de niet-commerciële sector. Binnen het stelsel van de contingentgesco's wordt er gewerkt met subsidies waarbij twee verschillende premiebedragen worden vooropgesteld: 10.907,32 euro per voltijds equivalent op jaarbasis voor de gesco's die werden toegewezen in het basiscontingent en 5.701,55 euro voor de gesco's die werden toegewezen in een bijkomend contingent op een latere datum.

Controles

Inspectie Werk en Sociale Economie voerde in 2011 inspecties uit bij iets minder dan de helft van alle plaatselijke besturen, namelijk 318 in aantal gespreid over 153 gemeenten, 148 OCMW's, 12 intercommunales en 5 autonome gemeentebedrijven (AGB's). Er gebeurden dit jaar geen inspecties bij de provinciebesturen en de intergemeentelijke politiezones. In 2011 werden wel voor het eerst twee werkingsjaren tegelijk gecontroleerd (2009 & 2010).

Inhoudelijke vaststellingen

De volgende tabel geeft een overzicht van het aantal inbreuken met betrekking tot de te vervullen voorwaarden en criteria. Bij vergelijking van de absolute cijfers van de inbreuken over de verschillende jaren heen dient er op gewezen te worden dat tot en met 2009 nog alle besturen (698) werden gecontroleerd op jaarbasis, terwijl vanaf 2010 slechts ongeveer de helft van de besturen werd gecontroleerd.

2.39 Tabel: Inhoudelijke vaststellingen bij controles gesco's lokale besturen

	2011		2010	2009
Aantal gecontroleerde dossiers	318		394	698
Omschrijving inbreuk	werkingsjaar 2010	werkingsjaar 2009	werkingsjaar 2009	werkingsjaar 2008
Niet voldoen aan de criteria van de overeenkomst BVR 27/10/93, art3, 1° & 2°	2	4	6	11
Niet toepassen voordelen van de loopbaanonderbreking KB 474 28/10/1986 art 4 §1, 1°				2
Werkzaamheden in de commerciële sector uitvoeren KB 474 28/10/1986 art 4 §1, 2°	1			
Tewerkstelling van een niet-doelgroepwerknemer (geen attest) KB 474 28/10/1986 art 5	11	12	9	23

	2011	2010	2009
Aantal gecontroleerde dossiers	318	394	698
Omschrijving inbreuk	werkingsjaar 2010	werkingsjaar 2009	werkingsjaar 2008
Overschrijding van toegekend aantal contingent gesco's met onterechte RSZ vrijstelling als gevolg KB 474 28/10/1986 art 7	25	26	60
Zware of herhaalde inbreuken mbt de arbeids- en sociale wetgeving	1		
Totaal aantal inbreuken	39	42	96

Tijdens de controleronde 2011 werden 81 inbreuken vastgesteld bij 318 gecontroleerde besturen (of bij 25,47 % van de gevallen). Daarvan hadden 42 inbreuken betrekking op het werkingsjaar 2009, 39 inbreuken betroffen het werkingsjaar 2010.

Hieronder volgt een bespreking van de inbreuken:

- Niet voldoen aan de criteria van de overeenkomst

Criteria betreffende het behoud van het personeelsbestand

In het **werkingsjaar 2009** werden bij 3 gecontroleerde plaatselijke besturen problemen vastgesteld betreffende het bereiken van de opgelegde criteria inzake het behoud van het personeelsbestand. In het **werkingsjaar 2010** werd dezelfde inbreuk vastgesteld bij 2 besturen. Hoe langer de periode na het afsluiten van de contingentovereenkomst, hoe gemakkelijker het voor een lokaal bestuur wordt om opnieuw een zekere personeelsreserve op te bouwen aangezien de dienstverlening van de plaatselijke besturen in de meeste gevallen nog uitbreidt. Bij heel kleine besturen echter kunnen er veel vlugger problemen opduiken omdat het vertrek én niet onmiddellijk vervangen van één eigen personeelslid verhoudingsgewijze veel zwaarder doorweegt bij de berekening van de breuk eigen personeel / globaal personeel.

Eén op vier aanwervingen uit de risicogroepen

Sinds de implementatie van de nieuwe contingentovereenkomsten (dd. 1 januari 2003) stelde Inspectie Werk en Sociale Economie vast dat er slechts bij een klein aantal lokale besturen problemen waren met betrekking tot de verplichting van het aanwerven van 1 op 4 nieuwe contingentgesco's uit de risicogroepen. Deze trend zette zich verder de laatste jaren. In het **werkingsjaar 2009** was er nog slechts 1 bestuur dat niet voldeed aan de verplichting tot het aanwerven van 1 op 4 contingentgesco's uit de risicogroepen. In het **werkingsjaar 2010** was er geen enkel bestuur dat niet voldeed aan dit criterium. De voornaamste verklaring is te vinden in de uitbreiding van het aantal categorieën werkzoekenden behorende tot de risicogroepen.

- Niet voldoen aan de andere voorwaarden van de overeenkomst

Tewerkstelling van een niet-doelgroepwerknemer

Elk lokaal bestuur dient voor elke contingentgesco die zij tewerkstelt in het bezit te zijn van 2 attesten (respectievelijk afgeleverd door VDAB en RVA) waaruit blijkt dat betrokkene voldoet aan de toelatingsvoorwaarden voor tewerkstelling binnen het KB 474. In het **werkingsjaar 2009** werd 12 maal vastgesteld dat de vereiste attesten niet konden worden voorgelegd. In het **werkingsjaar 2010** werd deze vaststelling 11 maal gedaan. Deze vaststelling heeft tot gevolg dat de betrokkene niet is tewerkgesteld als gesco en bijgevolg wordt de daaraan gekoppelde geschrappt voor de betreffende periode. Bijkomend heeft het bestuur voor dergelijke personen onrechtmatig een gedeeltelijke vrijstelling van patronale bijdragen bekomen (cf. financieel controleluik).

Overschrijding van het toegekend aantal contingentgesco's

Indien een bestuur in de praktijk meer gesco's in dienst nam dan toegekend binnen het goedgekeurd contingent spreekt men van een overschrijding van de maximale arbeidscoëfficiënt. In het **werkingsjaar 2009** werd bij 26 plaatselijke besturen vastgesteld dat de maximumcoëfficiënt werd

overschreden. De omvang van de overschrijding was gelijk aan 18,26 voltijds equivalent op jaar-basis voor alle besturen samen of gemiddeld 0,7 voltijds equivalent per bestuur. In het **werkingsjaar 2010** werd 25 maal deze vaststelling gedaan. Toen betrof de omvang van de overschrijding 15,95 voltijds equivalent voor alle besturen samen of een gemiddelde van 0,64 voltijds equivalent per bestuur. Er blijft echter een zeer kleine harde kern van lokale besturen die meer dan 1 VTE "onechte" gesco's aanwerven bovenop hun contingent. In het werkingsjaar 2009 waren er 4 besturen in deze situatie, in het werkingsjaar 2010 waren er 5 dergelijke besturen. De systematische overschrijding kan mogelijk in de hand worden gewerkt doordat de RSZPPO tot op heden geen boetes oplegt aan besturen die jaar na jaar de maximumcoëfficiënt overschrijden. Het heeft wel de mogelijkheid om de correcte patronale bijdragen te innen. In 2011 had Inspectie Werk en Sociale Economie een overlegmoment met een vertegenwoordiger van Inspectie RSZPPO om een vlugge uitwisseling van gegevens te organiseren in functie van de verdere opvolging van deze inbreuk door de RSZPPO.

Uitvoeren van werkzaamheden uit de commerciële sector

Enkel in het **werkingsjaar 2010** werd een dergelijke inbreuk vastgesteld. Het betrof een contingentgesco van een OCMW die als schoonmaakster, in het kader van een sociale poetsdienst, ook werd tewerkgesteld in een horeca-zaak.

Overige voorwaarden van de overeenkomst

Met betrekking tot het vervullen van de overige voorwaarden en/of criteria (o.a. toepassen van de voorwaarden van loopbaanonderbreking) werden geen inbreuken vastgesteld.

Bij één plaatselijk bestuur werd in het **werkingsjaar 2010** een inbreuk vastgesteld tegen de arbeids- en sociale wetgeving. Het betrof de tewerkstelling van een arbeider van vreemde nationaliteit zonder geldige arbeidskaart. De subsidie gekoppeld aan deze tewerkstelling werd voor de betreffende periode teruggevorderd en er werd een Waarschuwing opgemaakt ingevolge overtreding van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

Samenvattend kan worden gesteld dat, ondanks de vrij strikte opvolging door Inspectie Werk en Sociale Economie van de vooropgestelde voorwaarden en criteria, nog steeds een aanzienlijk aantal inbreuken wordt vastgesteld.

Financiële vaststellingen

Het subsidiebedrag waarop een lokaal bestuur recht heeft, wordt berekend op basis van de werkelijke arbeidsprestaties van de contingentgesco's van het bestuur. Deze worden uitgedrukt in een arbeidscoëfficiënt. Een contingentgesco die voltijds werkt zonder enige vorm van afwezigheid heeft op kwartaalbasis een arbeidscoëfficiënt gelijk aan 1. Deeltijds werken, verlof zonder wedde en afwezigheden wegens arbeidsongeval of ziekte buiten de gewaarborgde periode worden in mindering gebracht.

Bij de controle ter plaatse door Inspectie Werk en Sociale Economie wordt de juistheid van de opgeleverde arbeidscoëfficiënten geverifieerd. Noodzakelijke correcties van arbeidscoëfficiënten kunnen worden ondergebracht in een aantal categorieën:

- correcties wegens het ontbreken van attesten;
- correcties wegens het niet behoren tot de vooropgestelde werknemerscategorie;
- correcties wegens foutieve opgeleverde/berekende arbeidscoëfficiënten;
- correcties wegens het verrekenen van arbeidsongevallen die niet of verkeerd werden opgeleverd.

De volgende tabel geeft een overzicht van het aantal correcties uitgesplitst naar de voornaamste categorieën.

2.40 Tabel: Financiële vaststellingen bij controles gesco's lokale besturen

	Positieve correcties werkingsjaar 2009	Negatieve correcties werkingsjaar 2009	Positieve correcties werkingsjaar 2010	Negatieve correcties werkingsjaar 2010
Geen attest als doelgroeper		13		13
Ander statuut dan gesco	2	7	4	
Fouten in berekeningswijze	48	70	32	67
Verrekening arbeidsongevallen	4	83	5	75
Totaal aantal correcties	54	173	41	155

Tijdens de controleronde 2011 werden 423 correcties op de arbeidscoëfficiënten uitgevoerd:

- 227 verbeteringen betroffen het werkingsjaar 2009, verspreid over 152 verschillende besturen. Deze verbeteringen vertegenwoordigen een bedrag van 543.319 euro.
- 196 verbeteringen betroffen het werkingsjaar 2010, verspreid over 143 verschillende besturen. Deze correcties vertegenwoordigen een bedrag van 414.778 euro.

Als resultaat van de inspectieronde 2011 vorderde de RSZPPO, voor de beide werkingsjaren samen, bijgevolg een bedrag van 958.097 euro terug van de plaatselijke openbare besturen.

Markante tendensen

Het aantal correcties uitgevoerd in 2011 is groter dan de in voorgaande controlejaren (2010 en 2009). Dit is vooral het gevolg van het feit dat de plaatselijke besturen voor de eerste maal op een volledig zelfstandige wijze het cijfermateriaal dienden op te leveren aan het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie voor de berekening van hun jaarsaldo. Voor de plaatselijke besturen was dit een volledig nieuwe oefening die in een aantal gevallen geleid heeft tot misverstanden en onjuistheden.

Belangrijk is te benadrukken dat het Subsidieagentschap alle voorgestelde correcties door Inspectie volgde en effectief uitvoerde via een herziening van het jaarsaldo van subsidies voor het betreffende werkingsjaar. De RSZPPO, die belast is met de uitbetaling van de subsidies, verrekenet de herziene saldobedragen onmiddellijk bij de verdere betaling van de maandelijkse voorschotten.

Ondanks de dalende personeelsinzet en de daaruit voortvloeiende dalende tijdsbesteding vanuit Inspectie voor de controles KB 474 over de jaren heen, hebben deze controles nog altijd een belangrijk financieel resultaat tot gevolg.

2.2.6.2 Gesco's Veralgemeend Stelsel

Controles

Er werden in 2011 in totaal 112 controles uitgevoerd, opgesplitst in 108 spontane controles, 1 controle op aanvraag en 3 opvolgingscontroles. 54 van deze controles waren financiële controles, 58 waren inhoudelijke controles. In totaal werden 151 inspectiebezoeken uitgevoerd bij 56 verschillende promotoren en werden er 56 conventies gecontroleerd.

Inhoudelijke vaststellingen

Naar aanleiding van de controles in 2011 werden inbreuken vastgesteld in 11 dossiers. Hiervoor werden 8 Vaststellingen opgemaakt en 1 PV van Inlichting werd doorgestuurd naar het Agentschap Sociaal Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen. In onderstaande tabel volgt een overzicht van de vastgestelde inbreuken.

2.41 Tabel: Inhoudelijke vaststellingen bij controles gesco's veralgemeend stelsel

Artikel	Omschrijving	Aantal promotoren
Art. 14	Gemiddeld aantal personeelsleden zoals tewerkgesteld in het jaar voor de aanvraag niet verminderen	1
Art. 28	Beschikken over overeenstemmende diploma	1
Art. 29	Niet doorgeven van wijzigingen die een verandering in de verbintenis kunnen teweeg brengen	3
Art. 32	Uitvoeren van taken zoals omschreven in de overeenkomst	4
Art. 34 §5	Verplichting om andere tussenkomsten in de loonkost van de gesco's te melden aan het vsawse	6
Art. 34 §6	Uitvoeren van andere activiteiten dan toegestaan in de overeenkomst	5
Totaal		20

Naar aanleiding van de vaststellingen werd in 1 dossier voorgesteld om het aantal toegekende gesco's te verminderen en de overeenkomst te beëindigen. In 1 dossier werd voorgesteld om de onterecht uitbetaalde premies terug te vorderen. In 1 dossier werd voorgesteld om de onterecht uitbetaalde premies terug te vorderen, de niet opgenomen arbeidsplaatsen niet meer te laten invullen en de overeenkomst te beëindigen. In 2 dossiers werd voorgesteld om de overeenkomst te beëindigen.

Financiële vaststellingen

In 2011 werden in 45 dossiers financiële correcties doorgegeven op basis van een controle van de individuele rekeningen, de prestatiestaten en de gegevens uit het betaalprogramma van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. In alle dossiers werd vastgesteld dat het ging om registratiefouten gemaakt door de promotor of door de overheid bij het invoeren van de prestaties. Bij 10 dossiers werd vastgesteld dat de subsidies hoger waren dan de loonkost. Hierbij werd terugvordering van de teveel betaalde subsidies voorgesteld.

Markante tendensen

Het aantal uitgevoerde controles is ongeveer gelijk aan dat van het voorgaande jaar. Naar aanleiding van de controles van 2010 werd advies gegeven tot stopzetting van 1 project. Naar aanleiding van de controles van 2011 werd advies gegeven tot stopzetting van 4 projecten.

De gesco-projecten veralgemeend stelsel zijn allemaal langlopende projecten. Heel wat projecten zijn in de loop van de jaren verschillende malen overgeheveld naar een andere vzw of organisatie. In een aantal gevallen blijkt dat de projecten de band met de oorspronkelijke goedkeuring zijn kwijtgeraakt, of dat de taken niet meer overeenstemmen met die uit de goedkeuring.

2.2.6.3 Derde Arbeidscircuit (DAC)

Het Derde Arbeidscircuit werd begin de jaren '80 opgestart met de bedoeling het aantal laaggeschoolde langdurig werklozen te reduceren door middel van directe jobcreatie. De overheid neemt de loonkosten –uitgezonderd de dagbedragen – daarbij op zich en op deze manier krijgt de doelgroep meer kansen op de arbeidsmarkt. De meeste projecten zijn ondertussen geregulariseerd. Er bestaat nog een restgroep van 241 DAC-projecten.

Controles

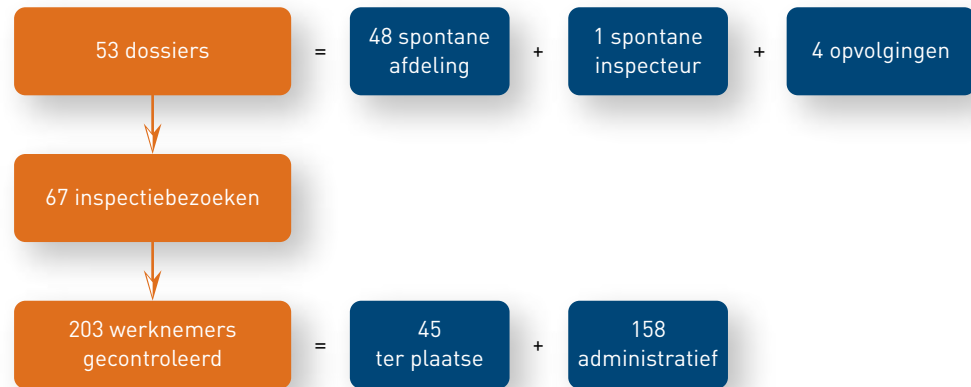
In 2011 werden oorspronkelijk 51 projecten vooropgesteld om te controleren. De DAC-projecten werden ad random geselecteerd, verspreid over de verschillende provincies. Drie projecten konden niet afgerond worden tijdens het afgelopen jaar, aangezien nog verdere onderzoeksdaden noodzakelijk waren. Er werden dus 48 dossiers van de steekproef geïnspecteerd. Daarnaast werd ook 1 spontane inspectie op initiatief van de inspecteur uitgevoerd en 4 opvolgingsinspecties naar aanleiding van een eerder opgestelde Waarschuwing met termijnstelling.

Vaststellingen

Voor het controleren van deze 53 dossiers werden er 67 inspectiebezoeken uitgevoerd. Er werden hierbij 203 werknemers geïnspecteerd. Dit betroffen zowel reguliere werknemers als DAC-werknemers. 45 werknemers werden ter plaatse aangetroffen, 158 werden administratief geïnspecteerd.

2.42 Grafiek: Aantal DAC-controles

De initiële inspecties gebeurden onaangekondigd en richtten zich zowel op het inhoudelijke als op het financiële luik, waarbij werd nagegaan of de werkgever zich hield aan de bepalingen uit de geldende regelgeving.

In 25 van de 53 dossiers werden onregelmatigheden vastgesteld. In totaal werden 32 inbreuken genoteerd. Daar vloeiden 15 schriftelijke waarschuwingen of kennisgevingen uit voort. Aan het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie werden 7 voorstellen tot administratieve sancties gedaan, en 6 adviezen gegeven tot het uitvoeren van financiële correcties. Hieronder worden de inbreuken meer in detail toegelicht.

Financiële vaststellingen

Er werden in totaal in 6 dossiers inbreuken vastgesteld tegen artikel 21 van het Koninklijk Besluit van 24 maart 1982. Dat stipuleert dat de DAC-werknemer bezoldigd moet worden volgens de weddeschalen die door de Vlaamse Regering werden bepaald en dat hij of zij, op het ogenblik van de inschrijving als werkzoekende, in het bezit moet zijn van het diploma, getuigschrift of brevet dat vereist is voor een benoeming in de betreffende functie.

In 4 dossiers werden fouten ontdekt omtrent de toekenning van een haard- of standplaatstoelagelage. Er werd in 3 dossiers ten onrechte een haardtoelage aangevraagd voor de betrokken DAC-werknemers, en in 1 dossier had een DAC-werknemer recht op een haardtoelage terwijl er slechts een standplaatstoelagelage was gevraagd.

In 1 dossier was de weddeschaal niet in overeenstemming met het diploma van de betrokken DAC-werknemer. De promotor had dit in het verleden al gemeld aan de overheid maar er werd nog steeds een te hoog loon uitbetaald.

Tot slot werden in 1 dossier onregelmatigheden aangetroffen betreffende de vergoedingen van de transportkosten (het woon-werkverkeer). Er werden ten onrechte vergoedingen verkregen.

Het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie werd op de hoogte gebracht van deze vaststellingen en geadviseerd correcties uit te voeren.

Inhoudelijke vaststellingen

Er werden 26 onregelmatigheden vastgesteld gespreid over 20 dossiers. Sommige onregelmatigheden werden onmiddellijk rechtgezet, voor andere werd een schriftelijke Waarschuwing (al dan niet met termijnstelling) gegeven. In totaal werden 9 Waarschuwings opgesteld en werden 6 kennisgevingen van vaststellingen overgemaakt aan de promotor.

In 3 dossiers heeft Inspectie Werk en Sociale Economie geadviseerd om de loonlast en de daaraan verbonden sociale bijdragen (gedeeltelijk) aan de werkgever op te leggen. In 1 dossier adviseerde onze dienst dezelfde sanctie, maar gaf als alternatieve mogelijkheid de uitdoving van het project mee. In 1 dossier werd de onmiddellijke stopzetting geadviseerd en tot slot werd in 2 dossiers het voorstel geformuleerd om het project te laten uitdoven.

Meer dan de helft van de vastgestelde onregelmatigheden betreffen inbreuken op sociale reglementeringen waarvoor onze inspectiedienst weliswaar niet rechtstreeks bevoegd is, maar wel is nagegaan of de gesubsidieerde DAC-werknemer conform de geldende wetgeving werd tewerkgesteld.

Hieronder worden de vastgestelde onregelmatigheden verder toegelicht:

- **Taken niet conform de overeenkomst**

Bij 4 controles werd vastgesteld dat een gedeelte van de taken die de DAC-werknemer uitvoerde niet overeenstemde met de taken die werden goedgekeurd in de overeenkomst. Hierbij ging het in alle gevallen om taken die extra werden uitgevoerd, naast de goedgekeurde taken. In 3 gevallen werden deze extra taken verricht voor andere (aanverwante) organisaties. In 1 dossier voerde de DAC-werknemer de niet-goedgekeurde taak uit op zon- en feestdagen, waarvoor inhaalrust werd verleend op werkdagen wanneer de DAC-werknemer wel conform de overeenkomst werkte.

In 2 dossiers waren er indicaties dat weinig tot geen activiteiten werden uitgevoerd door de DAC-werknemer. In 1 geval beschikte de vzw enkel over (verouderde) statuten maar konden geen andere documenten voorgelegd worden waaruit zou blijken dat de DAC-werknemer activiteiten uitoefende in deze vzw. In het andere geval was de DAC-werknemer (die ook nog een deeltijdse job had bij een andere organisatie) niet aanwezig op het werk en kon de werkgever hiervoor geen verklaring geven.

In al deze dossiers werd aan het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie geadviseerd om een administratieve sanctie op te leggen of het project te laten uitdoven.

- **Niet naleven voorwaarden**

In 1 dossier was de grens tussen de uitgevoerde taken door de DAC-werknemer en het uitoefenen van een commerciële activiteit heel dun. Deze persoon voerde gefactureerde prestaties uit bij klanten van de promotor.

In een ander dossier werd vastgesteld dat aan de voorwaarde van behoud van tewerkstelling niet werd voldaan. Het gemiddeld aantal personeelsleden tijdens de 3 jaren voorafgaand aan de aanvraag, was niet behouden.

In beide dossiers werd aan het Vlaams Subsidieagentschap geadviseerd om een administratieve sanctie op te leggen of het project te laten uitdoven.

- **Inbreuken tegen de sociale wetgeving**

Dimona

Bij nazicht van de Dimona-aangiftes bleek dat bij 13 werkgevers de DAC-werknemer niet was aangegeven bij de RSZ. Nochtans richtte de VDAB een schrijven naar alle werkgevers bij de invoering van de Dimona-databank in januari 2003, waarbij duidelijk werd gesteld dat het de taak was van de werkgever om deze aangifte te doen. Deze zware sociale inbreuk dient echter te worden gekaderd binnen een administratieve verwarring rond een inschrijving bij de RSZ en een Dimona-aangifte. Indien een werkgever uitsluitend DAC-werknemers tewerkstelt en hij aan deze werknemers geen bijkomende vergoedingen uitbetaalt, dan heeft die werkgever geen

verplichtingen tegenover de RSZ. Dit houdt ook in dat de werkgever zich niet bij de RSZ moet aansluiten. Wanneer zo een werkgever in het verleden een vraag tot inschrijving deed in plaats van een Dimona-aangifte te doen, kreeg die de melding dat dit niet noodzakelijk was. Alle werkgevers werden aangemaand zich onmiddellijk in regel te stellen.

Arbeidsreglement / Uurrooster

Tot slot werden in 5 dossiers onregelmatigheden vastgesteld met betrekking tot het arbeidsreglement en/of uurrooster van de werkzaamheden. Wanneer er geen uurrooster is opgenomen, is het voor Inspectie Werk en Sociale Economie onmogelijk om na te gaan of de betrokken DAC-werknemer zijn prestaties conform de reglementering en conform de overeenkomst verricht. Alle betrokken werkgevers ontvingen een schriftelijke waarschuwing.

Markante tendensen

In 47% van de gecontroleerde dossiers werden één of meerdere inbreuken vastgesteld. Dit hoge aantal onregelmatigheden dient echter te worden genuanceerd. Niet alle inbreuken zijn van die aard dat er sprake kan zijn van een intentie tot fraude.

- De financiële vaststellingen die betrekking hebben op de haard- en standplaatstoelage vertegenwoordigen slechts een zeer klein bedrag in het project, zodat dit eerder dient gezien te worden als een administratieve slordigheid.
- Het teveel aan loon ten gevolge van de weddeschaal die niet in overeenstemming is met het diploma kan ook niet aanzien worden als fraude aangezien de werkgever zelf al het initiatief had genomen om de overheid in te lichten.
- Het niet melden aan Dimona van de DAC-werknemers had niet tot gevolg dat er sprake was van het ontduiken van sociale bijdragen. De Vlaamse overheid staat immers in voor de betaling van de sociale lasten. Men kan hooguit de werkgever verantwoordelijk stellen voor een administratieve onzorgvuldigheid die te allen tijde moet vermeden worden.

Anderzijds werden er ook inbreuken vastgesteld die moeilijk verschoonbaar zijn en die hebben geleid tot een voorstel van administratieve sanctie en/of een voorstel tot uitdoving van het project. Deze laatste optie werd hoofdzakelijk gekozen vanuit sociaal oogpunt zodat de (oudere) betrokken DAC-werknemer niet het slachtoffer zou worden en zijn/haar werk verliezen.

In 2010 werden 20 projecten gecontroleerd waarbij in 25% van de dossiers onregelmatigheden werden vastgesteld. Het feit dat Inspectie Werk en Sociale Economie pas sinds 2011 toegang heeft tot de Dimona-databank en de aangiftes konden worden nagekeken, ligt aan de basis van de opmerkelijke stijging van het aantal vaststellingen.

2.2.6.4 Opleidingsprojecten

Het is de bedoeling dat via deze maatregel doelgerichte opleidingen georganiseerd worden voor kansengroepen die een schakel vormen naar tewerkstelling en kansengroepen begeleid worden door middel van jobcoaching.

De kansengroepen bestaan uit laaggeschoolden, langdurig werkzoekenden en allochtonen. Inzake doorstroming worden resultaatsverbintenissen afgesloten.

Controles

In 2011 werden de werkingskosten van 2010 bij 12 promotoren (eveneens 12 projecten) gecontroleerd.

Vaststellingen

Binnen enkele dossiers werden beperkte kortingen doorgevoerd. Deze kortingen hadden te maken met:

- Verkeerd gehanteerde afschrijvingstermijnen
- Facturen volledig ingebracht zonder toepassen van verdeelsleutels
- Niet subsidiabele kosten

Gelet op het feit dat vanuit de Vlaamse overheid het principe van de eerstelijnsfinanciering wordt toegepast, hadden deze kortingen geen invloed op de toegekende werkingspremies. Dus na korting bleken nog voldoende kosten te beantwoorden aan de financiële criteria om de maximale 20% werkingspremie toe te kennen.

Markante tendensen

Bij de opstart van 'ESF Tendering' werd door toenmalig Vlaams minister van Werk een oplossing uitgewerkt voor promotoren van opleidingsprojecten. Er werd immers expliciet gesteld dat voor de uitvoering van activiteiten binnen de 'Tender' de betrokken werknemers niet mochten beschikken over een gesco-statuut. Gelet op deze richtlijn hebben verschillende promotoren beslist niet langer ESF-dossiers in te dienen. Bovendien werd in het najaar van 2008 de regelgeving betreffende de opleidingsprojecten substantieel gewijzigd. Door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie werden in samenspraak met de VDAB strengere inhoudelijke eisen opgelegd. Sedertdien worden de opleidingsprojecten ook inhoudelijk van kortbij opgevolgd door de VDAB.

Gelet op de gewijzigde regelgeving en de strengere inhoudelijke criteria werd binnen de VDAB beslist om naast de gesco-betoelaging bijkomende financiële middelen ter beschikking te stellen van de promotoren van opleidingsprojecten.

Bij de controle op de gesco-werkingspremie binnen de opleidingsprojecten wordt, zoals hoger reeds gesteld, het principe van eerstelijnsfinanciering gehanteerd. Indien voldoende kosten kunnen worden bewezen die voldoen aan de opgelegde financiële criteria zoals bepaald door het Vlaams Subsidieagentschap, kan de promotor aanspraak maken op de voorziene maximale gesco-werkingspremie. Dit betekent dat bijkomende additionele betoelaging (vanuit VDAB of andere subsidiërende instanties) kan worden gereserveerd voor het dekken van kosten die niet beantwoorden aan de gestelde financiële criteria. Na dekking van alle kosten kunnen eventueel resterende financiële middelen worden aangewend voor het versterken van het eigen vermogen. Omdat in de geldende regelgeving wordt gesteld dat oversubsidiëring vermeden dient te worden, is dit een aandachtspunt naar de toekomst toe.

2.2.7 Activeringsmaatregelen

De cluster activeringsmaatregelen omvat inspecties van de professionele integratie van personen met een arbeidshandicap (VOP), de tewerkstellingspremie 50+ en de ERSV's.

De 24 uitgevoerde dossiers in 2011 omvatten:

- 18 tewerkstellingspremies 50+
- 6 ERSV-controles

Hiermee werd 96% van de doelstelling binnen deze materiecluster uitgevoerd. In totaal werden immers 25 controles voorzien.

2.2.7.1 Tewerkstellingspremie 50+

De Tewerkstellingspremie 50+ is van start gegaan in april 2006 en heeft als doel de loonkost te drukken voor ondernemingen die een vijftigplusser aanwerven. De nieuwe werknemer moet evenwel

een niet-werkende werkzoekende vijftigplusser zijn en wordt aangeworven met een contract van onbepaalde duur.

De werkgever kan deze subsidie aanvragen bij de VDAB. De tewerkstellingspremie is afhankelijk van het brutoloon en kan variëren tussen 1.200 en 4.500 euro per kwartaal, geldend voor vier kwartalen en afhankelijk van indiensttreding voor of na 1 januari 2009.

De werknemer moet minimum vijf kwartalen in dienst blijven, tenzij die zelf ontslag neemt of ontslagen wordt om dwingende redenen. De werknemer waarvoor de onderneming een 50+premie aanvraagt, mag geen prestaties leveren die vergoed worden met dienstencheques.

Vanaf 1 oktober 2010 kunnen ondernemingen de Vlaamse Tewerkstellingspremie 50+ en de Federale Win-Win premie niet meer met elkaar cumuleren.

Controles

In 2011 werd door Inspectie Werk en Sociale Economie voor de 2^e maal een aangekondigde controle gehouden in het kader van Tewerkstellingspremie 50+ en dit bij 18 ondernemingen, goed voor 88 werknemers. In 2010 werden 23 ondernemingen gecontroleerd, met 93 werknemers.

Vaststellingen

In 2011 werd bij 10 van de 18 ondernemingen een inbreuk vastgesteld die resulteerde in een voorstel tot terugvordering van subsidies.

2.43 Tabel: Inbreuken op de Tewerkstellingspremie 50+ die resulteerden in voorstel tot terugvordering

Regelgeving	Omschrijving	Aantal inbreuken 2011	Aantal inbreuken 2010
Art. 1, 7°	Definitie subsidies	0	1
Art. 2	Meer dan 50% gefinancierd met subsidies federale/Vlaamse overheid	6	5
Art.4,3°	6 maanden voor in dienst niet bij zelfde werkgever	1	2
Art.4, 4°	Contract onbepaalde duur	0	2
Art.4, 5°	Tewerkstelling gedurende minimum 5 kwartalen	2	1
Art.5,5°	Niet cumuleerbaar met dienstencheques	1	0

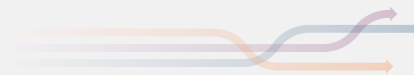
Daarnaast werd vijfmaal een inbreuk vastgesteld die resulteerde in een voorstel tot vermindering van de subsidies. Het betrof telkens een inbreuk tegen art. 5, omdat het brutoloon van de arbeidsovereenkomst niet overeenstemde met het brutoloon opgegeven in het aanvraagdossier.

In totaal werden daardoor inbreuken vastgesteld bij 11 van de 18 geïnspecteerde bedrijven.

2.2.7.2 Erkende Regionale Samenwerkingsverbanden (ERSV)

Om een betere afstemming tussen het economisch en sociaal beleid op regionaal vlak te bekomen, besliste de Vlaamse regering op 24 januari 2003 om de bestaande Streekplatformen en Subregionale Tewerkstellingscomités te fuseren binnen de Erkende Regionale Samenwerkingsverbanden (ERSV's). In de praktijk werden 5 ERSV's opgericht, één per provincie.

Van de ERSV's wordt verwacht dat ze subregionaal overleg ondersteunen via de werkingen van de Sociaal-Economische Raad van de Regio (SERR's) en de Regionaal Economisch en Sociaal Overlegcomités (RESOC's). De SERR's zijn de regionale tegenhangers van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen op Vlaams niveau. De RESOC's zijn de regionale tegenhangers van het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité op Vlaams niveau.

Inspecties

In 2006 werden voor het eerst inspecties uitgevoerd op de ERSV -subsidiedossiers.

Net als voorgaande jaren werden in 2011 de 5 erkende ERSV's geïnspecteerd. De inspecties omvatte het werkjaar 2010. Omdat aan de ERSV's toelagen worden toegekend door de Vlaams minister van Werk evenals door de Vlaamse minister van Economie, worden de inspecties gezamenlijk uitgevoerd door Inspectie WSE en inspectie Economie.

In 2011 werd ook het Brussels Nederlandstalig Comité voor Tewerkstelling en Opleiding (BNCTO) terug geïnspecteerd. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen de instrumenten om de arbeidsmarkt te sturen, nl. tewerkstellings- en opleidingsmaatregelen, niet onder de bevoegdheid van dezelfde overheid. Opleiding is een gemeenschapsmaterie en behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering. Tewerkstelling en economie daarentegen zijn gewestelijke materies waarvoor de regering van uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd is. Omdat BNCTO geen toelagen genereert vanuit het Departement Economie, wordt dit onderzoek autonoom uitgevoerd door Inspectie Werk en Sociale Economie.

Vaststellingen

Bij de Erkende Regionale Samenwerkingsverbanden

1 Van bij de opstart van de ERSV's opteerde de Vlaamse overheid ervoor om bij de betoelaging het principe van de eerstelijnsfinanciering te hanteren. Bij de inspecties blijkt ieder jaar opnieuw dat binnen vier ERSV's (niet de Vlaams Brabantse) de gemaakte en bewezen kosten de toegewezen betoelaging vanuit de Vlaamse gemeenschap overtreffen. Dit betekent dat op basis van het principe van de eerstelijnsfinanciering steeds de toegewezen betoelaging wordt uitbetaald. Enkel bij de ERSV Vlaams Brabant lagen de ingediende werkings- en loonkosten lager dan de maximale toegewezen toelage vanuit de Vlaamse gemeenschap, met name 684.043 euro ingebrachte kosten tegenover een toegewezen toelage van 778.039 euro. Dat maakt dat het effectief uitgekeerd bedrag werd geplafonneerd tot het bedrag van de aanvaarde kosten.

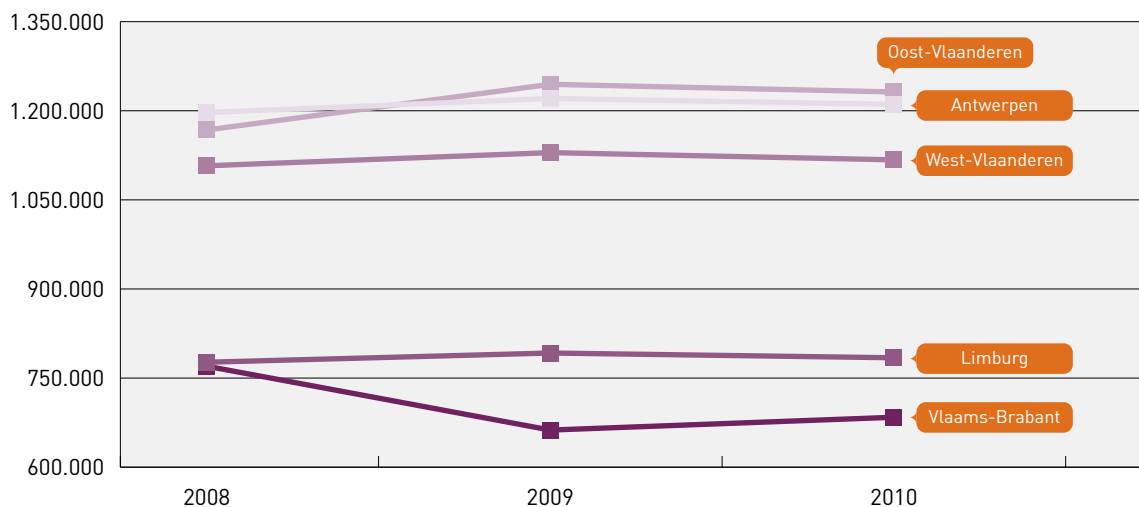
2.44 Tabel: uitbetaalde toelagen door de Vlaamse gemeenschap aan de ERSV's in 2010

ERSV	Totale subsidiëring	Subsidie Werk en Sociale Economie	Subsidie Economie
Oost-Vlaanderen	1.231.628	1.002.708	228.920
Limburg	784.168	641.841	142.327
West-Vlaanderen	1.117.350	901.174	216.176
Antwerpen	1.210.637	1.032.575	178.062
Vlaams-Brabant	684.043	581.437	102.606
Totaal	5.027.826	4.159.735	868.091

Vanuit het domein WSE worden de loonkosten van een arbeidsmarktcoördinator en projectontwikkelaars betoelaagd. Bovendien wordt op basis van het aantal ingezette VTE werknemers een werkingstoelage toegekend.

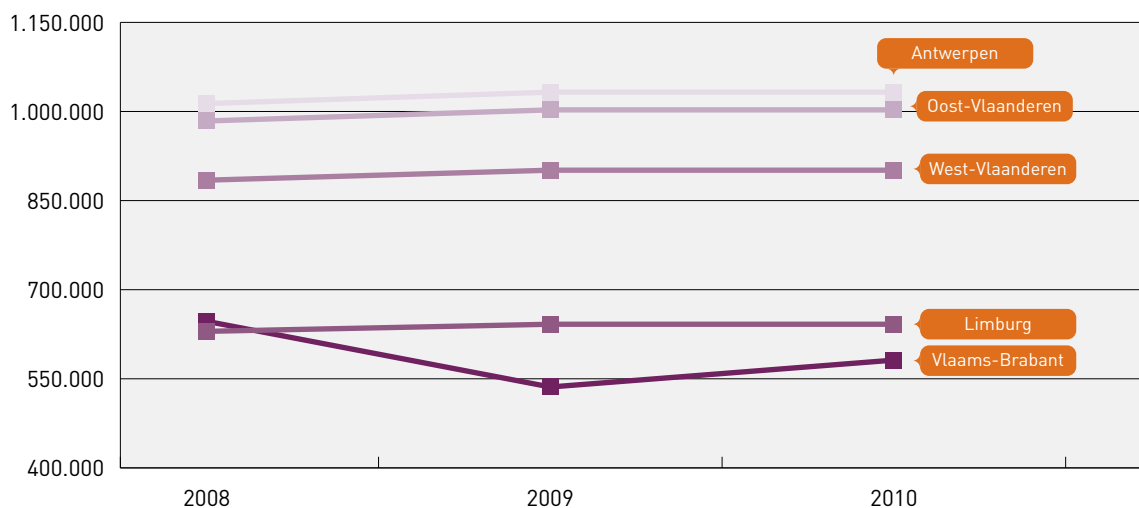

2.45 Grafiek: Evolutie van de totaal uitbetaalde toelagen door de Vlaamse gemeenschap aan de ERSV's periode 2008-2010 (in euro)

Region	2008	2009	2010
Antwerpen	1.196.982	1.220.682	1.210.637
Limburg	776.655	792.177	784.168
Oost-Vlaanderen	1.167.672	1.244.542	1.231.628
Vlaams Brabant	770.019	662.477	684.043
West-Vlaanderen	1.107.344	1.129.545	1.117.350

2.46 Grafiek: Evolutie van de uitbetaalde toelagen aandeel domein WSE aan de ERSV's periode 2008-2010 (in euro)

Region	2008	2009	2010
Antwerpen	1.013.322	1.032.575	1.032.575
Limburg	629.873	641.841	641.841
Oost-Vlaanderen	984.012	1.002.708	1.002.708
Vlaams Brabant	646.727	536.200	581.437
West-Vlaanderen	884.371	901.174	901.174

② In het kader van de besparingen opgelegd door de Vlaamse regering werden de budgetten vanuit het Departement WSE voor het werkjaar 2010 gehandhaafd op het niveau van 2009. Vanuit het Departement Economie werden de budgetten verminderd met 5%.

- ③ Naast de toelage voor de generieke werking ontvangen de ERSV's via een apart besluit subsidies voor de personeelskosten van de projectontwikkelaars die ingezet worden voor 'Leeftijd & Werk'. Op eigen initiatief kunnen ERSV's eveneens ESF -subsidies genereren voor specifieke projecten. Bovendien worden verschillende ERSV's nog via andere kanalen betoelaagd zoals door Provincie- en Gemeentebesturen. Indien al deze betoelagingen worden gecumuleerd overstijgen op ERSV -niveau de inkomsten de gemaakte kosten in drie van de vijf ERSV's. Het eigen vermogen van deze drie ERSV's stijgt aldus met de gemaakte winsten. Een deel van dit eigen vermogen werd bij de oprichting van de ERSV's bovendien gevormd met de middelen die werden overgedragen bij de vereffening van de ontbonden Streekplatforms en STC's.
- ④ ERSV's rapporteren jaarlijks over hun activiteiten. In de rapportering is het niet altijd duidelijk welk aandeel van hun activiteiten kan toegewezen worden in functie van ieder respectieve toelage of subsidiërende overheid. Deze weinig transparante rapportering bemoeilijkt in zekere mate het inspectieonderzoek en het formuleren van correcte vaststellingen in haar rapportering.
- ⑤ Gezien hun juridische vormgeving dienen ERSV's te voldoen aan de gewijzigde vzw-wetgeving van 2 mei 2002 met haar specifieke boekhoudkundige regels. Bij inspectie van het doelmatig aanwenden van de Vlaamse subsidies via de boekhouding wordt vastgesteld dat de ERSV's niet geheel op de hoogte zijn van de boekhoudkundige spelregels zoals geformuleerd door de vzw-wet en het Koninklijk Besluit van 19 december 2003 betreffende de boekhoudkundige verplichtingen en de openbaarmaking van de jaarrekening van bepaalde verenigingen zonder winstoogmerk, internationale verenigingen zonder winstoogmerk en stichtingen.

Brussels Nederlandstalig Comité voor Tewerkstelling en Opleiding

In 2011 werd voor de derde maal het BNCTO geïnspecteerd.

Hier is de financiële situatie genuanceerder. Bij de inspectie werd vastgesteld dat de gemaakte en bewezen kosten de toegewezen betoelaging vanuit de Vlaamse gemeenschap overtroffen, meer bepaald 265.322 euro kosten tegenover een maximale toelage van 216.300 euro. Daar het BNCTO enkel toelagen ontvangt vanuit het Departement WSE van de Vlaamse gemeenschap (m.u.v. een kleine toelage vanuit het Vlaamse Gemeenschapscomité van 5.000 euro), werd het boekjaar terug met verlies afgesloten. Dit verlies kon worden opgevangen door het eigen vermogen. Na aftrek van het verlies bedroeg het eigen vermogen op 31 december 2010 nog 7.150 euro.

Aanbevelingen

- ① De Vlaamse overheid heeft via de decretale verankering van de ERSV -financiering de rol op zich genomen van eerstelijnsfinanciering. Gezien het behoorlijk eigen vermogen kan vanuit het oogpunt van goed bestuur het principe van de eerstelijnsfinanciering bij de eerder gemelde drie ERSV's in vraag worden gesteld. Eerstelijnsfinanciering houdt namelijk in dat de jaarlijks aanvaarde kosten integraal worden gefinancierd tot de maximale toegewezen betoelaging inclusief de gemaakt afspraak dat ERSV's fondsen voor sociaal passief als kost mogen inbrengen. Alzo versterken de gegeneerde subsidies vanuit andere overheden de groei van het eigen vermogen. Inspectie WSE pleit er dan ook voor dat binnen de vorming van het eigen vermogen en in het bijzonder naar fondsenvormingen en het aanleggen van geldbeleggingen duidelijke spelregels met de ERSV's worden afgesproken.
- ② Een duidelijk omschreven werking van de ERSV's met de onderliggende RESOC's en SERR's in functie van ieder respectieve subsidie is aangewezen om meer transparantie te creëren in de tussentijdse en/of eindrapportering over hun activiteiten. Hierbij hebben idealiter alle betrokken instanties een rol te spelen. Zowel de Vlaamse overheid, de Provinciebesturen en de Gemeentebesturen, evenals de sociale partners moeten hier hun verantwoordelijkheid opnemen.

③ Bovendien moet in deze context ook worden bepaald wat de positie en de functie is van de RESOC's en SERR's in relatie tot de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappijen (POM's). Deze werden opgericht met als doel het sociaal -economisch beleid van de provincies mede uit te stippelen door middel van onderbouwing van een sociaal -economische strategie, ondersteuning en uitvoering van projecten. Het is duidelijk dat er vele raakvlakken bestaan tussen de werking van de POM's en de opdrachten van de RESOC's. Een grondige doorlichting en evaluatie van deze beiden organisaties lijkt hierbij noodzakelijk.

④ ERSV's moeten attent gemaakt worden op de specifieke boekhoudkundige regels van vzw's. Transparante rapportering via de jaarrekeningen en in overleg met ERSV's gemaakte afspraken hierover is tot ieders belang naar beleidsmatige monitoring en aansturing.

2.2.8 Competentie en Loopbaan

Hieronder vallen de sectorconvenants, de addenda bij de sectorconvenants, de opleidingscheques, de initiatieven met betrekking tot levenslang leren, de ervaringsbewijzen en de loopbaancentra. De subsidiëring van deze laatste 2 materies gebeurt evenwel via ESF-steun.

In dit segment werden in 2011 in totaal 8 controles uitgevoerd inzake sectorconvenants en opleidingscheques. Dit betekent 80% van het objectief van 10 controles dat vooropgesteld werd binnen deze voor Inspectie Werk en Sociale Economie nieuwe materiecluster.

2.2.8.1 Addenda van de sectorconvenants

Er werden 7 controles uitgevoerd van de addenda van de sectorconvenants. Deze addenda werden eenmalig afgesloten in het kader van het economische impulsplan "herstel het vertrouwen". De bedoeling van deze addenda was om ondanks de economische recessie te blijven investeren in de talentontwikkeling van mensen. De uitvoering van de addenda werd geregeld via besluiten van de Vlaamse Regering. Die voorzagen in de toekenning van een werkingssubsidie voor een periode van 1 jaar en 4 maanden (periode van 1 april 2009 tot 31 juli 2010). Concreet hebben 26 sectoren een addendum bij hun sectorconvenant afgesloten.

Inspectie Werk en Sociale Economie nam een steekproef van 7 sectoren die aan een controle werden onderworpen. Hierbij werd verzekerd dat in totaal minstens 20% van het toegekende bedrag werd gecontroleerd. De 7 sectoren kregen in totaal een werkingssubsidie van 4.160.000 euro. Het betrof zowel een inhoudelijke als een financiële controle (o.a. mogelijke dubbelfinanciering nagaan).

Deze 7 sectoren brachten in totaal 8.211.169,70 euro kosten in. Vijf sectoren dienden meer kosten in dan het toegekende subsidiebedrag, twee sectoren dienden minder kosten in. Inspectie Werk en Sociale Economie stelde bij 4 sectoren onregelmatigheden vast, zoals dubbele inbreng van facturen, indiening van kosten voor opleidingen die niet doorgingen tijdens de addendumperiode, aanrekening van meer kosten voor catering dan toegestaan, inbrenging van kosten die in strijd zijn met de regelgeving van de addenda. Naar aanleiding van deze vaststellingen, stelde onze inspectiedienst een korting voor van 1.477.659,50 euro op de ingediende kosten, waarvan 56.953,97 euro een invloed heeft op het toegekende subsidiebedrag.

2.2.8.2 Opleidingscheques

Controles in deze materie worden geïnitieerd door vragen van de dossierbeheerder om een onderzoek op te starten of door klachten van derden.

Er werd 1 controle uitgevoerd op basis van een klacht van een werknemer in verband met opleidingscheques.

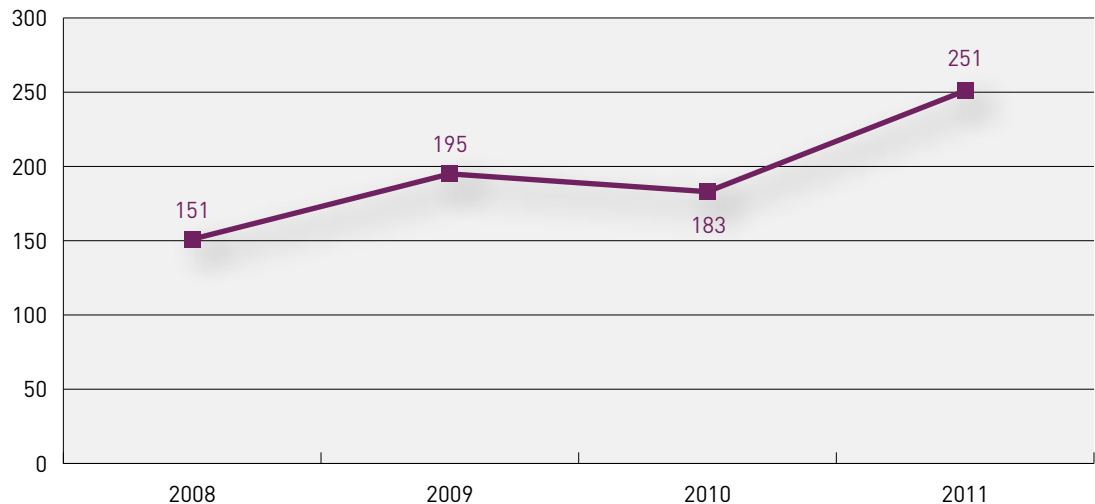

Er werden geen inbreuken vastgesteld omdat de werknemer en werkgever onderling tot een akkoord kwamen.

2.2.9 Sociale Economie

Hieronder wordt een overzicht gegeven van het totaal aantal uitgevoerde controles in het kader van de sociale economie over de afgelopen jaren.

2.47 Grafiek: Aantal controles sociale economie 2008 - 2011

In deze materie werden er 251 controles uitgevoerd. Daarmee werd het streefcijfer van 250 controles gehaald.

De controles werden verricht in volgende deelmateries:

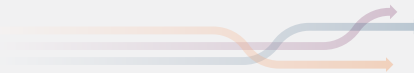
- Invoegbedrijven en startcentra
- Beschutte Werkplaatsen
- Lokale Diensteneconomie
- Sociale Werkplaatsen

Daarnaast werden ook een aantal complexe dossiers behandeld. De inspectiemethodologie werd in functie van deze dossiers grondig gewijzigd. Er werd aanzienlijk meer tijd gependend aan veldonderzoek dan bij de reguliere dossiers en een groot aantal inspecteurs nam deel aan deze veldonderzoeken, teneinde een zo groot mogelijke dekkingsgraad van de activiteiten in het dossier te bekomen. Het uitgebreidere veldonderzoek is ondertussen reeds geïncorporeerd in de standaard werkwijze voor de controles van de beschutte werkplaatsen.

De deelmateries worden hieronder in detail besproken, met uitzondering van de sociale werkplaatsen, gelet op het beperkt aantal uitgevoerde controles.

2.2.9.1 Invoegbedrijven

Erkende invoegbedrijven ontvangen een loonpremie per tewerkgestelde voltijds equivalent invoegwerknemer. Deze premie wordt uitbetaald door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

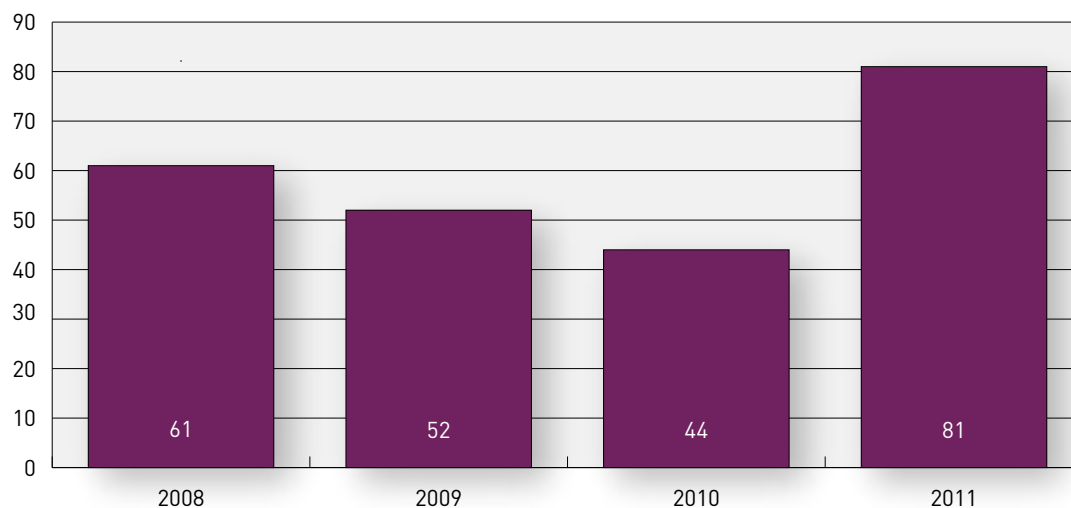
Controles

In het jaar 2011 werden 81 onderzoeken uitgevoerd bij invoegbedrijven, als volgt verdeeld:

- 40 inhoudelijke spontane controles
- 39 financiële spontane controles
- 1 inhoudelijke controle op aanvraag van het Vlaams Subsidieagentschap
- 1 inhoudelijke controle op basis van een klacht

In onderstaande tabel ziet u een evolutie van het aantal uitgevoerde controles binnen deze cluster over de voorgaande jaren.

2.48 Grafiek: Evolutie aantal controles invoegbedrijven

Vaststellingen

Inhoudelijke vaststellingen

Bij de inhoudelijke controles werd onderzocht of voldaan werd aan de erkenningscriteria, de opgelegde verbintenissen en de in de conventie eventueel bijzondere en bijkomend gestelde voorwaarden. Er werd eveneens onderzocht of er geen zware en/of herhaalde inbreuken werden gepleegd tegen de arbeids- en sociale wetgeving. In 16 dossiers werden in totaal 22 onregelmatigheden vastgesteld.

2.49 Tabel: Inbreuken bij inhoudelijke controles invoegbedrijven

Regelgeving	Omschrijving artikel	Aantal inbreuken
BVR 08/09/00 art. 40 1° (art. 6 5°)	Tijd en middelen besteden aan begeleiding en opleiding invoegwerknemers	1
BVR 08/09/00 art. 40 1° (art. 6 6°)	Incorporatie van de principes inzake maatschappelijk verantwoord ondernemen in de bedrijfsstrategie	2
BVR 08/09/00 art. 40 2° (art.11 2°)	Binnen de 3 jaar volgend op de datum van betekening van de erkenningsbeslissing minstens 30 % invoegwerknemers tewerkstellen op het totale personeelsbestand	2
BVR 08/09/00 art. 40 2° (art.11 3°)	Invoegwerknemers tewerkstellen met een contract van onbepaalde duur	1
BVR 08/09/00 art. 40 2° (art.11 9°)	Als het aantal invoegwerknemers verminderd wordt, de administratie en de trajectbegeleider van de VDAB hiervan op de hoogte brengen en aan de ontslagen invoegwerknemers het recht bieden om een beroep te doen op een erkend outplacementbureau	1
BVR 08/09/00 art. 40 4°	Niet doorsturen van inlichtingenblad naar VSAWSE	1
BVR 15/07/05 art. 8	Indienstneming van de eerste invoegwerknemer moet plaatsvinden binnen een periode van 6 maanden vanaf de betekening van de erkenningsbeslissing	1
BVR 15/07/05 art. 30 1° (art.5 3°)	Tijd en middelen besteden aan begeleiding en opleiding van de invoegwerknemers	3

Regelgeving	Omschrijving artikel	Aantal inbreuken
BVR 15/07/05 art. 30 1° (art.5 4°)	Incorporatie van de principes inzake maatschappelijk verantwoord ondernemen in de bedrijfsstrategie	1
BVR 15/07/05 art. 30 1° (art.6 1°)	Tewerkstelling van de invoegwerknemers is bijkomend in verhouding tot het aantal eigen personeelsleden	2
BVR 15/07/05 art. 30 2° (art.10 3°)	Reglementaire of wettelijke bepalingen betreffende de uitoefening van haar activiteit	1
BVR 15/07/05 art. 30 2° (art.10 5°)	Gedurende tenminste twee jaar na de laatste uitbetaling van de loonpremie voor een invoegwerknemer het aantal voltijds equivalente invoegwerknemers handhaven met uitzondering van de gevallen vermeld in artikel 25	1
BVR 15/07/05 art. 30 2° (art.10 6°)	Als het aantal invoegwerknemers verminderd wordt, de administratie en de trajectbegeleider van de VDAB hiervan op de hoogte brengen en aan de ontslagen invoegwerknemers het recht bieden om een beroep te doen op een erkend outplacementbureau	1
BVR 15/07/05 art. 30 2° (art.10 7°)	Jaarlijks bezorgen van de jaarrekening en werkgelegenheidscijfers aan de administratie	2
BVR 15/07/05 art. 30 3°	Niet naleven van de arbeids- en sociale wetgeving	2
Totaal		22

Voor deze inbreuken werd ten aanzien van de promotoren 12 Waarschuwingen opgemaakt. Tevens werden er 2 PV's van Inlichting overgemaakt aan de bevoegde instanties omwille van vaststellingen die niet tot het bevoegdheidsdomein van Inspectie Werk en Sociale Economie behoorden.

De controles resulteerden in het voorstellen van volgende sancties:

- 8 voorstellen tot intrekking van de erkenning
- 1 voorstel tot stopzetting van de premie
- 3 voorstellen tot terugvordering van de reeds uitbetaalde premies

Financiële vaststellingen

Bij de financiële controles werd onderzocht of de door de werkgever afgeleverde documenten (arbeidsovereenkomsten, individuele fiches, prestatiestaten) correct en conform de regelgeving werden ingevuld.

In 2011 werden 39 financiële controles uitgevoerd. In totaal werden daarbij 807 werknemers gecontroleerd, 791 werknemers werden administratief gecontroleerd en 16 werknemers werden op de werkvloer aangesproken.

In 28 dossiers werd een voorstel tot financiële correctie geformuleerd. In 25 dossiers dienden correcties uitgevoerd te worden wegens fouten van de werkgever, zoals het gebruik van foutieve prestatiecodes, het niet overmaken van prestatiestaten aan het Vlaams Subsidieagentschap of het vergeten overmaken van andere informatie aan het Subsidieagentschap. In 10 dossiers dienden correcties te worden uitgevoerd wegens het foutief of vergeten invoeren van prestaties door de administratie. Tevens werd in één dossier dubbele subsidiëring vastgesteld voor drie doelgroepwerknemers.

2.2.9.2 Incubatiecentra

In het kader van de hervorming van sociale economie en haar ondersteuningsstructuren gaf de Vlaamse minister voor Sociale Economie aan Inspectie Werk en Sociale Economie de opdracht inspecties uit te voeren bij één van de belangrijkste terreinactoren op het vlak van de ondersteuning van de sector, met name de regionale incubatiecentra voor de sociale economie. De incubatiecentra hebben als opdracht:

- (1) het bevorderen van de integratie van kansengroepen via zelfstandige ondernemingsprojecten en het opstarten van ondernemingen in de sociale economie in hun regio;
- (2) het aanbieden van individuele en gemeenschappelijke dienstverlening aan ondernemingen in de sociale economie op het vlak van bedrijfsontwikkeling en -begeleiding.

Conform het Besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2000 ontvangen deze centra een basissubsidie en een bijkomende outputgerichte subsidiëring op basis van een individueel jaarlijks subsidiebesluit. Deze centra betrekken verschillende partners zoals lokale overheden, sociale partners, ondernemers en belangrijke maatschappelijke arbeidsorganisaties op een structurele wijze in hun werking.

Inspecties

Alle incubatiecentra (11 in totaal in Vlaanderen) hebben tijdens de periode december 2010 – maart 2011 voor de eerste maal een inspectie gehad op zowel inhoudelijke als financiële aspecten. De inhoudelijke aspecten omvatten de toetsing van de erkenningscriteria en het voldoen aan de respectieve resultaatsverbintenissen in functie van hun outputfinanciering. De financiële inspecties omvatten de toetsing van het doelmatig aanwenden van de toegekende Vlaamse subsidies. Tevens werd in het kader van de financiële inspecties gepeild naar de algehele financiële situatie van ieder incubatiecentrum. De inspecties overkoepelden de werking en organisatie van de centra over de periode 2008-2010.

Vaststellingen

Uit de inspecties bleek dat nagenoeg alle centra integraal voldeden aan de algemene erkenningscriteria zoals vastgelegd in het voormeld besluit. In functie van de nieuwe beleidsontwikkelingen heeft Inspectie Werk en Sociale Economie besloten om bij het niet voldoen aan één van de erkenningsvoorwaarden geen Waarschuwingen en/of Pro Justitia op te maken maar de vaststelling wel op te nemen in het inspectieverslag.

De resultaatsverbintenis om jaarlijks minimaal 5 reguliere ondernemingen te begeleiden en te ondersteunen die leiden tot een erkenning als invoegbedrijf, werden over de periode 2008 tot en met 2010 slechts in 27% van de gevallen gerealiseerd³. Slechts 2 centra behaalden over deze periode ieder jaar hun minimale resultaatsverbintenis. 6 centra behaalden in geen enkel jaar de minimale resultaatsverbintenis. Bij peiling naar de oorzaken van de slechte resultaten werden de volgende voornaamste redenen door de centra naar voor gebracht:

- De matige interesse voor de invoegmaatregel bij de reguliere ondernemingen en een relatief grote uitval als gevolg van administratieve ballast en te strikte voorwaarden voor goedkeuring als invoegbedrijf;
- De afspraken op het vlak van maatschappelijk verantwoord ondernemen waaraan de te erkennen invoegbedrijven moeten voldoen zijn te hoog gegrepen. Vele bedrijven die overwogen zich te laten erkennen als invoegbedrijf haken hierop af;
- De zwakke toeleiding van mensen uit de kansengroepen vanuit de VDAB naar de invoegbedrijven en het federale win-win plan dat als sterk concurrerend wordt beschouwd. De erkenningsvoorwaarden van het win-win plan zijn minder strikt wat in het nadeel werkt van de invoegmaatregel.

Het bereik van de resultaatsverbintenis over het aantal tewerk te stellen 'invoegwerknemers' geeft een sterk diffuus beeld. Ongeacht het jaarlijks gerealiseerd aantal erkende invoegbedrijven kon er gemiddeld per bedrijf een hoog dan wel een klein bereik gerealiseerd zijn met betrekking tot het aantal ingevulde plaatsen. Opvallend, maar niet verwonderlijk, is wel het gevoelig hogere bereik bij de dienstenchequebedrijven.

Inspectie Werk en Sociale Economie stelde bovendien vast dat alle centra in functie van hun gerealiseerd aantal nieuw erkende invoegbedrijven verhoudingsgewijs een onnoemelijke veelvoud aan prospecties en initiatieven dienden te ondernemen ten aanzien van reguliere bedrijven. De inspanningen hebben zich dus in onvoldoende mate vertaald in concreet resultaat. De centra konden bovendien onvoldoende aantonen dat permanente ondersteuning en begeleiding van erkende invoegbedrijven in hun werking en opdracht aan bod kwamen.

3 3 jaren * 11 centra = 33 resultaten. Slechts in 9 gevallen werd de minimale resultaatsverbintenis gerealiseerd.

Onze inspectiedienst stelde tevens vast dat (slechts) 2 incubatiecentra het oorspronkelijke ondernemingsplan waarop zij hun erkenning hebben gekregen hebben geactualiseerd en/of bijgestuurd als gevolg van de economische evoluties en cycli van de afgelopen jaren die ook hebben plaatsgevonden in de sociale economie. Dit betekent dat 9 centra het niet nodig achtten om hun strategie en objectieven aan te passen als gevolg van de gewijzigde of wijzigende economische omgeving voor de sociale economie.

Om als invoegbedrijf erkend te zijn, dienen potentiële invoegbedrijven een verantwoord ondernemersplan voor te leggen. Startcentra dienen de procesmatige implementatie van het maatschappelijk verantwoord ondernemen centraal te stellen bij hun dienstverlening. Ofschoon de meeste centra een format hebben ontwikkeld om bij invoegdossiers verantwoord ondernemersplannen te introduceren en te initiëren, gaven 7 centra toe dat zij deze plannen ten voordele van de bedrijven zelf uitschreven. Gevolg is dat heel wat invoegbedrijven in hun management een niet doorleefde en een niet geactualiseerde visie hebben ontwikkeld op het vlak van duurzaam ondernemen⁴. Slechts 2 centra hebben tegenover Inspectie kunnen aantonen dat zij potentiële invoegbedrijven begeleidden in hun streven naar verantwoord ondernemerschap.

Alle centra voldeden aan het erkenningscriterium dat de kapitaalstructuur van het centrum voor minimaal 50% afkomstig moet zijn uit de privésector. Ook bij de samenstelling van de Raad van Bestuur constateerde Inspectie een gelijkaardige weerspiegeling van minimaal 50% afkomstig uit de privésector.

Markante tendensen

Globaal beschouwd is de werking van de incubatiecentra zeker niet winstgevend. De meeste centra vertonen jaarlijks een wisselend beeld: verlies afgewisseld met beperkte winsten en globaal genomen ongeveer een break-even. Ondanks de subsidies die de centra genereren vragen 7 van de 11 centra voor hun dienstverlening een vergoeding aan de (potentiële invoeg)bedrijven.

Naar aanleiding van deze inspectieronde en gezien de nieuwe beleidsontwikkelingen op het vlak van de ondersteuningsstructuren in de sociale economie heeft Inspectie Werk en Sociale Economie beleidsaanbevelingen geformuleerd. Zo adviseerde Inspectie het beleid om toekomstige subsidiëringen als resultaatsverbintenis duidelijk(er) te koppelen aan de vooropgestelde doelstellingen. Nu is de financiering enkel gekoppeld aan erkenning van invoeg en onvoldoende of niet aan het bereik van het aantal tewerkgestelde 'invoegwerknemers', noch aan de criteria met betrekking tot het verantwoord ondernemerschap.

Inspectie Werk en Sociale Economie pleitte er eveneens voor om binnen de toekomstige ondersteuningsstructuur de rol en functie van het kenniscentrum met betrekking tot de doelgroep invoeg en de frontoffice ten aanzien van het verantwoord ondernemerschap te blijven voorzien. De inspectie sprak zich hierbij niet uit over het feit of deze rol en functie dienen ingevuld te worden door de incubatiecentra dan wel door andere actoren.

De inspecties hebben bovendien aangetoond dat de centra onvoldoende bewapend zijn om een voorname rol te spelen inzake consulting naar innovatie en nicheontwikkeling. Wensen de incubatiecentra deze rol samen met het verantwoord ondernemerschap en de invoegkennis op zich te nemen dient er door hen sterk ingezet te worden op professionalisering van hun werking, organisatie en samenwerking als bruggenbouwer tussen sociale en reguliere economie.

Het eerder beperkt succes van de incubatiecentra mag niet enkel toegeschreven worden aan de werking van deze centra en de (invoeg)bedrijven. In het algemeen blijft de interesse voor tewerkstelling van mensen behorende tot de kansengroepen niet evident. Gelet op deze vaststelling is het duidelijk dat bij de hervorming van de sociale economie krachtig ingezet zal moeten worden op de problematiek met betrekking tot de werkloosheidsvallen en daaraan gekoppeld het activeringsbeleid.

⁴ Dit werd evenzeer vastgesteld tijdens de inhoudelijke controlerondes vorige jaren bij de invoegbedrijven zelf.

2.2.9.3 Beschutte Werkplaatsen

Naar analogie met andere submateries in de cluster sociale economie werden de inspecties opgesplitst in enerzijds onaangekondigde bezoeken met betrekking tot de kwaliteitscontrole van de werkvloerbegeleiding en -ondersteuning en anderzijds in aangekondigde bezoeken voor de erkenningscriteria en het doelmatig aanwenden van subsidies. Hiernaast werd besloten om ook een aantal onderaannemingscontracten (enclavecontracten) te onderzoeken. Via deze contracten wordt een groep van de werknemers met een arbeidshandicap onder begeleiding van een monitor van de beschutte werkplaats voor een bepaalde opdracht en gedurende een beperkte tijd tewerkgesteld in reguliere ondernemingen.

Inspecties

In 2011 vonden in totaal 70 inspecties plaats. Daarvan werden 17 inspecties uitgevoerd op vraag van de Vlaamse minister van Sociale Economie, meerbepaald deze met betrekking tot de onderaannemingscontracten. Er werden 2 inspecties uitgevoerd naar aanleiding van een klacht, 5 opvolgingsinspecties en 46 inspecties geïnitieerd door Inspectie Werk en Sociale Economie zelf. Deze laatste gebeurden in het kader van een driejaarlijkse inspectiecyclus. Jaarlijks wordt namelijk ongeveer één derde van de beschutte werkplaatsen geïnspecteerd, zodat na 3 jaar elke beschutte werkplaats minstens 1 keer aan een inspectie onderworpen werd. Tijdens deze inspecties werden in 2011 in totaal 399 dossiers van werknemers met een arbeidshandicap geïnspecteerd. Van het omkaderingspersoneel werden 70 personen geïnspecteerd.

Vaststellingen

De inspecties met betrekking tot de erkenningsvoorwaarden en het doelmatig aanwenden van subsidies en de kwaliteitszorg door beschutte werkplaatsen resulteerden in de vaststelling van 56 inbreuken (incl. 9 administratieve).

2.50 Tabel: Vaststellingen bij controles beschutte werkplaatsen

Inbreuk Artikel	Omschrijving	Aantal inbreuken
BVR 15 december 2000 betreffende de kwaliteitszorg in de voorzieningen voor de sociale integratie van personen met een handicap	procedures niet gevolgd en/of SMK's niet toegepast	9
BVR 17 december 1999 tot vaststelling van de erkenningsvoorwaarden van de beschutte werkplaatsen	Art.1.§2° geen vaktechnische, sociale en medische begeleiding aanwezig	7
	Art.1.§3° inbreuk op reglementering arbeidsovereenkomsten	5
	Art.1.§4° inbreuk op reglementering inzake preventie en bescherming van de werknemers	3
	Art.1.§ 5° inbreuk tegen bezoldiging aan bestuurders	2
	Art.1.§ 7° verbintenis oplevering documenten VSAWSE	1
BVR 19 december 1996 houdende subsidieregeling van het loon en van de sociale lasten van de werknemers in de beschutte werkplaatsen	Art.2. inbreuk op het opleveren van de lijst tewerkgestelde personen	2
	Art.10 § 1. 1° overtreding op één of meer van de wettelijke en reglementaire verplichtingen	16
BVR 30 maart 1994 houdende diverse maatregelen met het oog op de aanwending van het identificatienummer bij het Rijksregister van natuurlijke personen door de voorzieningen, erkend door het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie, in hun betrekkingen met het VSAWSE	gebruik van model van verbintenis m.b.t. het professioneel gebruik van het rijksregisternummers van werknemers door de bevoegde personeelsleden	2
Totaal		47

Naar erkenningscriteria is het hoogste aantal inbreuken dat werd vastgesteld het niet verzekeren van begeleiding door een monitor van de werknemers met een arbeidshandicap in de enclavewerking (zie art.1.§2° in bovenstaande tabel). Daarnaast is het niet kunnen voorleggen van een geldige arbeidsovereenkomst van elke gesubsidieerde werknemer een veel voorkomende inbreuk. De inbreuken die betrekking hebben op de reglementering inzake preventie en bescherming van de werknemer betreffen het niet respecteren van de veiligheidsvoorschriften zoals elektriciteitscabines die niet zijn afgesloten en brandplusapparaten die niet voldoende bereikbaar zijn. Bij 2 beschutte werkplaatsen stelde Inspectie vast dat de bestuurders vergoedingen ontvingen. Dit is een inbreuk op art.1.§5. Voormelde vaststellingen zijn tevens inbreuken betreffende de reglementering rond de subsidieregeling (zie tabel BVR 19.12.1996). De meest voorkomende inbreuk is het niet voorzien van gezag, leiding en toezicht met betrekking tot doelgroepwerknemers tewerkgesteld in enclaves. In het kader van het subsidiebesluit werden dan ook 16 inbreuken vastgesteld.

Twee beschutte werkplaatsen konden voor elke werknemer met een arbeidshandicap geen individuele steekkaart voorleggen.

Verder werd bij één beschutte werkplaats vastgesteld dat het arbeidsreglement niet geactualiseerd was, m.n. niet alle geldige werkroosters (inclusief pauzetijden) waren opgenomen. In dezelfde beschutte werkplaats was er tevens sprake van illegale ter beschikkingstelling (inbreuk op de wet van 24.07.1987 – Uitzendarbeid). Tot slot stelde Inspectie Werk en Sociale Economie vast dat de prijszetting marktverstoring was.

Twee beschutte werkplaatsen hebben nagelaten de documenten te actualiseren met betrekking tot het professioneel gebruik van het rijksregisternummer in het kader van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

In het totaal werden er 27 Waarschuwingen opgesteld om zich in regel te stellen inzake de bovenstaande vastgestelde inbreuken. Dit komt niet overeen met het aantal inbreuken omdat op één waarschuwing soms meerdere inbreuken worden opgenomen.

Kwaliteitshandboek

Tijdens deze inspecties werden 9 Waarschuwingen gegeven dat de erin beschreven procedures onvoldoende werden toegepast of dat het kwaliteitshandboek niet of onvoldoende bijgehouden werd. Voorbeelden hiervan zijn:

- procedure zoals geschreven in het kwaliteitshandboek wordt niet toegepast met betrekking tot het opstellen en uitvoeren van de begeleiding- en ondersteuningsplannen;
- de gegevens van IWSE werden niet opgenomen in de klachtenprocedure;
- op het prikbord met mededelingen voor het personeel ontbreken het verslag van het comité Veiligheid en Gezondheid op het werk en de klachtenprocedure;
- de klachtenprocedure zoals weergegeven in het kwaliteitshandboek wordt niet correct toegepast;
- geen aanwezigheid van een klachtenregister zoals voorgeschreven door hun eigen kwaliteitshandboek.

Vanaf 2010 heeft de sector zich gericht op het nieuwe kwaliteitsreferentiekader met haar assessmentmodel, gemeenschappelijk voor de beschutte en sociale werkplaatsen. Dit referentiekader is momenteel in implementatiefase. In 2011 kregen veel beschutte werkplaatsen hieromtrent een proefassessment over de vloer voor een nulmeting. Dit kwaliteitskader zal één van de belangrijkste speerpunten worden in het kader van het toekomstig decreet maatwerken, waarbij de aard en vorm van werkvloerbegeleiding kan worden opgevolgd door de werkplaatsen, maar ook door de subsidiërende en toezichhoudende overheden. Een aantal werkplaatsen hebben door de implementatie hieruit menen te begrijpen dat het bijhouden van het huidige kwaliteitshandboek en de toepassing van de beschreven procedures op basis van de vigerende regelgeving in 2011 niet langer hoefde. Aangezien dit nieuwe referentiekader in 2011 nog niet reglementair in voege was, bleef het huidige concept van kwaliteitsmanagement echter van kracht. Voor 2012 bekijkt inspectie evenwel in

hoeverre zij rekening kan houden met de nieuwe kwaliteitsontwikkelingen binnen het vooropgesteld referentiekader bij de beoordeling van de verstrekte kwalitatieve ondersteuning en begeleiding van de werknemers met een arbeidshandicap op de werkvloer.

Enclavewerking

Naar aanleiding van vermeende calamiteiten bij enclavewerking door een beschutte werkplaats heeft Inspectie Werk en Sociale Economie 31 inspecties naar de enclavewerking uitgevoerd. De voornaamste vaststellingen bij deze inspecties waren dat:

- (1) Doorgaans de werknemers met een arbeidshandicap tewerkgesteld in enclave zich meer en beter gewaardeerd voelen dan wanneer zij werken in de beschutte werkplaats;
- (2) De mate van onvolkomenheden en tekortkomingen gelijkaardig is aan het aantal vaststellingen wanneer werknemers tewerkgesteld zijn in de ateliers van de werkplaatsen;
- (3) De arbeidsomstandigheden en veiligheid, hygiëne en gezondheid in de ateliers van de reguliere ondernemingen doorgaans in orde zijn;
- (4) De aard van de opdrachten in enclaves doorgaans in het verlengde liggen van activiteiten die de betrokken werkplaatsen uitvoeren binnen de muren van de werkplaats;
- (5) Het moeten voorleggen van een enclavecontract aan het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie in sommige gevallen de nodige snelle opstart van een enclaveopdracht bemoeilijkt. Als de werkplaats echter garanties van het regulier bedrijf wenst dat de betrokken werknemers met een arbeidshandicap op de juiste arbeidsplaats terechtkomen in het kader van hun arbeidsintegratietraject, zullen zij beiden een degelijke voorbereiding van de werkvloer moeten organiseren. Deze benaderingswijze druist in zekere zin in tegen het 'economisch rendement' van een snelle opstart van een enclaveopdracht;
- (6) De begeleiding en ondersteuning binnen enclaves niet gerealiseerd wordt door alle werkplaatsen. Vnl. de permanente aanwezigheid van een monitor bij kleinere groepen van werknemers met een arbeidshandicap in enclaves is volgens sommige werkplaatsen niet altijd realiseerbaar.

2.2.9.4 Lokale Diensteneconomie

Controles

In totaal werden er 48 controles uitgevoerd bij 33 verschillende promotoren. De controles Lokale Diensteneconomie (LDE) werden opgesplitst in onaangekondigde inhoudelijke en aangekondigde financiële controles. In tegenstelling tot voorgaande jaren gebeurde de selectie van de controles niet per project, maar wel per promotor. Wanneer één promotor over meerdere LDE-projecten beschikte, werden alle projecten van deze promotor gecontroleerd, teneinde de efficiëntie te verhogen en een beter zicht te krijgen op de volledige werking van de promotor in het kader van LDE. In totaal werden 55 verschillende projecten gecontroleerd. 38 van de uitgevoerde controles waren spontane controles, 9 waren opvolgingscontroles en 1 controle werd uitgevoerd op vraag van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. 30 promotoren werden voor de eerste maal bezocht in het kader van Lokale Diensteneconomie, 3 promotoren werden voor een tweede maal bezocht.

Vaststellingen

Inhoudelijke vaststellingen

In 13 dossiers werd een inbreuk vastgesteld. Hiervoor werden 7 Waarschuwingen met termijnstelling opgemaakt en 5 Vaststellingen zonder termijnstelling. Daarnaast werd 1 PV van Inlichting doorgestuurd naar de dienst Toezicht Sociale Wetten. In onderstaande tabel volgt een overzicht van de vastgestelde inbreuken.

2.51 Tabel: Inhoudelijke vaststellingen bij de controles Lokale Diensteneconomie

Artikel	Omschrijving	Aantal promotoren	
		2011	2010
Art. 11	Inhoudelijke wijzigingen voorafgaandelijk aanvragen	4	
Art. 20	Som van de subsidies uit de klaverbladfinanciering en de inkomsten is groter dan de werkingskosten	2	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 3°	Geen arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur	2	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 4°	Niet stimuleren van doorstroom	1	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 5°	Geen persoonlijke ontwikkelingsplannen voor de doelgroepwerknemers	11	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 6°	Activiteiten uitvoeren die niet zijn afgestemd op de socio-econ. noden van de regio	1	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 10°	Voorzien in de nodige omkadering	3	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 12°	Geen sui-generis afdeling	7	
Totaal		31	

Naar aanleiding van de vaststellingen werden 2 voorstellen gedaan tot intrekking van de erkenning, 2 voorstellen tot schorsing van de erkenning en 4 voorstellen tot terugvordering van de ten onrechte uitbetaalde premies.

Financiële vaststellingen

In 16 dossiers werden financiële correcties doorgegeven op basis van een controle van de individuele rekeningen, de prestatiestaten en de gegevens uit het betaalprogramma van het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie. Bij 2 promotoren werd de intentie tot fraude vastgesteld, met name het bewust achterhouden van informatie en het invullen van valse gegevens op het prestatieblad. Bij de overige dossiers werd geoordeeld dat het ging om ongewilde fouten bij de promotor of het foutief invoeren van de gegevens in het betaalsysteem door de overheid.

Vergelijking met voorgaande jaren

De eerste projecten Lokale Diensteneconomie werden opgestart in 2008. De eerste controles werden uitgevoerd in 2009, in dat jaar werden 50 projecten gecontroleerd. In 2010 werden 45 projecten gecontroleerd. Het aantal projecten dat door Inspectie Werk en Sociale Economie gecontroleerd werd, werd sinds de start van de controles ongeveer gelijk gehouden, waardoor een vergelijking van de vaststellingen mogelijk is.

2.52 Tabel: Evolutie vaststellingen bij controles Lokale Diensteneconomie

Artikel	Omschrijving	Aantal		
		2011	2010	2009
Art. 11	Inhoudelijke wijzigingen voorafgaandelijk aanvragen	4	7	
Art. 20	Som van de subsidies uit de klaverbladfinanciering en de inkomsten is groter dan de werkingskosten	2	1	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 3°	Geen arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur	2	2	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 4°	Niet stimuleren van doorstroom	1		
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 5°	Geen persoonlijke ontwikkelingsplannen voor de doelgroepwerknemers	11	14	11
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 6°	Activiteiten uitvoeren die niet zijn afgestemd op de socio-econ. noden van de regio	1	1	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 10°	Voorzien in de nodige omkadering	3	2	
Art. 25,1, verbintenis art. 3 §1, 12°	Geen sui-generis afdeling	7	4	2
Totaal		31	31	13

Markante tendensen

Uit bovenstaande tabel is af te leiden dat het grootste probleem zich blijft stellen bij de verplichting die de promotor heeft om voor elke doelgroepwerknemer een persoonlijk ontwikkelingsplan op te stellen en op regelmatige basis te actualiseren. Bovendien blijkt ook de inhoud van de persoonlijke ontwikkelingsplannen sterk te verschillen, omdat er geen minimumnormen zijn opgelegd. Daardoor zijn er grote kwalitatieve verschillen in de begeleiding tussen de promotoren.

De inbreuk op de verplichting om elk LDE-project onder te brengen in een sui-generisafdeling wint aan belang ten opzichte van de vorige jaren. Een mogelijke oorzaak hiervoor kan gevonden worden in de groei van de promotoren, die ondertussen meerdere projecten toegekend hebben gekregen, maar er niet in slagen om deze duidelijk van elkaar gescheiden te houden. Het gaat hierbij zowel om de financiële als de inhoudelijke opsplitsing. Niettemin blijft het moeilijk om de inhoudelijke criteria van een sui-generisafdeling af te bakenen. Inspectie blijft vragende partij voor duidelijkere normen waaraan deze bepalingen getoetst kunnen worden.

Een aantal promotoren blijkt de goedgekeurde activiteiten zeer ruim te interpreteren of speelt in op een opportuniteit die zich voordoet, zonder hier voorafgaandelijk een goedkeuring voor aan te vragen. Het risico hierbij is dat men zich begeeft op de commerciële of de reguliere arbeidsmarkt, waardoor deze activiteiten niet subsidieerbaar zijn.

Opnieuw zijn er 2 promotoren die met hun projecten (aanzienlijke) winst maken. In het kader van goed management kan dit als iets positiefs gezien worden, desalniettemin laat de huidige wetgeving dit niet toe. Inspectie is van oordeel dat goed beheer van een project niet mag afgestraft worden door terugvordering van de subsidies en dat een aanpassing van de wetgeving noodzakelijk is. Tevens dient bewaakt te worden dat de winsten die gegenereerd worden uit de projecten, opnieuw geïnvesteerd worden in de sociale economie.

2.2.10 Europees Sociaal Fonds

Sinds de invoering van de Europese Werkgelegenheidsstrategie in 1998 en de Lissabonstrategie in 2000, wordt het Europees Sociaal Fonds beschouwd als de belangrijkste Europese financiële ondersteuning van de inspanningen die de lidstaten leveren in het nastreven van de Europese Werkgelegenheidsrichtsnoeren.

Daar waar in 2010 binnen Inspectie Werk en Sociale Economie nog gewerkt werd rond het afsluiten van het Operationeel Programma 2000-2006 binnen het Europees Sociaal Fonds (ESF), diende in 2011 enkel gewerkt te worden rond het nieuwe OP 2007-2013.

Overeenkomstig art.59 van de Europese Verordening 1083/2006 werden drie autoriteiten aangeduid om binnen deze programmaperiode het efficiënt en correct beheer van het Vlaams ESF-programma doelstelling 2 na te gaan: de managementautoriteit, de certificerende autoriteit en de auditautoriteit. Elk van deze autoriteiten hebben verschillende taken en bevoegdheden, met duidelijke onderlinge communicatiestromen en met diverse controle- en auditsporen. Ingevolge een beslissing van de Vlaamse Regering werd Inspectie van Financiën aangeduid als auditautoriteit. In de eveneens door de Vlaamse Regering goedgekeurde samenwerkingsovereenkomst met het ESF-agentschap en het operationeel programma werd Inspectie Werk en Sociale Economie aangeduid als mede-auditor op concrete acties (externe inspectie bij de promotoren). Deze structuur heeft voor gevolg dat Inspectie Werk en Sociale Economie in opdracht van de auditautoriteit controles uitvoert op het terrein. De te inspecteren dossiers worden door de auditautoriteit geselecteerd, op basis van een objectieve wetenschappelijk onderbouwde steekproef, aangevuld met risicoanalyse.

Na evaluatie van de inspectieronde uit 2010, werden ook in 2011 opnieuw een aantal voorbereidende overlegmomenten ingelast met de auditautoriteit en werden een aantal nieuwe richtlijnen opgesteld. Zo werd onder meer:

- een handleiding opgesteld waarin een uniforme steekproef wordt opgelegd om te gebruiken tijdens de inspecties ter plaatse;
- een startvergadering ingericht als voorbereiding op de inspectieronde;
- een handleiding opgesteld voor de invoering van de ESF-dossiers in het elektronisch inspectie-dossier – hetgeen dit jaar voor de eerste maal diende te gebeuren.

Daarnaast werden verschillende vormingsmomenten georganiseerd, namelijk rond de auditnormen, lump sums, standaardkosten, overheidsopdrachten en staatssteunregelgeving.

Vervolgens werden een aantal wijzigingen doorgevoerd aan het proces dat ESF-dossiers dienen te doorlopen, meer bepaald werd een stap kwaliteitscontrole ingelast op de inspectieverlagen. Na het afwerken van het oorspronkelijk onderzoek, en dus vooraleer het dossier aan de promotor wordt verzonden in het kader van een hoor-wederhoor-procedure, wordt het dossier in eerste instantie door de ESF-coördinator van Inspectie Werk en Sociale Economie aan een kwaliteitstoets onderworpen. Wanneer het dossier deze kwaliteitstoets doorstaan heeft, wordt het overgemaakt aan de auditautoriteit. Pas nadat beide instanties hun goedkeuring gaven, wordt het resultaat van de inspectie verstuurd aan de promotor, waarbij de promotor de tijd krijgt om eventueel bezwaar in te dienen.

Tot slot worden sinds 2011 de ESF-dossiers eveneens in een volledig geautomatiseerde procedure behandeld in het elektronisch inspectiedossier. Ook de auditautoriteit heeft voor haar kwaliteitstoets toegang tot deze toepassing. Teneinde deze toegang juridisch te vrijwaren, werd hiervoor eind 2011 de goedkeuring bekomen van de Vlaamse Toezichtcommissie voor het elektronisch bestuurlijke gegevensverkeer. Aan de inspecteurs werden de nodige opleidingen gegeven.

Deze vrij intensieve investering naar de collega's, werkwijzen en beheersing van de inspecties is nodig gezien:

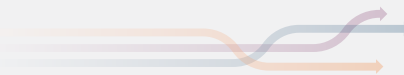
- de complexiteit van de ESF -dossier;
- de vrij zware opgelegde procedure vanuit Europa;
- de tijd die nodig is voor de uitvoering van de inspecties;
- het uitvoerig aantal oproepen die een degelijke en tijd investerende voorbereiding en vooronderzoek vergen;
- de ernstige impact op de begroting van de Vlaamse overheid bij ernstige calamiteiten en inbreuken.

Inspecties

Hieronder worden de resultaten van 2011 van de inspecties met betrekking tot het Europees Sociaal Fonds per prioriteit besproken. De verschillende prioriteiten hebben de volgende inhoud:

- prioriteit 1: talentenactivering en duurzame integratie op de arbeidsmarkt;
- prioriteit 2: bevorderen van sociale inclusie van kansengroepen via maatgericht werken;
- prioriteit 3: ondernemings- en organisatiecultuur focussen op mens en maatschappij;
- prioriteit 4&5: innovatie & 'transnationale en interregionale samenwerking'

Zoals hierboven aangehaald, werd Inspectie Werk en Sociale Economie aangeduid als mede-auditor op concrete acties. Dit heeft tot gevolg dat de hieronder besproken resultaten geen betrekking hebben op de totaliteit van de uitgevoerde inspecties op het ESF-programma. Naast de audits op concrete acties die door Inspectie Werk en Sociale Economie werden uitgevoerd, werden immers door de auditautoriteit nog andere audits uitgevoerd. De hieronder weergegeven resultaten zijn dus geenszins een weerspiegeling van de totale geïnspecteerde kosten en kunnen geen indicatie zijn van de vastgestelde foutenmarges over het volledige programma.

Er werden in 2011 59 inspecties met betrekking tot het Europees Sociaal Fonds geregistreerd. In 49 gevallen ging het hierbij om integrale inspecties en in 10 gevallen ging het hierbij om niet-financiële onderzoeken, met name de uitvoering van een deelopdracht ter controle van de deelnemersregistratie bij een institutionele promotor in Vlaanderen.

De 49 integrale controles vertegenwoordigen een netto subsidiabele kost⁵ (hierna NSK) van 4.920.787,32 euro en zijn als volgt verdeeld over de verschillende prioriteiten. Ter informatie worden eveneens de aantallen van de gecontroleerde dossiers in 2010 getoond. Aangezien de steekproef door de auditautoriteit genomen wordt, heeft Inspectie Werk en Sociale Economie geen invloed op het aantal uit te voeren inspecties, noch op de te controleren NSK.

2.53 Tabel: Verdeling ESF-inspecties per prioriteit

	2010		2011	
	NSK	Aantal	NSK	Aantal
PRIORITEIT 1	6.572.242€	19	3.569.668€	25
PRIORITEIT 2	7.140.095€	11	389.863€	6
PRIORITEIT 3	523.331€	7	600.685€	7
PRIORITEIT 4	147.536€	5	338.571€	9
PRIORITEIT 5			22.000€	2
Totaal	14.383.205€	42	4.920.787€	49

Van de 49 integrale inspecties werden er 33 uitgevoerd op basis van deze steekproef opgesteld door de auditautoriteit. Daarnaast werden 16 dossiers geselecteerd op basis van een risicoanalyse, eveneens opgesteld door de auditautoriteit. De NSK is over de beide aanleidingen als volgt verdeeld.

2.54 Tabel: Verdeling ESF-inspecties naar aanleiding

	2010		2011	
	NSK	Aantal	NSK	Aantal
Steekproef	14.152.855€	35	2.537.247€	33
Risicoanalyse	230.349€	7	2.383.540,€	16
Totaal	14.383.204€	42	4.920.787€	49

In de uitgevoerde audit inspecteert de inspecteur onder meer de inhoudelijke uitvoering van het project, de werkelijke deelname van cursisten aan georganiseerde opleidingen, de ingediende kosten en voorgelegde financiering, het boekhoudsysteem, de gevoerde publiciteit, staatssteunregulering, naleving van aanbestedingsregulering en het gevoerde gelijke kansenbeleid. Na de audit wordt door de inspecteur een auditverslag opgemaakt, dat wordt voorgelegd aan de geïnspecteerde instantie – de promotor – via de zogenaamde hoor-wederhoor-procedure. Daarnaast worden per audit 4 checklists ingevuld en bijgehouden, met name over subsidiabiliteit, overheidsopdrachten, staatssteunregulering en gevoerde publiciteit.

De promotor kan binnen een termijn van 3 weken bezwaar indienen op het voorgelegde auditrapport. Na het ontvangen en beoordelen van het eventuele bezwaar, wordt het auditrapport definitief overgemaakt aan de auditautoriteit. Voor Inspectie Werk en Sociale Economie stopt het inspectieproces ESF hier.

Foutenmarges

De uitgevoerde audits kunnen resulteren in kortingen op de netto subsidiabele kost zoals ingediend door de promotor en aanvaard door de beheersautoriteit, i.c. het ESF-agentschap. Deze kortingen resulteren in een foutenmarge, met name de marge aan fouten die nog bestaat na de interne

5 Netto Subsidiabele Kost: de totale subsidiabele kost waarbij de ontvangsten in mindering werden gebracht.

controle door de beheersautoriteit. De foutenmarge is bijgevolg het verschil tussen de door het ESF-agentschap aanvaarde NSK en de door de inspecteur aanvaarde NSK.

Hieronder wordt de foutenmarge voor de verschillende prioriteiten weergegeven. Er is telkens sprake van een foutenmarge voor en na de hoor-wederhoor-procedure, zijnde de periode waarin de promotor de kans krijgt om een bezwaar in te dienen tegen de door de inspecteur doorgevoerde kortingen. Er wordt eveneens een opsplitsing gemaakt tussen de foutenmarge van de dossiers uit de steekproef enerzijds en deze uit de risicoanalyse anderzijds.

2.55 Tabel: Globale foutenmarge per ESF-prioriteit (voor en na bezwaarperiode)

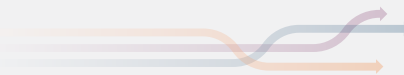
		2010		2011	
		Foutenmarge voor bezwaar	Foutenmarge na bezwaar	Foutenmarge voor bezwaar	Foutenmarge na bezwaar
Steekproef	PRIORITEIT 1	13,98%	12,23%	18,44%	17,28%
	PRIORITEIT 2	5,22%	4,21%	0,78%	0,78%
	PRIORITEIT 3	-2,19%	-2,19%	0%	0%
	PRIORITEIT 4	-0,02%	-0,02%	1,36%	0,63%
	PRIORITEIT 5			0%	0%
Totaal steekproef		9,06%	7,74%	14,66%	13,66%
Risicoanalyse	PRIORITEIT 1			-2,36%	-2,36%
	PRIORITEIT 2			16,39%	16,39%
	PRIORITEIT 3	4,49%	4,49%	29,77%	29,77%
	PRIORITEIT 4	0,88%	0,88%		
	PRIORITEIT 5				
Totaal risicoanalyse		2,60%	2,60%	7,04%	7,04%

In onderstaande tabel kunnen dezelfde foutenmarges worden teruggevonden, maar deze maal opgesplitst naar de 4 grote kostenposten: personeelskosten (d.i. zowel intern als extern personeel), deelnemerskosten, directe kosten en indirecte kosten. Deze laatste rubriek wordt forfaitair bepaald aan de hand van andere kostenrubrieken. Foutenmarges in deze rubriek zijn dus steeds te wijten aan het schrappen van kosten in één van de andere rubrieken. De forfaitarisering van de indirecte kosten geeft vaak aanleiding tot discussies over welke kosten dienen beschouwd te worden als een directe dan wel indirecte kost.

Voor de duidelijkheid wordt in deze tabel geen opsplitsing gemaakt per prioriteit, maar worden de foutenmarges per kostenpost over de verschillende prioriteiten weergegeven. Voor de volledigheid wordt wel de opsplitsing gemaakt tussen steekproef dossiers en risicoanalyse dossiers, echter door het kleine aantal dossiers uit de risicoanalyse moet men voorzichtig zijn met het koppelen van conclusies aan deze foutenmarges.

2.56 Tabel: Foutenmarge per kostenrubriek (voor en na bezwaarperiode)

		2010		2011	
		Foutenmarge voor bezwaar	Foutenmarge na bezwaar	Foutenmarge voor bezwaar	Foutenmarge na bezwaar
Steekproef	Personeelskost	6,88%	6,01%	12,66%	11,58%
	Deelnemerskost	8,80%	8,35%	15,75%	14,77%
	Directe kost	3,75%	3,75%	29,26%	29,26%
	Indirecte kost	4,49%	3,79%	14,73%	13,83%
Totaal steekproef		9,06%	7,74%	14,66%	13,66%
Risicoanalyse	Personeelskost	0,46%	0,46%	9,55%	9,55%
	Deelnemerskost			-4,07%	-4,07%
	Directe kost	47,21%	47,21%	1,26%	1,26%
	Indirecte kost	2,95%	2,95%	9,22%	9,22%
Totaal risicoanalyse		2,60%	2,60%	7,04%	7,04%

Opmerkelijk is de vrij spectaculaire toename in 2011 van het percentage van de foutenmarges tegenover 2010. Enkel het foutenmargepercentage van de directe kost op dossiers vanuit de risicoanalyse is drastisch afgenomen. De grootste foutenmarge is in 2011 voor de dossiers steekproef terug te vinden in de rubriek directe kosten. Wanneer echter de absolute cijfers erbij genomen worden, merken we dat het aantal ingediende directe kosten relatief laag ligt, waardoor een schrapping onmiddellijk een grote foutenmarge teweegbrengt. De toename van de procentuele foutenmarge heeft Inspectie Werk en Sociale Economie zelf niet handen. Het is door de genomen steekproef van dossiers dat jaarlijks (ernstige) schommelingen kunnen optreden in de foutenmarge. Door kwaliteitscontrole op de inspectieverlagen vanwege Inspectie zelf en door de auditautoriteit wordt er strikt bewaakt dat iedere collega de promotoren op eenzelfde basis en met dezelfde methodieken en afspraken inspecteert en beoordeelt, zodat er op dat vlak geen anomalieën ontstaan die aanleiding kunnen geven tot sterk schommelende foutenmarges tussen de dossiers onderling of doorheen de jaren.

2.57 Tabel: Ingediende en aanvaarde kost (na bezwaarperiode) voor de steekproefdossiers 2011

	Ingediende kost	Aanvaarde kost na bezwaar	Verschil
Personeelskost	1.494.435€	1.321.447€	172.988€
Deelnemerskost	742.282€	632.624€	109.658€
Directe kost	82.579€	58.417€	24.162€
Indirecte kost	227.696€	196.204€	31.492€

Net zoals in 2010, wordt het grootste bedrag geschrapt in de deelnemers- en de personeelskosten. Dit komt overeen met de top 3 van meest vastgestelde tekortkomingen die leidden tot schrappingen, namelijk een foutieve berekening van de loonkost van intern personeel of deelnemers, fouten in de registratie van deelnemers- en/of lesgeversuren en het indienen van niet subsidiabele deelnemers.

De foutenmarge na de bezwaarperiode is voor de steekproefdossiers lager dan de initiële foutenmarge. Dit is te wijten aan dossiers waarbij bepaalde kosten na bijkomende verduidelijking door de promotor alsnog aanvaard konden worden.

Wij herhalen hier opnieuw dat de besproken foutenmarges geen betrekking hebben op de totaliteit van de uitgevoerde controles op het ESF-programma. Zoals in het begin van dit hoofdstuk aangehaald, werden naast de audits op concrete acties (uitgevoerd door Inspectie Werk en Sociale Economie) nog andere audits uitgevoerd bij onder meer de institutionele promotoren met een duidelijk grotere impact op de totale subsidiabele kosten van het ESF-programma. Deze audits werden uitgevoerd door de auditautoriteit. De foutenmarges op de dossiers onderzocht door Inspectie Werk en Sociale Economie zijn dus geenszins een weerspiegeling van de totale gecontroleerde kosten en kunnen geen indicatie zijn van de vastgestelde foutenmarges over het volledige programma.

Terugvorderbaar bedrag

Naast de foutenmarges, die een beeld geven over de voorgestelde kortingen op de door het ESF-agentschap aanvaarde kosten, wordt hieronder een overzicht gegeven van de terugvorderbare bedragen. De aanvaarde subsidiabele kost wordt immers gefinancierd vanuit verschillende bronnen, waaronder uiteraard financiering uit het Europees Sociaal Fonds, maar deze bestaat eveneens uit Vlaamse cofinanciering, private middelen, ...

Als onderdeel van de audit inspecteert Inspectie Werk en Sociale economie eveneens het financieringsschema. Inspectie of de auditautoriteit vorderen zelf geen middelen terug maar stellen kortingen voor aan het ESF-agentschap, vandaar wordt hier gesproken over het terugvorderbaar bedrag en niet teruggevorderd bedrag.

Door een wijziging in de methode van registratie (namelijk de hierboven besproken invoer van het elektronisch inspectiedossier voor de ESF-dossiers) kunnen hieronder enkel cijfers gegeven worden

voor de dossiers gecontroleerd in 2011 en kan geen vergelijking gegeven worden met de dossiers van 2010.

2.58 Tabel: Terugvorderbaar bedrag ESF en VCF (na bezwaar) voor dossiers geïnspecteerd in 2011

		Terugvorderbaar bedrag ESF	Terugvorderbaar bedrag VCF*
Steekproef	PRIORITEIT 1	104.144€	127.633€
	PRIORITEIT 2	1.026€	0€
	PRIORITEIT 3	0€	0€
	PRIORITEIT 4	2.121€	1.826€
	PRIORITEIT 5	0€	0€
Totaal steekproef		107.291€	129.459€
Risicoanalyse	PRIORITEIT 1	112.221€	137.097€
	PRIORITEIT 2	7.438€	33.559€
	PRIORITEIT 3	37.887€	46.300€
Totaal risicoanalyse		157.546€	216.956€
TOTAAL		264.837€	346.415€

* VCF = Vlaamse Cofinanciering

3

Een deskundig onderbouwde risicoanalyse

Naar een risicoanalyse
Methodiek en criteria
Macroanalyse

De missie van Inspectie Werk en Sociale Economie kan beschouwd worden als een meervoudige opdracht met focus op preventief optreden, toezicht op de naleving van de wetgeving, samenwerking- en netwerkvorming, opbouw van expertise en beleidsondersteuning. De onafhankelijke en bij politiek geprioriteerde controles worden ondersteund op basis van een methodologisch onderbouwde risicoanalyse. Deze gedegen risicoanalyse bestaat erin de mate waarin zich onregelmatigheden, inbreuken en tekorten kunnen voordoen te ondervangen.

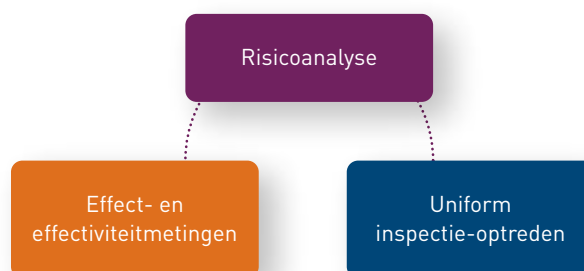
De departementsvisie en de strategische planning weerspiegelen op welke wijze de risicoanalyse kan bijdragen tot een beter performantiemanagement. Meer inzicht in fraudegevoelige sectoren, materies en organisaties genereert immers een streven naar verhoogde effectiviteit en efficiëntie bij het uitvoeren van de controletaken.

(citaat uit het Strategisch Plan Departement Werk en Sociale Economie)

'De analyse behelst het geheel van activiteiten die tot doel hebben het (systematisch) vaststellen, identificeren en analyseren van factoren die mogelijk nefaste gevolgen hebben voor de uitvoering van het beleid en die het bedoelde effect en resultaat ervan verminderen of verhinderen, alsook het bepalen van de waarschijnlijkheid dat de genoemde nefaste gevolgen zich in bepaalde gevallen zullen voordoen.'

De recente managementovereenkomst van het Departement Werk en Sociale Economie (9 december 2010) heeft de vormgeving van de risicoanalyse voor Inspectie Werk en Sociale Economie expliciet als resultaatsverbintenis opgenomen. De te controleren beleidsmateries en subjecten worden bepaald en gedetecteerd op basis van een deskundig onderbouwde risicoanalyse. Vanaf 2011 worden de te controleren beleidsmateries vastgelegd in de strategische boordtabel bepaald op basis van een macroanalytische risicoanalyse. Vanaf 2013 zullen de controles uitgevoerd op beleidsmaterie- en submaterie-niveau 'allen' mee gepland worden op basis van een jaarlijkse risicoanalyse.

Inspectie Werk en Sociale Economie zal binnen deze kwaliteitsbenadering moeten evolueren van outputgerichte naar outcome-gerichte controles. Dit betekent dat Inspectie door haar optreden een positieve gedragswijziging bij de gecontroleerden wil realiseren en een impact wil creëren op het beleid op het vlak van werk en sociale economie. Daarom dient de risicoanalyse en het aantal uit te voeren controles binnen iedere controlematerie tevens gevoed te worden op basis van periodieke effect- en bij voorkeur effectiviteitsmetingen.

Naar een risicoanalyse

In 2008 gebeurde een VIONA -studie⁶ met als doel het ontwikkelen van een onderbouwde risicoanalyse van de te controleren materies door Inspectie Werk en Sociale Economie. Dit wil zeggen dat gezocht werd naar een grondige analyse van de mate waarin zich onregelmatigheden en inbreuken kunnen voordoen binnen de diverse materies en sectoren, om op basis daarvan prioriteiten voor onderzoek te bepalen.

Inspectie Werk en sociale Economie wil het wetenschappelijk geschraagd kader van deze studie ten behoeve van haar optreden operationaliseren, in het bijzonder het bepalen van sectoren, materies en thema's waar prioritair en/of meer controles aangewezen zijn.

Door een aantal parameters te bepalen en te meten met concrete indicatoren, kunnen we de juiste doelgroep selecteren binnen de gekozen sectoren. De studie gaf daartoe twee mogelijke pistes aan: de deductieve en de inductieve.

Op macroanalytisch niveau zal de deductieve methode uitgewerkt worden. Hiervoor werd gestart met het opmaken van een format met concrete vraagstellingen. Op basis van dergelijke bevraging aan experts worden materies, sectoren en domeinen onderling vergeleken. Deze analyse vormt de basis om prioriteiten te bepalen binnen Inspectie Werk en Sociale Economie, evenals de toewijzing van voltijds equivalente inspecteurs aan de verschillende materies. Door de hantering van deze werkwijze zal op macroanalytisch vlak worden voldaan aan de resultaatsverbintenis vastgelegd in de managementovereenkomst.

Op materieniveau⁷ zal vanaf de controles 2013 de inductieve methode een uitkomst moeten bieden. Er zal een set van indicatoren per (sub)materie opgemaakt moeten worden. In aanloop naar die materiegerichte risicoanalyse werd nu al aan de leden van de themagroepen binnen Inspectie gevraagd een inhoudelijke insteek te leveren om de criteria zo accuraat mogelijk af te wegen. Momenteel loopt de analyse van de indicatoren in de materies met gekende controleobjecten. Het is de bedoeling om de doelstellingen voor het controlejaar 2013 in deze materie te definiëren en te verantwoorden aan de hand van een onderliggende risicoanalyse.

Methodiek en criteria

Om het risicogehalte te bepalen en een basis te vormen voor een vergelijking van de verschillende beleidsmateries, werden een aantal criteria opgesteld. Het betreft een lijst van criteria waarop de verschillen tussen de beleidsmateries in de verf worden gezet. Aan de criteria wordt een schaal gehecht op basis waarvan een zeker risicogehalte bepaald kan worden. Het opgestelde schema (criteria en schaal) werd voorgelegd aan de beleidsafdeling en de juridische cel van het Departement Werk en Sociale Economie.

Het aantal criteria was erg uitgebreid. Er werd daarom geopteerd om de criteria te clusteren. Vanuit de bestaande visie op inspectie wordt veel belang gehecht aan het aspect inbreuken en de sanctionering ervan, evenals aan het financiële aspect. Elementen zoals inbreuken die de openbare orde raken of die de markt verstoren, werden (nog) niet opgenomen in de huidige versie aangezien ze slechts relevant zijn voor enkele materieclusters.

6 VIONA-studie 'Ontwikkelen van een conceptueel methodologisch kader voor risicoanalyse binnen de entiteit Inspectie Werk en Sociale Economie', HIVA, Jozef Pacolet & Frederic De Wispelaere, Leuven, 2008. Een onderzoek in opdracht van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming, in het kader van het VIONA -onderzoeksproject.

7 In de VIONA-studie 'micronanalytisch niveau' genoemd.

De criteria worden samengevoegd in 4 clusters:

- Impact
- Instrumentarium
- Relatie
- Gevoeligheid

Aan de lijst met criteria werd een schaal gehecht. De schaal werd zo opgesteld dat per materie elk criterium gewogen kan worden zodat een uiteindelijke score kan gegeven worden aan elke materie. Op deze manier krijgt elke materiecluster een bepaald gewicht. Vanuit praktisch oogpunt werden de criteria toepasbaar gemaakt in een tool. Deze tool maakt het mogelijk om risicogehaltes te vergelijken tussen materies en de risicobepalingen van verschillende actoren naast elkaar te leggen.

Door de criteria een bepaalde waarde te geven, kunnen beleidsopties genomen worden. Dit is een strategische keuze waarvoor beleidsmakers kunnen opteren. Een belangrijk criterium is de output uit de controles van het verleden, gekoppeld aan het voorziene instrumentarium (dat de daadkracht van inspectie bepaalt). Het beschikbare instrumentarium maakt een onontbeerlijk onderdeel uit van de handhaving. Het ontbreken van een degelijk instrumentarium maakt een materie minder toegankelijk voor inspectie en vormt een barrière voor een effectief en efficiënt optreden.

Het financiële luik is een evident criterium. Verschillende materies worden zwaar gesubsidieerd en de controles in deze materies hebben een financiële impact. Gelet op de opmerkingen van het Rekenhof en de visie op deugdelijk bestuur, zijn controles op gesubsidieerde bedragen noodzakelijk. De ernst van deze controles wordt mede bepaald door de grote van de subsidies en de teruggevoerde bedragen.

Als inspectiedienst bevinden we ons vaak in een spanningsveld tussen beleid maken, beleid uitvoeren en handhaving van beleid. Gevoeligheden bij de bevoegde kabinetten, evenals die bij onze partners worden opgenomen. Daarbij komt dat controles vaak binnen een gemediatiseerd landschap plaatsvinden. Politieke gevoeligheid weegt zwaar door in de bepaling van het risicogehalte.

Op basis van de invulling van deze criteria per materiecluster kan het risicogehalte van elke cluster worden bepaald.

We onderscheiden 5 risicoclassificaties in volgorde van ernst:

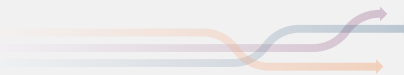
1. Extreem ernstig
2. Zeer ernstig
3. Ernstig
4. Belangrijk
5. Neutraal

Macroanalyse

Het is duidelijk dat Inspectie Werk en Sociale Economie in functie van de risicometing in 2012 haar handhavingsinspanningen voornamelijk zal moeten oriënteren op:

- ESF-dossiers, omschreven als extreem ernstig
- Bemiddeling en sociale economie, beiden omschreven als zeer ernstig
- Migratie, omschreven als ernstig

De controle van ESF-dossiers blijft in vergelijking met 2011 gehandhaafd op extreem ernstig. In 2012 wordt evenwel het gemiddeld aantal te besteden mensdagen per controledossier opgetrokken van 6 naar 8 dagen omwille van de verschillende types van controledossiers met hun specifieke criteria en de omslachtige na te volgen Europese procedure.

Het risicogehalte van de materie bemiddeling stijgt door de uitwerking van het nieuwe decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling. Het is duidelijk dat Inspectie Werk en Sociale Economie in de controles naar frauduleuze constructies een unieke rol te vervullen heeft. In haar kerntaak naar handhaving en betuigeling van sociale fraude liggen hier enorme mogelijkheden.

Binnen de sector van de sociale economie blijft het risicogehalte gehandhaafd op zeer ernstig. Dit heeft onder meer te maken met de omvang van de subsidiëring binnen deze sector, de kwetsbaarheid van de doelgroep, de wijzigende regelgeving en nieuwe beleidsontwikkelingen en het risico op dubbele subsidiëring.

Het risicogehalte van de materie migratie werd verlaagd omdat deze controles stevig verankerd zijn in de doelstellingbepaling van Inspectie Werk en Sociale Economie. Bovendien wordt deze bevoegdheid gedeeld met de federale diensten. Er is een structurele deelname aan gezamenlijke acties. De wetgeving is stabiel, er zijn geen financiële aspecten. Ongeacht de verlaging van de risico-inschatting blijft deze materie het leeuwendeel van de controles wegdragen. Dit mede vanwege het feit dat deze controles kaderen in bestaande afspraken met partnerorganisaties.

De concrete vertaalslag voor 2012 van het te bepalen aantal controles per beleidsmaterie in functie van het beschikbaar personeelsbestand maakt het voorwerp uit van de uitwerking van de strategische boordtabel 2012 zoals zij als resultaatsverbintenis is vastgelegd in de managementovereenkomst van het Departement. Deze strategische boordtabel zal dus in belangrijke mate rekening houden met deze descriptieve risicobeschrijving en de toegekende risicogehalte per beleidsmaterie.

Ten opzichte van de risicoanalyse van 2011 geeft dit volgende wijzigingen.

3.1 Tabel: Risicogehalte per beleidsmaterie in 2011 en 2012

Beleidsmaterie	Risicogehalte 2011	Risicogehalte 2012
Migratie	Zeer ernstig	Ernstig
Bemiddeling	Ernstig	Zeer ernstig
Sociale interventie	Belangrijk	Belangrijk
Antidiscriminatie	Ernstig	Ernstig
Diversiteit	Belangrijk	Belangrijk
Sociale economie	Zeer ernstig	Zeer ernstig
Tewerkstellingsmaatregelen, activeringsmaatregelen en loopbaan- & competentiebeleid	Ernstig	Ernstig
Taaldecreet	Neutraal	Neutraal
ESF	Extreem ernstig	Extreem ernstig

4

Organisatiebeheer en deontologische code

Organisatiebeheer
Procesbeheer
Belanghebbenden-
management
Integriteitsbeleid

Organisatiebeheer

Het hervormingsproces Beter Bestuurlijk Beleid kent het lijnmanagement meer operationele autonomie toe en koppelt daaraan een grotere responsabilisering. Het management is verantwoordelijk om, binnen de beleids- en beheerscyclus, de activiteiten op het vlak van 'sturen', 'beheersen', 'verantwoorden' en 'toezicht houden' met de nodige openheid, integriteit en verantwoordingsplicht uit te voeren. Dat geheel van beheersmaatregelen wordt ook interne controle of organisatiebeheersing genoemd. Het kan worden omschreven als het proces dat door het management én de collega's wordt ondernomen om redelijke zekerheid te krijgen dat de doelstellingen van de organisatie worden gerealiseerd. Artikel 33 van het kaderdecreet bestuurlijk beleid bepaalt dat de departementen en de intern en extern verzelfstandigde agentschappen moeten instaan voor de interne controle van hun bedrijfsprocessen en activiteiten. Organisatiebeheersing is volgens het decreet in het bijzonder gericht op:

- het effectief en efficiënt beheer van risico's;
- de betrouwbaarheid van de financiële en beheersrapportering;
- de naleving van de regelgeving en de procedures;
- de effectieve en efficiënte werking van de diensten;
- de bescherming van activa.

Het Departement Werk en Sociale Economie heeft in uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering met betrekking tot het organisatiebeheer het initiatief genomen om de tools omschreven in de Leidraad organisatiebeheer/interne controle te hanteren om haar maturiteit naar organisatiebeheersing te verhogen en te versterken. Deze Leidraad geeft aan de hand van een aantal doelen aan welke elementen aanwezig moeten zijn om te komen tot een redelijke beheersing van de activiteiten of processen. Organisatiebeheersing omvat de wijze waarop en hoe het Departement haar doelstellingen bepaalt, hoe zij zich organiseert om die doelstellingen op een efficiënte, effectieve, ethische en kwaliteitsvolle manier tot stand te brengen, op te volgen en tijdig bij te sturen waar nodig en hoe zij verantwoording aflegt aan haar belanghebbenden. Als afdeling van het Departement onderschrijft Inspectie Werk en Sociale Economie deze initiatieven.

In 2011 heeft de Inspectie zich voornamelijk gefocust op de volgende tools:

- realiseren van de vooropgestelde doelen en resultaatsverbintenissen zoals omschreven in de managementovereenkomst;
- ordentelijk procesbeheer;
- horizontale tool integriteitsbeleid;
- ontwikkelen van de horizontale tool kwaliteitsbeleid;
- belanghebbendenmanagement en netwerken;
- monitoren van de doelen, resultaatsverbintenissen en acties;
- ICT.

Procesbeheer

Alle inspectiemethodologieën zijn in 2011 nauwgezet per bevoegde materie in processen beschreven met hun aanverwante handleidingen, regels, modeldocumenten, checklists en documentatie. Deze processen worden voortaan periodiek geactualiseerd.

Een belangrijk aspect bij de voorbereiding van het inspectieoptreden is het raadplegen van databanken met gegevens uit de persoonlijke levenssfeer. Hiertoe heeft het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid aan Inspectie Werk en Sociale Economie een toegangsmachtiging verleend. Periodiek wordt sinds 2011 het correct en professioneel gebruik van de databanken door de inspecteurs gecontroleerd volgens een uitgewerkte procedure en procesbeschrijving.

Vanuit de optiek van organisatiebeheer en -beheersing werd door het Departement een interne controller aangesteld. De interne controller oefent controle uit op de processen en rapporteert hieromtrent. Hij voert risicoanalyses uit en ondersteunt het management van het Departement bij de scoop van organisatiebeheer en -beheersing. Een specifieke rol is weggelegd voor de interne controller in het kader van het inspectieoptreden. In dit kader staat hij in voor:

- Het plannen en opvolgen van inspectierondes, audits op concrete acties;
- Het opvolgen en optimaliseren van beheersinstrumenten en -processen (cf. procesbeschrijvingen en organisatiebeheer Leidraad);
- Het detecteren, analyseren en evalueren van risico's op het vlak van inspecties;
- Het opstellen van rapporten t.a.v. interne en externe entiteiten, in het bijzonder het ESF -agentschap, de Auditautoriteit en het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie.

Belanghebbendenmanagement

In het kader van het belanghebbendenmanagement werden binnen Inspectie Werk en Sociale Economie alle stakeholders volgens impact en belangrijkheid in kaart gebracht. Om meer systematisch de stakeholders op te volgen en te benaderen wordt nu gezocht naar communicatiestrategieën en -instrumenten om preventief en/of curatief in overleg te treden, aangepast aan de belanghebbenden van iedere inspectiematerie.

Integriteitsbeleid

Het integriteitstraject binnen Inspectie Werk en Sociale Economie ging van start in 2008 doordat het instapte in het actualiseringsproces van de algemene deontologische code binnen de Vlaamse overheid.

In de loop van 2010 organiseerde Inspectie voor heel de afdeling dilemmatrainingen. Bedoeling was om de geesten warm te maken voor vraagstukken over integer handelen. In november van dat jaar werd de deontologische code voor Inspectie Werk en Sociale Economie gelanceerd. Daarin werden een aantal generieke waarden binnen de Vlaamse overheid uitgediept naar de specifieke handavingsopdrachten.

Vanuit de stelling dat een deontologische code maar kan leven binnen een organisatie als ze ook 'doorleefd' wordt door de leidinggevenden, werd in maart 2011 een workshop integriteit voor de teamcoördinatoren en stafleden van Inspectie georganiseerd. En om te vermijden dat de deontologische code bij velen in een schuif zou belanden, werd in juni 2011 een meer informele folder gedrukt

met de waarden uit de deontologische code in een luchtiger schrijfstijl en aantrekkelijker lay-out gebracht.

Als voorlopig sluitstuk werd de afdelingsdag van Inspectie Werk en Sociale Economie in september 2011 volledig gewijd aan integriteit. In een dilemmacarrousel werd door de volledige afdeling – maar verdeeld over kleinere groepjes - gediscussieerd rond concrete situaties. Niet alleen voor de inspecteurs, maar ook voor de stafmedewerkers, dossierbehandelaars en administratief ondersteuners.

Dit traject heeft zijn doel niet gemist. Er is nu meer openheid om over deontologie en integriteit te praten, te discussiëren of gewoon van gedachten te wisselen. En de dilemmatrainingen zullen doorheen de tijd periodiek worden georganiseerd om de thematiek warm te houden. De bespreking van concrete cases zal ook een plaats krijgen binnen de bestaande overlegfora van Inspectie Werk en Sociale Economie.

5

Een nieuw kwaliteitskader voor de Vlaamse sociale inspectie

Inspectie Werk en Sociale Economie blijft haar werking voortdurend verbeteren op verschillende vlakken, zoals:

- Het realiseren van haar inspectiedoelen;
- Het organiseren en uitvoeren van inspecties op uniforme wijze;
- Het opleveren van kwalitatieve inspectierapporten;
- Het registreren van gegevens en inbreuken in het elektronisch inspectiedossier;
- De geleidelijke transformatie van een beschrijvende naar een becijferde en becommentarieerde risicoanalyse op (deel)materieniveau;
- Het opleveren van aanbevelingsnota's op basis van specifieke controlerondes;
- Het afstemmingsoverleg omtrent de uit te voeren opdrachten en na te komen afspraken.

Iedereen binnen Inspectie is er zich van bewust dat de ingeslagen weg naar professionalisering en kwaliteitsvolle werking verder dient verankerd te worden. Velen voelen echter aan dat dit nog kan versterkt worden door een planmatiger en systematischer aanpak van de organisatie en werking.

Binnen de managementovereenkomst 2011-2015 van het Departement Werk en Sociale Economie, werd dan ook de operationele doelstelling 'Het uitwerken van een nieuw kwaliteitsbeleid voor de Vlaamse Sociale Inspectie' opgenomen. Een kwaliteitsbeleid om precies die planmatige en meer systematische aanpak naar voortdurend verbeteren van de dienstverlening te verzekeren. Op basis van een discussienota werd in 2011 afgetoetst welke kerntaken en welke acties in functie van deze kerntaken dienen opgenomen te worden in het kwaliteitsbeleid. Tevens werd gediscussieerd over het conceptueel kader van de kwaliteitsbenadering binnen Inspectie. Aan de hand van de resultaten werd een voorstel van kwaliteitsbeleid voor de komende jaren ontwikkeld, dat geamendeerd werd na de brede bevraging en aftoetsing bij alle collega's.

De acties in het kader van het kwaliteitsbeleid van Inspectie Werk en Sociale Economie passen binnen de kwaliteitsvisie van het Departement en de kwaliteitsuitgangspunten uitgetekend door het Managementcomité van het beleidsdomein. Het uitgeschreven kwaliteitsconcept sluit bovendien aan bij een bredere beweging in de publieke sector, namelijk het beter beheersen en transparant maken van de interne activiteiten van de overheid. Anders gezegd, de nota kwaliteitsbeleid biedt een concept aan om effectiever en efficiënter te werken binnen een planmatige methodiek en systematiek.

Als anker van de methodiek wordt de 'Leidraad tot organisatiebeheersing' als 'kwaliteitszorg' naar voren geschoven. Een kwaliteitszorg of een bepaalde kwaliteitsmethodiek biedt net als organisatiebeheersing een redelijke zekerheid dat de doelstellingen ook werkelijk worden bereikt. Het kwaliteitsbeleid heeft niet de bedoeling om de werking en organisatie van Inspectie onderste boven te keren maar neemt daarentegen de optie om te vertrekken van het bestaande en dit te continueren in een meer integrale visie.

De collega's van Inspectie Werk en Sociale Economie zijn er zich van bewust dat kwaliteitsmanagement steeds belangrijker wordt. De kwaliteit van het inspectieoptreden moet een logisch gevolg zijn van de beheersing van de inspectieprocessen, de ingezette middelen (input) en de vooropgestelde output en/of outcome. Binnen dit kwaliteitskader wordt het bewaken (of 'het borgen') van de

kwaliteit van het uniform inspectieoptreden, en het voortdurend verbeteren van de kwaliteit van de dienstverlening vanuit een managementvisie belangrijk.

Inspectie Werk en Sociale Economie wenst het kwaliteitsmanagement vanaf 2012 uit te zetten als een denkwijze bij alle collega's tot het verbeteren, innoveren en implementeren van haar acties, activiteiten en organisatie. Een denkwijze die resulteert in het zoeken naar methodieken en werkwijzen om te streven naar kwaliteitsverbetering van het inspectieoptreden, van de te op te leveren producten en een verhoogde resultaat van dit optreden.

Met ingang van 2012 zal Inspectie dan ook een kwaliteitsbeleid ontwikkelen op haar kernobjecten met als doel:

- (1) De kwaliteit van het uniform inspectieoptreden te verhogen;
- (2) De efficiëntie van haar werking en organisatie te verbeteren;
- (3) De resultaten van het uniform inspectieoptreden te verhogen en meer zichtbaarder te maken;
- (4) Van een outputgerichte inspecties op termijn groeiend te evolueren naar outcome-gerichte controles.

Inspectie Werk en Sociale Economie is er zich van bewust dat niet alleen op basis van kennis maar voornamelijk op basis van creativiteit en innovatie vanuit de collega's de doelstellingen kunnen worden gerealiseerd. Inspectie is er bovendien van overtuigd dat de afdeling op termijn steeds minder zal worden beoordeeld op haar interne organisatie maar steeds meer op zichtbaar resultaat.

Concreet worden doelstellingen (1) en (2), gespreid over 2012 en 2013 uitgevoerd door in te spelen op een 8 -tal kwaliteitstopics die ingebed zijn in de respectieve Leidraaddomeinen organisatiebeheer/interne controle en eveneens passen binnen de criteria van het CAF -kwaliteitsmodel:

- (1) Topic kwaliteitsbeleid
Het (aan)sturen via visie, missie, inspiratiebronnen, strategie en het uitschrijven van een kwaliteitsbeleid;
- (2) Topic kwaliteitsdoelstellingen
Evenwichtige resultaten behalen volgens vooraf bepaalde resultaatsverbintenissen;
- (3) Topic processen
Het beheren van de kwaliteitszorg door middel van processen. Een streven naar een procesmatige benadering van de uitvoering van de kernobjecten;
- (4) Topic klantgericht en integer handelen
Het klantgericht en integer handelen als essentiële waarde of grondhouding;
- (5) Topic medewerkers
Het realiseren van de vooropgestelde resultaatsverbintenissen via betrokkenheid van alle medewerkers;
- (6) Topic netwerken en samenwerkingsverbanden/partnerschappen
Het ontwikkelen van netwerken en samenwerkingsverbanden/partnerschappen;
- (7) Platform voortdurende verbetering
Het voortdurend verbeteren via een methodiek waarbij creativiteit en innovatief handelen vooropgesteld worden en waarbij incidenten worden opgevangen als een instrument tot leer- en verbeterproces;
- (8) Platform duurzame werking
De verantwoordelijkheid nemen voor een duurzame organisatie en werking.

Doelstellingen (3) en (4) vereisen dat Inspectie op termijn explicieter zal rapporteren op productniveau. Rapporteren op productniveau vanuit een output-gerichte inspectie houdt in: belanghebbenden informeren over de opgeleverde inspectierapporten, processen-verbaal, Pro-Justitia's, Waarschuwingen, voorstellen tot financiële kortingen of bijpassingen e.d. Rapporteren op productniveau vanuit een outcome-gerichte inspectie houdt in: het effectief teruggevorderd bedrag aan subsidies, het effect van het inspectieoptreden door gewijzigd normhandelen van de geïnspecteerde of de mate van impact op het beleid door wijziging, correctie of nieuw te ontwikkelen beleid.

Door zelfevaluatie en zelfsturing wenst Inspectie haar continue werking te vatten via dit kwaliteitsbeleid. Het uitbouwen van een kwaliteitsmodel staat of valt met de betrokkenheid van de actoren die erin bewegen. Essentieel is daarom om de betrokkenheid van de collega's te bestendigen en hun competenties hierin te versterken. Het is een uitgelezen opportuniteit voor de afdeling om de collega's mee te laten redeneren over een betere dienstverlening. Het nadenken over een efficiënte werking kan helpen om de resultaten van de afdeling zichtbaarder te maken tegenover de belanghebbenden. Niet alleen de betrokkenheid wordt bij voorkeur geoptimaliseerd. Een platform hoger is de betrokkenheid te verbreden en te upgraden door vorming, training en opleiding naar de processen van de afdeling.

Daarom vindt de Inspectie Werk en Sociale Economie het belangrijk dat bij dit kwaliteitsgebeuren niet alleen de belanghebbenden maar in even belangrijke mate de collega's centraal staan.

6

Het elektronisch inspectiedossier

In 2008 werd gestart met de conceptuele analyse van een nieuwe applicatie binnen Inspectie Werk en Sociale Economie. Het jaar daarop werd een aanvang genomen met de ontwikkeling van het elektronisch inspectiedossier, wat uitmondde in een eerste ingebruikname op 1 januari 2010. De applicatie kadert binnen het ICT-meerjarenplan van het Departement Werk en Sociale Economie. Dit heeft als doel de ICT-infrastructuur te moderniseren en uit te breiden, met het oog op een efficiëntere en effectievere overheid.

Het elektronisch inspectiedossier heeft specifiek tot doel om de vroeger bestaande systemen tot dossieropvolging volledig te integreren en sterk uit te breiden, en zo het integrale procesverloop van een inspectiedossier te digitaliseren. Het elektronisch inspectiedossier is met andere woorden een proces-gedreven applicatie, waarin alle stappen van een dossier worden geregistreerd: van de ontvangst van een inspectieaanvraag, over de registratie van het onderzoek in al zijn facetten, tot en met de administratieve afhandeling van het dossier. Dit laat de afdeling toe om een maximale rapportering van haar werkzaamheden te leveren, onder meer naar ontwerp en evaluatie van beleid toe en het heeft een grotere risicobeheersing tot doel. Aan deze applicatie is tevens een document-beheersysteem gekoppeld zodat alle opgestelde documenten elektronisch kunnen bewaard en geraadpleegd worden. Hierdoor worden papieren dossiers voor een groot deel overbodig en kunnen inspecteurs op om het even welk moment, vanop om het even welke plaats hun dossiers en deze van hun collega's raadplegen.

Zoals hierboven vermeld werd de applicatie begin januari 2010 – na de nodige opleidingen – voor de eerste maal in gebruik genomen, meer bepaald voor de materieclusters tewerkstelling van buitenlandse werknemers en sociale economie. In 2010 werd vervolgens verder gewerkt aan de ontwikkeling van de andere materieclusters. Op 1 oktober 2010 werd een tweede versie opgeleverd, die de materieclusters private arbeidsbemiddeling en tewerkstellingsmaatregelen (excl. KB474) integreerde. In maart 2011 werd een derde versie opgeleverd, waarin de materies KB474, Europees Sociaal Fonds, evenredige arbeidsdeelname en diversiteit werden geïncorporeerd. Door de invoering van het nieuw Sociaal Strafwetboek op 1 juli 2011 drong zich eveneens een aanpassing van het systeem op. Vervolgens werd het systeem uitgebreid met een aantal extra functionaliteiten, enerzijds om de gebruiksefficiëntie te verhogen en anderzijds om ervoor te zorgen dat Inspectie Werk en Sociale Economie haar dossiers beter kan opvolgen eens ze overgemaakt zijn aan andere diensten. Tot slot werd in november 2011 de materie sociale interventie opgeleverd. Dit zorgt ervoor het elektronisch inspectiedossier in januari 2012 klaar is om er 97% van de materieclusters waarvoor Inspectie Werk en Sociale Economie bevoegd is, in te registreren.

Gaandeweg werd ook de aanpasbaarheid van het systeem verhoogd, dit is de mate waarin de afdeling autonoom bepaalde aanpassingen aan het systeem kan doorvoeren, zonder hiervoor beroep te moeten doen op een extern ontwikkelteam. Dit zal tegen de zomer van 2012 resulteren in de mogelijkheid om zelf materies toe te voegen aan het systeem, elk met hun eigen karakteristieken.

Tot slot wil de nieuwe applicatie ook toegang verschaffen tot andere voor inspectie nuttige databanken. In dit kader werd een machtigingsaanvraag ingediend en goedgekeurd voor toegang tot een aantal gegevens van:

- kruispuntbankregisters – rijksregister;
- personeelsbestand van de werkgevers ingeschreven bij de RSZ of RSZPPO;
- werkgeversrepertorium;
- LIMOSA-kadaster (nog niet verwezenlijkt in 2011).

Daarnaast maakt de applicatie gebruik van een aantal authentieke bronnen, zoals het KBO en rijksregister, teneinde steeds correcte gegevens in de eigen databank op te nemen.

Naast de ontwikkeling van het elektronisch inspectiedossier werd eveneens een rapporteringsomgeving opgezet. Begin 2011 werd deze omgeving voor de eerste maal in gebruik genomen om de cijfers voor het jaarverslag over 2010 op te zoeken. Gaandeweg werd in 2011 ook deze rapporteringstool verder uitgebreid en op punt gezet. Eind 2011 werd de rapporteringstool in productie gebracht, waardoor alle medewerkers van Inspectie Werk en Sociale Economie deze vanaf begin 2012 kunnen gebruiken. De rapporteringstool laat een aantal expert-gebruikers binnen de afdeling zelfs toe om nieuwe rapporten te maken, naargelang de behoeften. Daarnaast kunnen alle gebruikers – door middel van een aantal filters – de opgemaakte rapporten naar hun wensen aanpassen.

7

Een netwerk van samenwerkingsverbanden

Samenwerking met federale en gewestelijke inspectiediensten

Samenwerking met Vlaamse inspectiediensten

Samenwerking in het kader van antidiscriminatie

Intentieverklaring met Nederland inzake de bestrijding van malafide detacherings- en uitzendkantoren

Met het oog op het versterken van het handhavingsbeleid en het uniform inspectieoptreden op het vlak van werkgelegenheid en sociale economie, werd in 2011 verder gewerkt aan het uitbouwen van samenwerkingsverbanden met partners met dezelfde taken, doelstellingen en finaliteit.

Samenwerking met federale en gewestelijke inspectiediensten

Inspectie Werk en Sociale Economie neemt constructief deel aan de diverse initiatieven en bijeenkomsten van de SIOD-organen (Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst). We hebben zitting in de Raad Van Partners, en zetelen met raadgevende stem in het Directiecomité.

Inspectie Werk en Sociale Economie droeg ook actief bij aan het samenwerkingsakkoord van 29 mei 2009 tussen de federale en gewestelijke sociale inspectiediensten tot coördinatie van de controles inzake illegale arbeid en sociale fraude. Dit werd op 1 juni 2011 ondertekend door de drie bevoegde Gewesten evenals de Duitstalige Gemeenschap. Binnen de context van de SIOD zal hierop nu verder geborduurd worden om verdere uitvoering te geven aan dit akkoord.

De operationele samenwerking met de diverse federale en gewestelijke inspectiediensten op het terrein situeert zich voornamelijk binnen de arrondissementscellen (AC's). Naast het gezamenlijk uitvoeren van controles -inclusief briefing en debriefing- werden door Inspectie Werk en Sociale Economie in 2011 ook 5 AC-acties zelf gecoördineerd.

Samenwerking met Vlaamse inspectiediensten

Het overleg met andere inspectie- en handhavingsdiensten op Vlaams niveau vindt plaats binnen het MOVI-netwerk Inspectie. MOVI staat voor "Managementondersteuning Vlaamse Instellingen" en het inspectie-netwerk heeft als doel informatie- en kennisdeling over diverse onderwerpen inzake handhaving. Er wordt ook uitdrukkelijk aandacht besteed aan de vorming en opleiding van inspecteurs en controleurs.

Inspectie Werk en Sociale Economie heeft het netwerk in 2008 opgericht en engageert zich sedertdien als trekker. Jaarlijks gaan een viertal plenaire samenkomsten door, en er waren in 2011 ook twee subwerkgroepen "fraudebestrijding" en "bestuurlijke beboeting" actief. Er was er tevens een éénmalig thema-overleg rond organisatiebeheer.

Daarnaast kwamen in 2011 volgende onderwerpen aan bod binnen het MOVI-netwerk Inspectie:

- De juridische onderbouw voor inspectiediensten
- De organisatorische uitbouw van inspectiediensten

- De opvolging van de studie 'Straf- en administratieve sancties in Vlaamse regelgeving. Aanbevelingen voor een sterker handhavingsbeleid'
- Gedachtenwissel rond doorlooptijden van inspectiedossiers
- Gedachtenwissel rond de relatie tussen inspectiediensten en koepelorganisaties

Inspectie Werk en Sociale Economie zou het eerder informele MOVI-netwerk Inspectie graag zien uitgroeien tot een formeel Vlaams Handhavingsplatform. Het instellen en bevorderen van partnerschappen tussen handhavende diensten kan ons immers toelaten om de efficiëntie en effectiviteit van de uitvoering van de diverse taken te bevorderen en de handhavingsmethodieken beter op elkaar af te stemmen.

Samenwerking in het kader van antidiscriminatie

Met betrekking tot het gelijke kansen-decreet van en het optreden tegen discriminatie, werkt Inspectie Werk en Sociale Economie samen met de Cel Gelijke Kansen van de Vlaamse overheid en het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding (CGKR).

Zo was er in 2011 overleg op kabinetsniveau om te komen tot een versterking van de lokale meldpunten discriminatie.

In het verlengde van de in 2007 afgesloten intentieverklaring met het oog op een gecoördineerde aanpak van arbeidsgelateerde discriminatie, was er in 2011 tevens overleg om te komen tot een optimalisering van de doorstroming van klachten en meldingen.

Binnen het kader van het Actieplan ter Bestrijding van Arbeidsgelateerde Discriminatie (ABAD) had Inspectie Werk en Sociale Economie in 2011 meermaals overleg met het Team Diversiteit en Duurzaam Organisationsbeleid van het Departement Werk en Sociale Economie. Hiermee wordt de complementariteit bewaakt tussen diversiteitsbeleid (preventiebeleid) enerzijds en discriminatiebestrijding (repressief beleid) anderzijds.

Intentieverklaring met Nederland inzake de bestrijding van malafide detacherings- en uitzendkantoren

Op 30 september 2011 hadden de Nederlandse Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de Vlaamse Minister van Werk een overleg waarbij bovenvermelde problematiek aan bod kwam. Beide partijen erkennen de noodzaak en het belang van de bestrijding van detacherings- en uitzendfraude.

Dit leidde tot een intentieverklaring met volgende actiepunten:

- Uitwisselen van informatie inzake wijzigingen in de wet- en regelgeving;
- Uitwisselen van operationele contactgegevens;
- Uitwisselen van informatie die nuttig is in het kader van de uitvoering van onderzoeken;
- Wederzijdse bijstand en ondersteuning bij het uitvoeren van onderzoeken;
- Uitwisselen van inspectie- en controlemethodologiën;
- Organiseren en bevorderen van kennis- en informatiedeling;

Naar de toekomst biedt de samenwerking met de Nederlandse diensten interessante mogelijkheden. Binnen de diverse afdelingen van het departement werd in 2011 gestart met de operationalisering van deze intentieverklaring. Deze samenwerking rond de bestrijding van detachings- en uitzendfraude zal in 2012 verder geconcretiseerd worden.

8

Rapportering over de werkzaamheden

Jaarrapport
 Beleidsbrieven
 Nota's
 Nota's inspectie-
 methodologie
 Parlementaire vragen
 & Vragen om uitleg

Periodiek wordt er gerapporteerd over de werkzaamheden, de terreinervaringen en -vaststellingen, de mate en toepassingswijze van de uitgevoerde controles en van potentiële controlemethodieken.

Jaarrapport

Tegen 30 juni van elk jaar levert Inspectie Werk en Sociale Economie haar Jaarrapport af, conform de decretale bepalingen uit het Inspectiedecreet van 30 april 2004.

Dit wordt gevalideerd door de respectieve kabinetten Werk en Sociale Economie, en indien mogelijk behandeld parlementaire commissie Werk.

Het jaarverslag wordt binnen de 3 maanden ook overgemaakt aan het directoraat-generaal van de Internationale Arbeidsorganisatie.

Op 1 juni 2011 was het Jaarrapport Inspectie Werk en Sociale Economie 2010 klaar voor verspreiding.

Beleidsbrieven

Jaarlijks levert Inspectie ook een bijdrage aan de beleidsbrieven van de ministers van Werk en Sociale Economie.

De modaliteiten en timing voor deze bijdragen worden bepaald door de collega-afdeling Beleid, in samenspraak met de kabinetten.

Op 9 augustus 2011 werden de bijdragen van Inspectie aan de respectievelijke beleidsbrieven opgeleverd.

Nota's

Inspectie Werk en Sociale Economie schrijft tevens nota's naar aanleiding van haar bevindingen in het kader van specifieke controlerondes.

Deze nota's werden steeds besproken op de Beleidsstaf van het Departement Werk en Sociale Economie en overgemaakt aan de bevoegde minister van Werk of Sociale Economie. Desgewenst kwamen de nota's ook aan bod tijdens de Beleidsraden van Werk of Sociale Economie.

Nota's inspectiemethodologie

Op eigen initiatief of op vraag van de kabinetten, schrijft Inspectie nota's rond de impact van bepaalde maatregelen of beleidsinitiatieven op de inspectiemethodologie.

In 2011 werden in dit kader twee nota's opgeleverd:

- Nota inspectiemethodologie en valkuilen "decreet maatwerken"
- Nota inspectiemethodologie en valkuilen "decreet ondersteuningsstructuur Sociale Economie"

Parlementaire vragen & Vragen om uitleg

Het aantal parlementaire vragen & vragen om uitleg dat het Departement Werk en Sociale Economie ontvangt, nam in 2011 toe.

De afdeling Inspectie behandelde daarvan 8 parlementaire vragen en 5 vragen om uitleg.

Daarnaast werd deelgenomen aan 2 parlementaire commissies.

9

Administratieve geldboeten

- 9.1 Procedure
- 9.2 Dossiers 2011
- 9.3 Conclusies

9.1 Procedure

9.1.1 Decreet van 30 april 2004 houdende sociaalrechtelijk toezicht

In het decreet van 30 april 2004 houdende het sociaalrechtelijk toezicht worden twee soorten administratieve geldboeten voorzien. Enerzijds zijn er de administratieve geldboeten die kunnen worden opgelegd voor inbreuken die vatbaar zijn voor strafvervolging. Deze volgen een tweesporen-stelsel, dit is een systeem waarbij een inbreuk ofwel een strafrechtelijke vervolging krijgt, ofwel een administratieve geldboete als gevolg heeft.

Anderzijds zijn er de 'andere' administratieve geldboeten naar aanleiding van inbreuken waarbij niet is voorzien in strafvervolging. Het betreft lichtere inbreuken op bepalingen die evenwel essentieel zijn. Om de afdwingbaarheid van ook deze bepalingen te verhogen, maar tevens te vermijden dat onmiddellijk zware administratieve beslissingen moeten worden getroffen (bijvoorbeeld intrekking van de erkenning), werd voorzien in administratieve geldboeten die niet samenhangen met een strafvervolging.

9.1.2 Procedure tot verwerking van de dossiers administratieve geldboeten

Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 januari 2005 geeft uitvoering aan een aantal belangrijke bepalingen uit het decreet houdende het sociaalrechtelijk toezicht, onder meer met betrekking tot de te volgen procedure voor het opleggen en het innen van administratieve geldboeten. Binnen het Departement Werk en Sociale Economie werd hiertoe een cel Administratieve Geldboeten opgericht, die onafhankelijk en op zelfstandige basis optreedt.

Het onderscheid tussen de administratieve geldboeten naar aanleiding van feiten vatbaar voor strafvervolging en de "andere" administratieve geldboeten bleef behouden bij het uittekenen van de nodige procedures. Voor de administratieve geldboeten die voortvloeien uit een door Inspectie Werk en Sociale Economie opgestelde Pro Justitia heeft het Arbeidsauditoraat twee maanden de tijd om te beslissen al dan niet strafvervolging in te stellen. Bij gemotiveerde beslissing kan het Openbaar Ministerie die termijn verlengen met maximaal twee maanden⁸. Het Openbaar Ministerie brengt de aangewezen ambtenaar, vermeld in artikel 15, tweede lid, op de hoogte ingeval het Arbeidsauditoraat afziet van strafvervolging of nalaat binnen de twee (of desgevallend vier) maanden een beslissing te nemen, waarna de cel Administratieve Geldboeten een procedure kan opstarten. Bij de "andere" administratieve geldboeten kan de procedure, na ontvangst van het proces-verbaal van de inspecteur, onmiddellijk opgestart worden.

⁸ Art. 17, §1, tweede lid van het decreet van 9 juli 2010 tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn.

De cel Administratieve Geldboeten zal vervolgens de opportuniteit van het dossier beoordelen. Als het dossier door de dossierbehandelaar niet opportuun geacht wordt, zal ook geen administratieve geldboete opgelegd worden. Als het dossier wel opportuun geacht wordt, wordt de overtreder hiervan op de hoogte gebracht. De overtreder krijgt in hetzelfde schrijven de kans aangeboden om zijn verweermiddelen schriftelijk in te dienen of om zich mondeling te verdedigen tijdens een onderhoud. Daarenboven krijgt de overtreder het recht om, gedurende minstens drie weken voorafgaandelijk aan het onderhoud, zijn dossier in te kijken.

Na eventueel schriftelijk of mondeling verweer beslist de cel Administratieve Geldboeten of een boete zal worden opgelegd en bepaalt de gemachtigde ambtenaar de hoogte van deze boete. De minimale en maximale administratieve geldboeten werden vastgelegd in het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht^{9 10}. Daarnaast kan rekening worden gehouden met verzachtende omstandigheden, zonder dat het bedrag van de geldboete echter lager mag zijn dan 40% van het betreffende minimumbedrag.

Indien de beslissing van de cel ter kennis wordt gebracht van de overtreder, via een aangetekende brief, komt ook de strafvordering in hoofde van de overtreder te vervallen. De Arbeidsauditeur kan wel, op elk moment van bovenstaande procedure en tot op het ogenblik dat de administratieve geldboete daadwerkelijk wordt opgelegd, beslissen om alsnog over te gaan tot strafvervolgning of bijkomend onderzoek verrichten. In dit laatste geval, wordt het dossier bij de cel Administratieve Geldboeten voorlopig geschorst en wordt een nieuw en definitief besluit van de Arbeidsauditeur afgewacht om al dan niet de procedure verder te zetten.

De overtreder heeft tenslotte twee maanden de tijd om beroep aan te tekenen tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete. Dit beroep dient te gebeuren door middel van een verzoekschrift bij de Arbeidsrechtbank.

9.1.3 Proces van innen van een administratieve geldboete

Na studie van het dossier en de ingediende verweermiddelen beslist de gemachtigde ambtenaar over de opportuniteit en desgevallend over de hoogte van de op te leggen administratieve geldboete. In een gemotiveerd schrijven wordt de beslissing ter zake aan de overtreder kenbaar gemaakt. Nadat de brief ondertekend is door het hoofd van de cel Administratieve Geldboeten, wordt het origineel overgemaakt aan de boekhouding van het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. Deze zal vervolgens het schrijven aan de overtreder dateren, het betreffende overschrijvingsformulier bijvoegen en aangetekend versturen aan de overtreder.

De boekhouding zorgt er verder voor dat de administratieve geldboeten effectief betaald/geïnd worden. In geval van niet betaling binnen de voorziene termijn van twee maanden, wordt een eerste aanmaning verstuurd. Indien betaling opnieuw uitblijft, wordt een tweede aanmaning verstuurd, waarna bij gebrek aan betaling nog een laatste ingebrekestelling wordt verstuurd. Indien dan nog geen betaling volgt, wordt de Cel Administratieve Geldboeten hiervan op de hoogte gebracht en gevraagd een gemotiveerd dossier gedwongen uitvoering op te maken voor de Centrale Invorderingscel. Deze zal vervolgens de geldboete trachten te innen door middel van een dwangbevel, betekend bij exploit van een gerechtsdeurwaarder. Betaling van de geldboete beëindigt de procedure, tenzij beroep wordt ingesteld door de betrokkene.

9 Artikel 13 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht: administratieve geldboeten n.a.v. feiten vatbaar voor strafvervolgning liggen tussen € 200 en € 2000

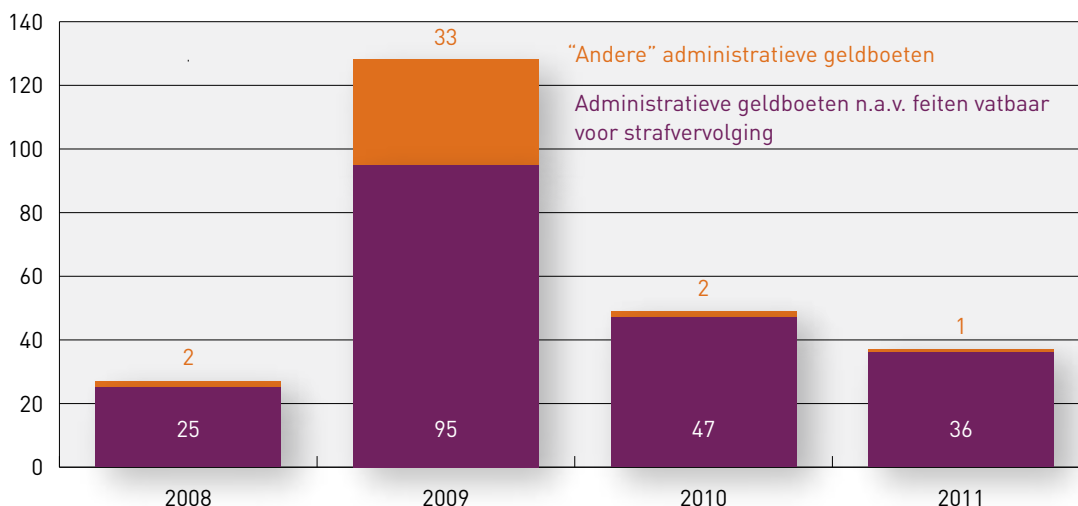
10 Artikel 21 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht: 'andere' administratieve geldboeten liggen tussen € 25 en € 500

9.2. Dossiers 2011

In 2011 werden 37 dossiers behandeld (samengevoegde dossiers worden logischerwijs niet meer apart geteld). Hiervan zijn 36 dossiers naar aanleiding van feiten vatbaar voor strafvervolging, en 1 "ander" dossier, waarbij niet in een strafvervolging is voorzien. Zoals uit onderstaande grafiek blijkt, worden er verhoudingsgewijs meer en meer geldboeten opgelegd voor feiten vatbaar voor strafvervolging, dan voor feiten die niet vatbaar zijn voor strafvervolging. Dit wijst erop dat vooral aandacht wordt besteed aan de meer zwaarwichtige overtredingen (zie ook conclusie bij dit hoofdstuk).

9.1 Grafiek: Aantal behandelde dossiers administratieve geldboeten

9.2.1 Dossiers administratieve geldboeten naar aanleiding van feiten vatbaar voor strafvervolging

9.2 Tabel: Aantal dossiers administratieve geldboeten voor strafbare feiten

Inbreuk	2009		2010		2011	
	Aantal	Procentueel	Aantal	Procentueel	Aantal	Procentueel
Verhindering van toezicht	2	2 %	0	0%	0	0%
Uitzendbureau zonder erkenning	45	47 %	12	26%	12	33%
Beroep doen op een niet erkend bureau	3	3 %	2	4%	2	6%
Migratie			2	4%	0	0%
Taaldecreet	8	9%	8	17%	8	22%
Decreet van 8 mei 2002 (EAD)	2	2 %	0	0%	5	14%
Strijdigheid met sociale of fiscale wetgeving	3	3 %	13	28%	5	14%
Gedragcode	6	7 %	1	2%	1	3%
Dossiers met verschillende inbreuken	26	27 %	9	19%	2	6%
Uitzendbureau vereist vergoeding van de werknemer	0	0 %	0	0 %	1	2%
Totaal	95	100 %	47	100%	36	100%

Bovenstaande tabel geeft een overzicht van de inbreuken die in aanmerking komen voor het opleggen van een administratieve geldboete. Bij de behandeling van deze dossiers is de cel Administratieve Geldboeten afhankelijk van de beslissing die genomen wordt door het bevoegde Arbeidsauditoraat (zie supra). Eén derde van de in 2011 behandelde dossiers had betrekking op uitzendbureaus die niet over de vereiste erkenning beschikten. Daarnaast werden ook 8 overtredingen (22%) op de taalwetgeving vastgesteld. Overtredingen inzake discriminatie en inzake strijdigheid met de sociale of fiscale wetgeving werden vastgesteld in 5 dossiers (telkens 14% van het totaal aantal vastgestelde overtredingen).

9.3 Tabel: Verdeling dossiers met verschillende inbreuken

Inbreuk	2010 Aantal	2011 Aantal
Totaal	9	2
Gedragscode	4	
Taalwetgeving (Septemberdecreet)	4	1
Decreet van 8 mei 2002 (EAD)	3	
Beroep doen op een niet erkend bureau	3	
Strijdigheid met sociale of fiscale wetgeving	1	2
Uitzendbureau zonder erkenning	0	1

9.4 Tabel: Wijze van optreden in dossiers administratieve geldboeten voor strafbare feiten

	2009	2010		2011	
		Dossier opgestart in 2009	Dossier opgestart in 2010	Dossier opgestart in 2010	Dossier opgestart in 2011
Aantal behandelde dossiers	83	12	37	9	27
Aantal dossiers met boete	24	12	16	5	8
Aantal dossiers in behandeling	0	0	0	0	8
Niet opportuun	59	0	21	4	11
Opgelegde boeten	11.900 €	7.715 €	8.950 €	3.800€	9.100€
Geïnde boeten	9.250 €	5.315 €	4.350 €	3.800€	5.800€
Totaal geïnde boeten	9.250 €	9.665 €		9.600€	
Totaal opgelegde boeten	11.900 €	16.665 €		12.900€	

Van de 27 dossiers die in 2011 werden opgestart, werden er in hetzelfde jaar 19 volledig behandeld. 8 dossiers zijn nog in behandeling. Er werd in 8 dossiers een administratieve geldboete opgelegd. Voor deze 8 dossiers werd tot op heden 9.100 euro aan boetes opgelegd, waarvan er thans reeds 5.800 euro betaald/geïnd werden.

Daarnaast werden er in 2011 9 dossiers behandeld, waarvan de procedure reeds in 2010 lopende was, dit wil zeggen dat in deze dossiers ofwel het Arbeidsauditoraat nog geen beslissing had genomen, ofwel dat de procedure tot het opleggen van een administratieve geldboete nog lopende was. Voor deze dossiers werd in totaal 3.800 euro opgelegd en geïnd.

De samentelling van deze dossiers toont aan dat in 2011 in totaal 12.900 euro aan geldboeten werd opgelegd, waarvan reeds 9.600 euro geïnd werd¹¹.

In 15 dossiers werd geoordeeld dat het niet opportuun was een vervolging in te stellen. Voor de niet-vervolging zijn verschillende redenen mogelijk: strafvervolging door het Arbeidsauditoraat,

11 Stand op 1 maart 2012.

onvermogen van de overtreder, betrokkene heeft onmiddellijk het nodige gedaan om zich in regel te stellen of het dossier is gelet op de feitelijke omstandigheden niet zwaarwichtig genoeg om reeds tot vervolging over te gaan.

9.2.2 “Andere” administratieve geldboeten

In 2011 werd 1 dossier “andere” administratieve geldboeten behandeld binnen de cel Administratieve Geldboeten, tegenover 33 dergelijke dossiers in 2009 en 2 in 2010. Het betrof een dossier waarin verschillende inbreuken werden vastgesteld.

Het dossier werd als niet opportuun beoordeeld, zodat er geen administratieve geldboete werd opgelegd. Het totaal betaalde/geïnde bedrag is hier bijgevolg nihil.

9.3 Conclusies

De regelgeving waarin door de Cel Administratieve Geldboeten van het Departement Werk en Sociale Economie een administratieve geldboete kan worden opgelegd, kan in vier groepen worden ingedeeld:

- 1) private arbeidsbemiddeling;
- 2) evenredige arbeidsdeelname;
- 3) taalwetgeving;
- 4) verhindering van toezicht.

Het sanctioneren van inbreuken inzake migratie is voorbehouden aan het federale niveau, weliswaar kunnen inzake bemiddeling in het algemeen door Vlaanderen wel overtredingen op de sociale en/of fiscale regelgeving gesanctioneerd worden.

In 2011 heeft de Cel Administratieve Geldboeten administratieve geldboeten opgelegd voor een totaal bedrag van 12.900 euro. Hiervan werd ondertussen 9.600 euro geïnd, wat neerkomt op een gelijkaardig bedrag als in 2010.

De cijfers van de behandelde dossiers en de opgelegde administratieve geldboeten tonen aan dat de Cel Administratieve Geldboeten niet lichtzinnig met dit vervolgingsinstrument omspringt, en over het algemeen veeleer de zwaardere inbreuken viseert. Deze lijn zal ook naar de toekomst toe worden doorgetrokken: de verhoging van de geldboetes in het recent gewijzigde decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepaling die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn, past in die visie.

De grote meerderheid van de dossiers waarin de Cel Administratieve Geldboeten is opgetreden betreft private arbeidsbemiddeling, en in het bijzonder de niet-erkende bureaus. Rekening houdend met het stijgend grensoverschrijdend dienstenverkeer, is er bij de behandeling van dossiers en de oplegging van geldboeten ook een stijging waar te nemen van buitenlandse niet erkende uitzendbureaus.

In het licht van de toepassing van de Europese Dienstenrichtlijn werd de regelgeving private arbeidsbemiddeling aangepast. Een nieuwe regelgeving private arbeidsbemiddeling werd bij het decreet van 10 december 2010 en het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2010 ingevoerd. De nieuwe regelgeving trad op 1 januari 2011 in werking. De meest in het oog springende wijziging is dat voortaan uitsluitend voor activiteiten van uitzendarbeid in het Vlaamse Gewest nog een erkenning dient aangevraagd te worden. Voor andere bemiddelingsactiviteiten is in het Vlaamse Gewest geen erkenning meer noodzakelijk.

De nieuwe regelgeving heeft reeds een duidelijk effect op het handhavingsbeleid, waarbij meer ge-evolveerd wordt naar sanctioneerbare beschermingsbepalingen.

10

Globale beschouwingen m.b.t. controles 2011

Verder evolueren
naar een slimme,
innovatieve en
professionele
organisatie van
Inspectie

Samen staan we sterker

Verder evolueren naar een slimme, innovatieve en professionele organisatie van Inspectie

Inspectie Werk en Sociale Economie heeft in 2011 de eerder ingeslagen weg tot versterking van haar optreden gevolgd en verbreed. Dit deed ze door de aanpassing en verfijning van haar inspectieprocessen, de aandacht voor vorming en training van haar personeelsleden, de verdere implementatie van het elektronisch inspectiedossier als geïntegreerd opvolgings- en beheerssysteem voor alle dossiers, de uitdieping van de risicoanalyse en specifieke acties inzake kwaliteit en integriteit. Op die manier heeft Inspectie Werk en Sociale Economie haar slagvaardigheid aanzienlijk verhoogd. Toch blijft dit een uitdaging -maar ook een opportuniteit- om nog verder te gaan en hierop zwaarder in te zetten. Hiervan getuigen de voor 2012 geformuleerde doelstellingen en jaarafspraken die het huidige werkjaar moeten schragen en ondersteunen.

Tijdens het vorige werkjaar werd veel tijd besteed aan het onderbouwen van de kwaliteit van het inspectieoptreden in de breedste zin van het woord. Dit gebeurde op basis van overleg, discussie en het uitwisselen van ideeën zowel intern als extern. Dit resulteerde in een gedegen en gedragen nota die de basis vormt voor de verdere implementatie tijdens de komende jaren. Zowel de materiele als inhoudelijke kwaliteitszorg alsook de aanzet tot een kwaliteitsmanagement zijn voorwerp van deze nota. Deze diende tevens als basis voor de uitwerking van een kwaliteitsbeleid op niveau van het Departement Werk en Sociale Economie.

In 2011 werd ook sterk gewerkt rond deontologie en integriteit. Zij worden gezien als een essentiële ondersteuning van de kwaliteit van het inspectieoptreden en passen in het geheel van acties die én de onafhankelijkheid én de transparantie van het optreden moeten garanderen. Inspectie Werk en Sociale Economie is overigens ten zeerste verheugd vast te stellen dat zij door haar werkzaamheden ook inspirerend en bezielend heeft gewerkt ten aanzien van de herziening van de deontologische code voor alle Vlaamse ambtenaren alsook ten aanzien van de meer specifieke elementen voor "kwetsbare" en "gevoelige" functies.

De voortdurende schommelingen en wijzigingen in de opdrachten, wetgevingen en verwachtingen inzake effect en outcome nopen de inspectie er toe haar missie en visie te evalueren, te (her)definiëren en scherper te stellen. Daarbij moet ze oog hebben voor een middellange en lange termijnvisie, zonder dat het ad-hoc optreden uit het oog verloren wordt. Inspectie Werk en Sociale Economie heeft dit aangevoeld naar aanleiding van diverse opdrachten en vragen van intern en buitenaf, waardoor haar eigen opsporingsbevoegdheid onder druk kwam te staan. Dit kan vragen oproepen rond de positionering en het optreden van inspectie. Daarom is het nodig om deze klaar te stellen, hetgeen ook opgenomen werd in de nieuwe jaardoelstellingen voor 2012. Maar er is meer ... deze vragen en verwachtingen moeten ook gekaderd kunnen worden binnen een overkoepelende beleidsvisie op "toezicht / handhaving" over de diverse beleidsdomeinen binnen de Vlaamse overheid heen. Tot hier toe zijn slechts sporadisch en niet-gecoördineerde aanzetten gebeurd in deze moeilijke en maatschappelijk gevoelige thematiek. Inspectie Werk en Sociale Economie wil hier actief aan meewerken en er zelfs een aanzet toe geven.

Naast het reeds besproken preventief optreden is door Inspectie Werk en Sociale Economie ook strak gecontroleerd binnen de diverse bevoegdheidsgebieden. De resultaten daarvan inzake PV's, Inlichtingen, terugvorderingen en voorstellen daartoe gaan in stijgende lijn. Dit is niet enkel het gevolg van een verhoogd aantal controles in bepaalde materies, maar ook van de aanwending van betere opsporings- en toetsingsinstrumenten, de interne afstemming tussen inspecteurs alsook en de samenwerking met externe (inspectie)diensten. Hierbij moet ongetwijfeld ook de in voege zijnde IT-applicatie (elektronisch inspectiedossier) en de verhoging van de toegang tot federale databanken (nu ook Dimona) aangestipt worden. Aangevuld met het feit dat nieuwe regelgeving van toepassing werd met een beter handhavinginstrumentarium.

Inspectie Werk en Sociale Economie wil een goede verhouding behouden tussen enerzijds controles op eigen initiatief (al of niet in samenwerking met andere inspectiediensten) en anderzijds de gevraagde controles zowel van interne als externe actoren. Hierbij blijft het belangrijk prioriteit te geven aan vragen van auditoraten (onderzoek in fase van gerechtelijk onderzoek) alsook deze vanwege andere inspectiediensten. Het feit dat Inspectie Werk en Sociale Economie meer en meer erkend en herkend wordt als een professionele partner maakt evenwel dat zij meer en meer bevroegd wordt, ook in het kader van nieuwe wetgeving op vastgestelde fenomenen.

In 2011 werd op het federaal niveau een politiek akkoord afgesloten inzake de staatshervorming. Het zogenaamde Vlinderakkoord bevat een aantal verder te expliciteren passages die voor Inspectie Werk en Sociale Economie een belangrijke impact kunnen hebben. De uitwerking daarvan, de omzetting naar nieuwe wetgeving, deerschikking van bevoegdheden en de invloed hiervan op de organisatie en werkprocessen zal van nabij moeten opgevolgd worden in de loop van 2012 en verderop. De inspectie zal genoodzaakt zijn hieromtrent duidelijke voorstellen te formuleren en standpunten in te nemen, met als doel de continuïteit van haar werkzaamheden te garanderen, de correcte implementatie van genomen beslissingen mee door te voeren, de efficiëntie en effectiviteit van haar optreden te bewaken en de vooropgestelde outcome te realiseren.

Samen staan we sterker

Inspectie Werk en Sociale Economie blijft de samenwerking en het gecoördineerd optreden met andere (inspectie)diensten als een zeer belangrijke controlewijze beschouwen. Ondanks andere opdrachten en vragen die haar bereiken heeft zij dit in de strategische boordtabel van 2012 opnieuw voorzien binnen bij de diverse materieclusters.

Hiervan getuigen de paragrafen in dit jaarrapport omtrent de samenwerking in de arrondissementale inspectiecellen (AC-werking) en de regionale interventiegroepen (RIG-GRI). Door haar actieve inbreng bij de controles binnen AC-verband realiseert Inspectie Werk en Sociale Economie mee de door het overkoepelende SIOD opgestelde jaarlijkse actieplan, zowel naar aantallen controles als naar de aangeduide te controleren sectoren. Zij wil hierin blijven investeren en daar waar nodig moduleren en nieuwe klemtonen leggen.

Het op 1 juni 2011 ondertekende samenwerkingsverband met de andere regionale en federale sociale inspectiediensten binnen de schoot van de SIOD-wet wordt daarbij zowel naar letter als geest toegepast. Inspectie Werk en Sociale Economie neemt ook haar volle verantwoordelijkheid op binnen de Raad van Partners binnen en het Directiecomité van de SIOD.

In het geheel van samenwerkingen dient ook de op 30 september 2011 afgesloten intentieverklaring tussen de Vlaamse minister voor Werk en zijn Nederlandse collega vermeld te worden. Deze betreft de samenwerking tussen de inspectiediensten van beide landen ter bestrijding van detachings- en uitzendfraude. Deze intentieverklaring voorziet door middel van een reeks concrete actiepunten

in een betere samenwerking en stroomlijning van inspectieoptreden. De belangrijkste items daarin zijn:

- elkaar regelmatig informeren omtrent wetgevingen en wijzigingen daarin
- uitwisselen van operationele contactgegevens en rechtstreekse contactname
- uitwisselen van informatie (met inachtneming van mogelijkheden en wettelijke bepalingen)nuttig voor de uitvoering van inspectieonderzoeken alsook het beantwoorden van elkaars vragen
- uitwisselen van informatie en kennis omtrent inspectie en –controlemethodologie
- vragen van wederzijdse bijstand en ondersteuning in kader van controles
- organiseren en bevorderen van beleidsmatige kennis en informatiedeling

In de loop van 2012 is gestart met de verdere operationalisering van deze afspraken.

Gelet op de vele gelijklopende bevoegdheden en problematieken zal in 2012 ook het overleg met de andere gewestelijke sociale inspectiediensten moeten worden geïntensifieerd.

En ook tussen de vergelijkbare inspectiediensten binnen de Vlaamse overheid is dit nodig, ondanks de hier reeds bestaande informele MOVI-netwerk Inspectie (MOVI staat voor Management Ondersteunend netwerk van Vlaamse Instellingen). Dit is een zeer leerrijk platform voor kennisdeling en ervarings-uitwisseling inzake handhaving. Zowel met betrekking tot de verdere uitwerking van een Vlaams handhavingsbeleid als voor de uitwisseling van informatie, kennis en goede praktijken voelt Inspectie Werk en Sociale Economie de nood aan het opzetten van een officieel handhavingsplatform, overlegorgaan, forum, Vlaamse Raad van Partners, ... In de jaardoelstellingen 2012 wordt dit als volgt geformuleerd: " In het kader van het uniform inspectieoptreden en het versterken van het handhavingsbeleid op het vlak van werkgelegenheid en sociale economie wordt verder gewerkt aan het uitbouwen van een netwerk en samenwerkingsverbanden met partners met dezelfde taken, doelstellingen en finaliteit. De inspectie maakt bovendien gebruik van deze netwerken en samenwerkingen om de acties in het kader van het ontwikkelen van een kwaliteitsmodel en van een slagvaardige inspectie te delen met het oog op kennisverrijking. In het bijzonder zal zij ervan gebruik maken om aanzetten tot impact-, effect- en effectiviteitsmetingen van het brede Vlaamse inspectieoptreden in kaart te brengen".

Eens te meer een boeiende uitdaging!

11

Jaarlijks ondernemingsplan en doelstellingen 2012

- 11.1 Strategische boordtabel 2012
- 11.2 Doelstellingen 2012

11.1 Strategische boordtabel 2012

Inspectie Werk en Sociale Economie bereidt kwaliteitsvolle controles voor en voert deze uit op basis van haar jaarlijkse strategische boordtabel, opgesteld volgens een vooraf bepaalde methodiek en op basis van een deskundig onderbouwde risicoanalyse. Deze boordtabel wordt telkens bijgestuurd wanneer zich wijzigingen voordoen in de gehanteerde parameters. Vanaf de maand mei wordt maandelijks aan de functioneel bevoegde kabinetten een overzicht bezorgd van het aantal uitgevoerde controles per controlematerie.

Voor 2012 zijn onder meer nota's voorzien rond de controlerondes "regularisatiedossiers", "private arbeidsbemiddeling" en "sociale interventie".

11.2 Doelstellingen 2012

De te controleren beleidsmateries vastgelegd in de strategische boordtabel, werden in belangrijke mate bepaald op basis van een macro-analytische **risicoanalyse**. Vanaf 2013 zullen ook de controles op niveau van de submateries mede gepland worden op basis van een jaarlijkse risicoanalyse. Hiervoor worden in 2012 de nodige initiatieven genomen tot ontwikkeling van een aangepaste methodiek.

Periodiek wordt **gerapporteerd** over de uitgevoerde controles en de daarbij horende terreinervaringen en -vaststellingen. Hierbij zal meer dan de voorgaande jaren gefocust worden **op inhoudelijke indicatoren** naast de cijfermatige doelstellingen met betrekking tot het aantal uitgevoerde controles.

In 2009 werd gestart met de ontwikkeling van een **elektronisch inspectiedossier**. Deze applicatie maakte het mogelijk om het volledige inspectieproces te digitaliseren, van de registratie over het onderzoek tot en met kwaliteitscontrole en administratieve afhandeling. De implementatie van de verschillende te controleren materies verliep gefaseerd over verschillende jaren. In 2012 wordt de applicatie volledig gefinaliseerd en worden bovendien een aantal verfijningen voorzien.

In 2012 start Inspectie Werk en Sociale Economie met het uitrollen van een **maatgericht kwaliteitsmodel**, om haar werking en organisatorische uitbouw op een meer planmatige en methodische wijze aan te sturen. De uitwerking van dit kwaliteitsbeleid draagt bij tot de optimalisering van het organisatiebeheer, om also een verhoogde maturiteit op de leidraaddomeinen van IAVA te realiseren.

Naast de zuivere handhaving wordt verder gewerkt aan het in kaart brengen van het **preventief inspectieoptreden**. Ter ondersteuning van de collega's wordt een instructie opgemaakt over de wijze waarop preventief optreden correct en binnen de bevoegdheden kan worden toegepast. Er wordt ook

een tool ontwikkeld om de al in de praktijk toegepaste preventieve acties beter zichtbaar te maken via de diverse rapporteringen.

Met het oog op een uniform inspectieoptreden en het versterken van het handhavingsbeleid op het vlak van werkgelegenheid en sociale economie, wordt verder gewerkt aan het uitbouwen van een **netwerk en samenwerkingsverbanden** met partners met dezelfde taken, doelstellingen en finaliteit buiten het Vlaamse beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

In het kader van het **belanghebbenmanagement** van het Departement Werk en Sociale Economie, wil ook Inspectie in 2012 initiatieven nemen in dit kader.

Bijlagen

Inspectiedecreet
30 april 2004

Decreet van 9 juli 2010
tot wijziging van
decreet van 30 april
2004

Opschrift Decreet tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn (citeeropschrift: "decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht")

Datum 30.04.2004

HOOFDSTUK I INLEIDENDE BEPALINGEN

ART. 1.

Dit decreet regelt zowel een gewest- als een gemeenschapsaangelegenheid.

ART. 2.

Dit decreet bepaalt de bevoegdheden van de sociaalrechtelijke inspecteurs die belast zijn met de controle en het toezicht op de hierna genoemde regelgeving, met inbegrip van de uitvoeringsbesluiten, en bepaalt de administratieve geldboeten die toepasselijk zijn in geval van inbreuk op deze bepalingen en in geval van inbreuk op de reglementering die tot stand is gekomen krachtens de hierna volgende bepalingen:

1° de wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie;

2° het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen;

3° het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van en programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector;

4° ...

5° ...

6° het decreet van 14 juli 1998 inzake sociale werkplaatsen;

7° het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling;

8° ...

9° het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt;

10° de Verordening (EG) nr. 2035/2005 van de Commissie van 12 december 2005 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1681/94 betreffende onregelmatigheden in het kader van de financiering van het structuurbeleid en terugvordering van in dat kader onverschuldigd betaalde bedragen, alsmede betreffende de inrichting van een informatiesysteem op dit gebied;

11° de Verordening (EG) nr. 1081/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende het Europees Sociaal Fonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1784/1999;

12° de Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad van 11 juli 2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1260/1999;

13° de Verordening (EG) nr. 1828/2006 van de Commissie van 8 december 2006 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds, en van de Verordening (EG) nr. 1080/2006 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling;

14° het decreet van 17 januari 2003 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale staat, de gewesten en de Duitstalige gemeenschap betreffende de ontwikkeling van buurtdiensten en -banen;

15° het decreet van 19 december 2003 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting, inzonderheid artikel 102;

16° het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen;

17° het decreet van 22 december 2006 houdende de lokale diensteneconomie;

18° de programmawet van 30 december 1988, titel III Tewerkstelling en Arbeid, hoofdstuk II Opzetting van een stelsel van gesubsidieerde contractuelen bij sommige openbare besturen, artikel 93 tot en met 101;

19° het decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen, hoofdstuk IV Tewerkstelling, artikel 11 tot en met 13;

20° het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen, hoofdstuk VIII Tewerkstelling, artikel 14 tot en met 18;

21° het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004, hoofdstukken XXVII Opleidingscheques en XXXVII Beroepsopleiding;

22° het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid;

23° het decreet van 7 mei 2004 houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang;

24° het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector;

25° het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;

26° het decreet van 7 mei 2004 betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités;

- 27° het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, hoofdstuk XXVII Beschutte werkplaatsen, artikel 79;
- 28° het decreet van 22 december 2006 houdende de lokale diensteneconomie;
- 29° het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, hoofdstuk XVI Fonds ter bevordering van de Sociale Economie in Vlaanderen, artikelen 53 en 54;
- 30° het besluit van de Vlaamse Regering van 22 september 1998 houdende instelling van een aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking voor de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs in het raam van de maatregelen tot herverdeling van de arbeid;
- 31° het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 2001 houdende toekenning van een aanmoedigingspremie bij loopbaanonderbreking in het kader van de landingsbanen voor de personeelsleden van de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand;
- 32° het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002 houdende hervorming van het stelsel van de aanmoedigingspremies in de privésector;
- 33° het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2002 tot instelling van de aanmoedigingspremies in de Vlaamse private sociale profitsector;
- 34° het besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2000 houdende een impuls- en ondersteuningsprogramma van de meerwaardeconomie;
- 35° het decreet van 13 maart 2009 betreffende de sectorconvenants in het raam van het Vlaams Werkgelegenheidsbeleid.

De sociaalrechtelijke inspecteurs zijn tevens bevoegd voor de controle en het toezicht op de regelgeving waarvoor het Vlaamse Gewest gemachtigd is krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waar in artikel 6, § 1, IX, 2°, de bevoegdheid aan de gewesten wordt gegeven met betrekking tot programma's voor wedertewerking.

§ 2. Het decreet bepaalt evenzeer de administratieve geldboeten die van toepassing zijn op de inbreuken vermeld in artikel 24 van dit decreet.

§ 3. Artikel 4 van dit decreet is van toepassing op het toezicht en de controle op de naleving van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkingstelling van buitenlandse werknemers.

ART. 3.

Voor de toepassing van dit decreet en van de uitvoeringsbesluiten ervan wordt verstaan onder:

- 1° werknemers: de personen die krachtens een arbeidsovereenkomst arbeid verrichten onder het gezag van een andere persoon en diegenen die daarmee gelijkgesteld worden:
- a) de personen die, anders dan krachtens een arbeidsovereenkomst, arbeid verrichten onder het gezag van een andere persoon of die arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst;
 - b) de personen die geen arbeid verrichten onder het gezag van een ander persoon maar die geheel of gedeeltelijk onderworpen zijn aan de wetgeving betreffende de sociale zekerheid der werknemers;
 - c) de personen, vermeld in artikel 3, 2°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling;
- 2° cursisten: de personen die een opleiding volgen in het kader van een om-, bij- of herscholing of in het kader van de maatregelen betreffende de bevordering van de werkgelegenheid door het Vlaamse Gewest;
- 3° werkgevers: de natuurlijke personen, de privaot- en publiekrechtelijke rechtspersonen of de feitelijke verenigingen die de onder 1° genoemde personen tewerkstellen en diegenen die daarmee gelijkgesteld worden:
- a) zij die een bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling exploiteren of in aanmerking komen voor een commissieloon overeenkomstig de regelgeving betreffende de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling;
 - b) zij die een uitzendbureau exploiteren;
 - c) zij die een outplacementbureau exploiteren;
 - d) zij die een wervings- en selectiebureau exploiteren;
 - e) zij die een bureau voor kosteloze arbeidsbemiddeling exploiteren overeenkomstig de van toepassing zijnde regelgeving;
- 4° opleidingscentra: de natuurlijke personen, de privaot- en publiekrechtelijke rechtspersonen die de onder 2° genoemde personen opleiden;
- 5° gebruikers: de natuurlijke personen, de rechtspersonen of de feitelijke verenigingen die een beroep doen op de diensten van de werkgevers en die niet onder 3° vallen;
- 6° gerechtigden: de personen, rechthebbenden of rechtverkrijgenden, die recht hebben op voordelen toegekend door de regelgeving waarop de sociaalrechtelijke inspecteurs toezicht en controle uitoefenen;
- 7° sociale gegevens: alle gegevens nodig voor de toepassing van de in artikel 2 bedoelde regelgeving;
- 8° openbare en meewerkende instellingen: de instellingen die belast zijn met en erkend zijn om mee te werken aan de toepassing van de regelgeving bedoeld in artikel 2;
- 9° werkplaatsen: alle plaatsen waar werkzaamheden verricht worden die aan het toezicht van de sociaalrechtelijke inspecteurs onderworpen zijn of waar personen tewerkgesteld zijn die onderworpen zijn aan de bepalingen van de regelgeving waarop de sociaalrechtelijke inspecteurs toezicht uitoefenen. Zij omvatten onder meer de ondernemingen, gedeelten van ondernemingen, inrichtingen, gedeelten van inrichtingen, gebouwen, lokalen, plaatsen gelegen binnen het gebied van de ondernemingen, werven en werken buiten de ondernemingen. Daaronder wordt eveneens verstaan de plaatsen waar documenten worden bijgehouden met betrekking tot de gereglementeerde activiteiten;
- 10° sociaalrechtelijke inspecteurs : de beëdigde ambtenaren van de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie van het

Departement Werk en Sociale Economie;

11° Internationaal Verdrag nr. 81: het Internationaal Verdrag nr. 81 betreffende de arbeidsinspectie in de industrie en de handel, aangenomen te Genève op 11 juli 1947, goedgekeurd bij de wet van 29 maart 1957;

12° informatiedragers : eender welke informatiedragers in welke vorm ook, zoals boeken, registers, documenten, numerieke of digitale informatiedragers, schijven, banden, met inbegrip van die welke bereikt kunnen worden door een informaticasysteem of door een ander apparaat.

HOOFDSTUK II DE SOCIAALRECHTELIJKE INSPECTIE

ART. 4.

Onverminderd het decreet van 20 juli 1831 betreffende de eedaflegging bij de aanvang der grondwettelijk vertegenwoordigde monarchie en het decreet van 3 mei 1972 tot regeling van het gebruik van de Nederlandse taal bij de eedaflegging, wordt de eed van de sociaalrechtelijke inspecteur afgelegd voor de Vlaamse minister bevoegd voor Werkgelegenheid, of zijn gemachtigde.

ART. 5.

Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie, oefenen de soci-aalrechtelijke inspecteurs toezicht en controle uit op de naleving van de bepalingen van de regelgeving, opgenomen in artikel 2 van dit decreet, en hun uitvoeringsbesluiten.

De sociaalrechtelijke inspecteurs maken zich tijdens de uitoefening van hun ambt kenbaar door middel van een legitima-tiekaart waarvan de vorm en de inhoud wordt bepaald door de Vlaamse regering.

De sociaalrechtelijke inspecteurs kunnen in de uitoefening van hun ambt de bijstand van de lokale en federale politie vorderen.

ART. 5/1.

De sociaalrechtelijke inspecteurs oefenen de bevoegdheden vermeld in dit decreet uit met het oog op het toezicht op de naleving van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn.

ART. 5/2.

Bij de uitoefening van de bevoegdheden, vermeld in dit decreet, moeten de sociaalrechtelijke inspecteurs er zorg voor dragen dat de middelen die zij aanwenden, passend en noodzakelijk zijn voor het toezicht op de naleving van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn.

ART. 6.

§ 1. Onverminderd het vorderingsrecht van het Openbaar Ministerie en van de onderzoeksrechter als vermeld in artikel 28ter, en 56, § 2, van het Wetboek van Strafvordering, bezitten de sociaalrechtelijke inspecteurs de beoordelingsbevoegdheid om :

- 1° inlichtingen en adviezen te geven aan werkgevers en in voorkomend geval aan gebruikers, aan opleidingscentra, aan cursisten en aan werknemers, onder meer over de meest doeltreffende middelen om de door of krachtens de decreten vastgestelde bepalingen na te leven;
- 2° aan werkgevers en in voorkomend geval aan gebruikers en aan opleidingscentra waarschuwingen te geven;
- 3° een termijn vast te stellen voor de overtreder om zich in regel te stellen;
- 4° toezicht en controle uit te oefenen, op stukken of ter plaatse en op de verantwoording die gerechtigden moeten ver-strekken aan de rechtspersonen van wie zij die toelagen ontvangen;
- 5° toezicht uit te oefenen op de voorwaarden, na te leven door de werkgevers, die in goedgekeurde aanvragen tot tewerkstelling van werknemers zijn bepaald;
- 6° processen-verbaal op te stellen, waarin alle bevindingen en verhoren, alsook alle vastgestelde inbreuken uit hoofde van de in artikel 2 vermelde regelgeving worden opgetekend en die minstens de hiernavolgende gegevens bevatten:
 - a) gegevens van de inbreuk: plaats, gemeente, gerechtelijk arrondissement, provincie, periode van de inbreuk;
 - b) beknopte uiteenzetting van de feiten;
 - c) identiteit van de betrokken en eventueel verhoorde personen: naam en voornaam, woonplaats, geboorteplaats en geboortedatum, nationaliteit en hoedanigheid;
 - d) identiteit van de werkgever of opleidingscentrum: naam, maatschappelijke zetel, exploitatiezetel, activiteit, ondernemingsnummer en nummer RSZ;
 - e) identiteit verbaliserende ambtenaar: naam en adres verbaliserende dienst, naam en adres opsteller proces-verbaal, rang en functie van de opsteller;
 - f) gegevens over het proces-verbaal: datum van het onderzoek, datum en plaats van de opstelling van het proces-verbaal, eventueel verband met andere processen-verbaal, eventueel vermelding van de inventaris van de bijlagen;
 - g) vermelding van de regelgeving krachtens dewelke de sociaalrechtelijke inspecteur oordeelt te kunnen optreden;

- h) taalkeuze van de verhoorde personen;
- i) termijn van 14 dagen waarbinnen de krachtens dit decreet opgelegde kennisgeving van het afschrift van het proces-verbaal dient te geschieden;
- j) vermelding van de vraag tot ondertekening van het proces-verbaal van verhoor;
- k) de vermelding van de bepalingen van artikel 6/1 en 6/2.

§ 2. Een afschrift van het proces-verbaal, waarbij de inbreuk wordt vastgesteld, wordt, op straffe van het verlies van de aan deze akte toekomende bijzondere bewijskracht, per aangetekende brief ter kennis gebracht van de overtreder en/of zijn werkgever binnen een termijn van veertien dagen, die een aanvang neemt de dag na die waarop het laatste constitutieve element van de inbreuk wordt vastgesteld. Wanneer de vervalddag een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag is, dan wordt deze vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Indien de sociaalrechtelijke inspecteur de identiteit van de overtreder of de overtreeders en zijn of hun werkgever in alle redelijkheid niet kent of niet kan kennen, is de termijn van kennisgeving aan deze onbekende opgeschort tot op het ogenblik dat de sociaalrechtelijke inspecteur kan overgaan tot identificatie. Het aldus opgestelde en betekende proces-verbaal heeft bewijskracht tot het tegendeel is bewezen.

Een exemplaar van het proces-verbaal waarbij een inbreuk is vastgesteld zoals bepaald in hoofdstuk III wordt binnen de-zelfde termijn aan de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaar en, in voorkomend geval, aan het openbaar ministerie, toegezonden.

De door de sociaalrechtelijke inspecteurs gemaakte materiële vaststellingen kunnen, met hun bewijskracht, aangewend worden door de ambtenaren die belast zijn met het toezicht op de naleving van de in artikel 2 van dit decreet bedoelde bepalingen en hun uitvoeringsbesluiten.

§ 3. Indien de sociaalrechtelijke inspecteur middels een waarschuwing de overtreder verzoekt om zich binnen een bepaalde termijn in regel te stellen en/of hiervan het bewijs te verschaffen, wordt geen proces-verbaal opgesteld dan nadat hetzij de termijn tot regularisatie, hetzij de bewijsvoering aangaande de regularisatie wordt genegeerd.

Indien er door de sociaalrechtelijke inspecteur meerdere inbreuken op de sociaalrechtelijke regelgeving worden vastgesteld, kunnen er verschillende termijnen voor regularisatie voor elk van de onderscheiden inbreuken worden opgelegd.

ART. 6/1.

Bij het verhoren van personen worden ten minste de volgende regels in acht genomen :

1° ieder verhoor begint met de mededeling aan de ondervraagde persoon dat :

- a) hij kan vragen dat alle vragen die hem worden gesteld en alle antwoorden die hij geeft, worden genoteerd in de gebruikte bewoordingen;
- b) zijn verklaringen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt;

2° eenieder die wordt ondervraagd, mag gebruikmaken van de documenten die hij in zijn bezit heeft, zonder dat daardoor het verhoor wordt uitgesteld. Hij mag tijdens de ondervraging of later eisen dat die documenten bij het proces-verbaal worden gevoegd;

3° het proces-verbaal vermeldt nauwkeurig het tijdstip waarop het verhoor wordt aangevat, en waarop het eventueel wordt onderbroken en hervat, alsook wanneer het wordt beëindigd. Het vermeldt nauwkeurig de identiteit van de personen die in het verhoor, of in een gedeelte daarvan, tussenkomen, en het tijdstip van hun aankomst en vertrek. Het vermeldt ook de bijzondere omstandigheden en alles wat op de verklaring of de omstandigheden waarin ze is afgelegd, een bijzonder licht kan werpen.

Aan het einde van het verhoor geeft de sociaalrechtelijke inspecteur aan de ondervraagde persoon het proces-verbaal van zijn verhoor te lezen, tenzij hij vraagt dat het hem wordt voorgelezen. Er wordt hem gevraagd of hij zijn verklaringen wil verbeteren of daaraan iets wil toevoegen. Aan het einde van zijn verhoor ondertekent de ondervraagde persoon het proces-verbaal van zijn verhoor.

Als de ondervraagde persoon zich in een andere taal dan de Nederlandse taal wil uitdrukken, wordt ofwel een beroep gedaan op een beëdigde tolk, ofwel worden zijn verklaringen genoteerd in zijn taal, ofwel wordt hem gevraagd zelf zijn verklaring te noteren. Als het verhoor plaatsvindt met bijstand van een tolk, worden zijn identiteit en hoedanigheid vermeld.

Het proces-verbaal van verhoor geeft de tekst van dit artikel weer.

ART. 6/2.

De sociaalrechtelijke inspecteurs delen de ondervraagde mee dat hij kosteloos een kopie van de tekst van verhoor kan verkrijgen.

Die kopie wordt hem onmiddellijk of binnen een maand overhandigd of toegezonden.

Het proces-verbaal van verhoor geeft de tekst van dit artikel weer.

ART. 7.

De sociaalrechtelijke inspecteurs hebben bij de uitoefening van hun opdracht het recht om:

1° zich bij dag en bij nacht, zonder voorafgaande waarschuwing, toegang te verschaffen tot alle werkplaatsen en opleidingscentra die aan hun toezicht onderworpen zijn of tot lokalen waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat er personen werken of er een opleiding volgen, die onderworpen zijn aan de bepalingen van de regelgeving waarop zij toezicht en controle uitoefenen.

Tot de bewoonde lokalen hebben zij alleen toegang in één van de volgende gevallen :

a) de rechter in de politierechtbank heeft daartoe vooraf machtiging tot visitatie verleend;

b) de persoon die het werkelijke genot heeft van de plaats heeft er voorafgaandelijk en uitdrukkelijk om verzocht of heeft er toestemming voor gegeven. Dat verzoek of die toestemming moet schriftelijk en voorafgaand aan het inspectiebezoek worden gegeven.

De sociaalrechtelijke inspecteurs kunnen de toegang tot bewoonde lokalen na 21 uur en voor 5 uur verkrijgen als zij die vraag bijzonder motiveren voor de politierechter.

De machtiging tot visitatie die wordt verleend door de rechter in de politierechtbank kan worden betwist voor de bevoegde rechter die een uitspraak doet ten gronde.

Met uitzondering van de gegevens waaruit de identiteit van de auteur van een eventuele klacht of aangifte kan worden afgeleid, en met behoud van de toepassing van artikel 8, § 2, wordt het geheel van de motiveringsstukken tot het bekomen van de machtiging tot visitatie toegevoegd aan het dossier voor de bevoegde rechter die een uitspraak doet ten gronde;

2° over te gaan tot elk onderzoek, elke controle en elk verhoor van personen over relevante feiten, alsook alle inlichtingen in te winnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de bepalingen van de regelgeving waarop zij toezicht uitoefenen, werkelijk wordt nageleefd en inzonderheid:

a) hetzij alleen, hetzij samen, hetzij in aanwezigheid van getuigen, de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, de leden van de syndicale afvaardigingen, van de comités voor preventie en bescherming op het werk en van de ondernemingsraden, het opleidingscentrum, de werknemers, de gerechtigden, de gebruiker, de sociaal verzekerden, de cursisten, alsmede gelijk welke persoon wiens verhoor zij nodig achten, te ondervragen;

b) zonder afbreuk te doen aan de regelgeving inzake privacy zoals onder meer voorzien door artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en haar uitvoeringsbesluiten, de identiteit op te nemen van de personen die zich bevinden in de opleidingscentra, in de werkplaatsen of op de andere plaatsen die aan hun toezicht onderworpen zijn en waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat zij cursisten, werkgevers, aangestelden of lasthebbers, werknemers, gerechtigden, gebruikers of sociaal verzekerden zijn, alsmede van gelijk welke personen wiens verklaring zij nodig achten; daartoe van deze personen de voorlegging te vorderen van officiële identiteitsdocumenten of de identiteit van deze personen met andere middelen, met inbegrip van het maken van foto's, film- en video-opnamen, alsook met andere geluids- en audiovisuele middelen, trachten te achterhalen;

c) alle informatiedragers op te sporen en te onderzoeken die zich bevinden op de werkplaatsen, in de opleidingscentra, of op andere plaatsen die aan hun toezicht zijn onderworpen en die hetzij sociale gegevens, als vermeld in artikel 3, 7°, bevatten, hetzij om het even welke andere gegevens die ingevolge de regelgeving moeten worden opgemaakt, bijgehouden, of bewaard, zelfs als de sociaalrechtelijke inspecteurs niet zijn belast met het toezicht op die regelgeving. Daartoe kunnen zij eveneens de voormelde informatiedragers opsporen en onderzoeken die vanuit die plaatsen toegankelijk zijn via een informaticasysteem of via elk ander elektronisch apparaat. De Vlaamse Regering kan ter informatie een lijst opstellen met voormelde gegevens die ingevolge de regelgeving moeten worden opgemaakt, bijgehouden of bewaard, en die zich op informatiedragers bevinden op de werkplaatsen, in de opleidingscentra, of op andere plaatsen die onderworpen zijn aan het toezicht van de sociaalrechtelijke inspecteurs. Als de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum afwezig is op het ogenblik van de controle, levert de sociaalrechtelijke inspecteur de nodige inspanningen om contact op te nemen met de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum om de voormelde informatiedragers te doen overleggen. Als de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum niet bereikbaar is, kan de sociaalrechtelijke inspecteur overgaan tot het opsporen en onderzoeken;

c/1) zich, zonder verplaatsing, alle informatiedragers die om het even welke andere gegevens bevatten, ter inzage doen voorleggen wanneer zij dit nodig achten om hun opdracht te volbrengen en overgaan tot het onderzoek ervan. De sociaalrechtelijke inspecteurs beschikken eveneens over die bevoegdheid voor de gegevens die toegankelijk zijn via een informaticasysteem of via een ander elektronisch apparaat;

d) andere roerende goederen dan diegene bedoeld in de littera b) en c), met inbegrip van roerende goederen die onroerend zijn door incorporatie of door bestemming, ongeacht of de overtreder al dan niet de eigenaar is van deze goederen, die aan hun toezicht onderworpen zijn of aan de hand waarvan inbreuken op de regelgeving waarop zij toezicht uitoefenen, kunnen worden vastgesteld, tegen ontvangstbewijs gedurende een redelijke termijn mee te nemen of deze te verzegelen wanneer dit noodzakelijk is voor het leveren van het bewijs van deze inbreuken;

e) zonder afbreuk te doen aan de regelgeving inzake privacy zoals onder meer voorzien door artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en haar uitvoeringsbesluiten, vaststellingen te doen door middel van het maken van foto's, film- en video-opnamen, audiocassettes of andere geluids- en audiovisuele middelen;

3° te bevelen dat de documenten die moeten worden aangeplakt en/of overhandigd ingevolge de regelgeving waarop zij toezicht uitoefenen, daadwerkelijk aangeplakt en/of overhandigd worden en blijven, terstond of binnen een termijn die zij bepalen;

4° als zij zulks in het belang van de cursisten, werknemers of de gerechtigden nodig achten, elk document op te maken of te laten overhandigen ter vervanging van de documenten bedoeld in de reglementeringen waarop zij toezicht en controle uitoefenen.

ART. 7/1.

De sociaalrechtelijke inspecteurs mogen kopieën nemen, in welke vorm ook, van de informatiedragers, vermeld in artikel 7, 2°, c) en c/1), of van de informatie die ze bevatten, of zich die kosteloos laten verstrekken door de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, de gebruiker of het opleidingscentrum.

Als het gaat om informatiedragers als vermeld in artikel 7, 2°, c), die toegankelijk zijn via een informaticasysteem, mogen de sociaalrechtelijke inspecteurs, door middel van het informaticasysteem of een ander elektronisch apparaat en met de bijstand van hetzij de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, de gebruiker of het opleidingscentrum, hetzij van om het even welke andere geschikte persoon die beschikt over de nodige of nuttige kennis over de werking van het informaticasysteem, kopieën maken in de door hen gewenste vorm van het geheel of een deel van de voormelde gegevens.

ART. 7/2.

De sociaalrechtelijke inspecteurs kunnen de informatiedragers, vermeld in artikel 7, 2°, c), in beslag nemen of verzegelen, ongeacht of de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, of het opleidingscentrum al dan niet eigenaar zijn van die informatiedragers.

De sociaalrechtelijke inspecteurs beschikken over de bevoegdheden vermeld in het eerste lid, als dat noodzakelijk is voor de opsporing, voor het onderzoek of voor het leveren van het bewijs van de overtredingen, of als het gevaar bestaat dat met die informatiedragers de inbreuken worden voortgezet of nieuwe inbreuken zullen worden gepleegd.

Als de inbeslagname vermeld in het eerste lid, materieel onmogelijk is, worden de gegevens, evenals de gegevens die noodzakelijk zijn om de gegevens te kunnen verstaan, gekopieerd naar dragers, die toebehoren aan de overheid. In geval van dringendheid of om technische redenen kan gebruikgemaakt worden van dragers die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken.

ART. 7/3.

De hierna vermelde maatregelen moeten het voorwerp uitmaken van een geschreven document van vaststelling dat tegen afgifte van een ontvangstbewijs moet zijn overhandigd :

1° de opsporing en het onderzoek, vermeld in artikel 7, 2°, c), waarmee de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum niet vrijwillig hebben ingestemd;

2° de inbeslagnemingen of verzegelingen die verricht zijn op basis van artikel 7/2.

Het document van vaststelling moet minstens de volgende gegevens vermelden :

1° de datum en het uur waarop de maatregelen zijn genomen;

2° de identiteit van de sociaalrechtelijke inspecteurs en in welke hoedanigheid ze optreden;

3° de genomen maatregelen;

4° de tekstweergave van artikel 24;

5° de rechtsmiddelen tegen de maatregelen en het bevoegde gerechtelijke arrondissement;

6° de overheid die in geval van hoger beroep moet worden gedagvaard.

ART. 7/4.

Als de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum niet aanwezig waren bij de opsporing en het onderzoek, vermeld in artikel 7, 2°, c), moet de sociaalrechtelijk inspecteur de werkgever, de gebruiker of het opleidingscentrum schriftelijk informeren over het feit dat een opsporing en onderzoek hebben plaatsgevonden en over het feit dat informatiedragers werden gekopieerd. Dat document bevat de bepalingen van artikel 7/3, tweede lid.

Als de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum niet aanwezig waren bij de inbeslagnemingen of verzegelingen die verricht zijn krachtens artikel 7/2, moet de sociaalrechtelijke inspecteur de werkgever, de gebruiker of het opleidingscentrum schriftelijk informeren over het feit dat die inbeslagneming of verzegeling heeft plaatsgevonden en over de informatiedragers die in beslag werden genomen, verzegeld, of gekopieerd als de inbeslagname materieel onmogelijk is. Dat document bevat de gegevens, vermeld in artikel 7/3, tweede lid.

ART. 7/5.

Elke persoon die van oordeel is dat zijn rechten geschaad worden door de inbeslagnemingen die verricht zijn ter uitvoering van het artikel 7/2, kan een beroep instellen bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank.

Dat is eveneens het geval voor de maatregelen die genomen zijn ter uitvoering van artikel 7/3 in de gevallen, vermeld in artikel

7/3, waarin de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, of het opleidingscentrum, hetzij daarbij niet aanwezig waren, hetzij daarmee niet vrijwillig hebben ingestemd.

De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding, overeenkomstig artikel 1035 tot en met 1038, 1040 en 1041, van het Gerechtelijk Wetboek.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank doet uitspraak over het beroep na het openbaar ministerie te hebben gehoord.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank controleert de wettelijkheid van de inbeslagnemingen en de maatregelen, alsook de opportuniteit van de handhaving ervan. Hij kan de volledige of gedeeltelijke opheffing van de maatregelen bevelen, eventueel onder bepaalde voorwaarden.

Het vonnis dat uitgesproken is door de voorzitter van de arbeidsrechtbank is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande ieder verhaal en zonder borgstelling, als de rechter die niet heeft bevolen.

ART. 8.

§ 1. Zonder afbreuk te doen aan de regelgeving inzake privacy zoals onder meer voorzien door artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens en haar uitvoeringsbesluiten nemen de sociaalrechtelijke inspecteurs de nodige maatregelen om het vertrouwelijk karakter te respecteren van de gegevens waarvan ze kennis hebben gekregen in de uitoefening van hun opdracht. Zij kunnen deze gegevens uitsluitend aanwenden voor de uitoefening van hun toezichts- en controleopdrachten.

§ 2. Behoudens uitdrukkelijke en schriftelijke machtiging van de indiener van een klacht of van een aangifte betreffende een inbreuk op de regelgeving waarop zij toezicht en controle uitoefenen, mogen de sociaalrechtelijke inspecteurs in geen enkel geval de identiteit van de klager bekend maken.

Het is hen eveneens ten strengste verboden om aan het opleidingscentrum, de gebruiker, de werkgever of aan zijn vertegenwoordiger, aangestelde of lasthebber te onthullen dat ingevolge een klacht of een aangifte een onderzoek werd ingesteld.

ART. 9.

§ 1. De sociaalrechtelijke inspecteurs verstrekken de verzamelde gegevens aan de personeelsleden van de openbare en meewerkende instellingen, aan de sociale inspecteurs van de andere inspectiediensten, alsook aan alle ambtenaren belast met het toezicht op andere regelgeving, in zoverre die inlichtingen dezen kunnen aanbelangen bij de uitoefening van het toezicht waarmee ze belast zijn.

De gegevens worden verstrekt wanneer de in het eerste lid bedoelde ambtenaren en diensten erom verzoeken. De gegevens die worden verzameld binnen het raam van een opsporingsonderzoek of van een gerechtelijk onderzoek kunnen slechts met de toestemming van de bevoegde gerechtelijke overheden worden verstrekt.

§ 2. Alle federale diensten, met inbegrip van de parketten en de griffies van alle rechtscolleges, en diensten van de gemeenschappen, gewesten, provincies, federaties van gemeenten, gemeenten, verenigingen waarvan ze deel uitmaken, openbare instellingen die ervan afhangen, alsook sociale-zekerheidsinstellingen en alle openbare en meewerkende instellingen, zullen krachtens een samenwerkingsakkoord gesloten krachtens artikel 92bis, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de sociaalrechtelijke inspecteurs alle gegevens verstrekken waarom deze verzoeken. Ze zullen hen krachtens dezelfde samenwerkingsovereenkomst eveneens alle boeken, registers, documenten, schijven of banden of gelijk welke andere informatiedragers ter inzage voorleggen en uittreksels, afschriften, afdrukken, uitdraaien, kopies of fotokopieën ervan verstrekken die de sociaalrechtelijke inspecteurs nuttig achten voor het toezicht en de controle op de naleving van de regelgeving waarmee zij belast zijn.

§ 3. De in § 1, eerste lid, vermelde personen mogen de informatie, verkregen op grond van de voorgaande paragrafen, gebruiken voor de uitoefening van de opdrachten van toezicht waarmee ze belast zijn.

§ 4. De sociaalrechtelijke inspecteurs kunnen met de inspecties van de andere gewesten en gemeenschappen, van de federale overheid en van de andere lid-Staten van de Internationale Arbeidsorganisatie, waar het Internationaal Verdrag nr. 81 gelding heeft, alle informatie uitwisselen die nuttig is voor de uitoefening van het toezicht waarmee ze belast zijn.

Van de informatie die van de arbeidsinspectie van de andere gewesten en gemeenschappen, van de federale overheid en van de andere lidstaten wordt verkregen, wordt op dezelfde wijze gebruik gemaakt als van de gelijkaardige inlichtingen die de sociaalrechtelijke inspecteurs rechtstreeks inzamelen. De informatie ten behoeve van de arbeidsinspecties van die lid-Staten wordt eveneens op dezelfde wijze ingezameld door de sociaalrechtelijke inspecteurs als de gelijkaardige informatie die zij inzamelen voor de uitoefening van de controle en het toezicht waarmee zij zelf belast zijn.

De afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie waaronder de sociaalrechtelijke inspecteurs ressorteren kan eveneens, ter uitvoering van een akkoord dat met de bevoegde autoriteiten van een ander gewest of andere gemeenschap of lid-Staat van de Internationale Arbeidsorganisatie wordt gesloten, op het grondgebied van, al naargelang het geval, het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap de aanwezigheid toestaan van ambtenaren van de arbeidsinspectie van dat gewest of die gemeenschap of die lidstaat om alle informatie te verzamelen die van nut kan zijn voor de uitoefening van de controle en het toezicht waarmee deze laatsten belast zijn.

De informatie die door een sociaalrechtelijke inspecteur binnen het territoriale bevoegdheidsgebied van een andere gemeenschap of een ander gewest of in het buitenland werd ingezameld in het kader van een akkoord dat met een ander gewest, een andere gemeenschap, de federale overheid of met een lid-Staat van de Internationale Arbeidsorganisatie is gesloten, kan in dezelfde omstandigheden worden gebruikt als de informatie die op het territoriale bevoegdheidsgebied van, al naargelang het geval, het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, door de sociaalrechtelijke inspecteurs wordt ingezameld.

ART. 10.

De sociaalrechtelijke inspecteurs mogen geen enkel rechtstreeks of onrechtstreeks belang hebben in de ondernemingen, instellingen of verenigingen waarop zij toezicht uitoefenen.

ART. 11.

Overeenkomstig artikel 5, b, van het Internationaal Verdrag nr. 81, neemt de Vlaamse regering door middel van een besluit genomen na verzoek tot advies aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, passende maatregelen om samenwerking tussen de ambtenaren van de sociaalrechtelijke inspectie en de werkgevers en de werknemers of hun organisaties te bevorderen.

ART. 12.

Overeenkomstig artikel 19 van het Internationaal Verdrag nr. 81 stelt de Vlaamse regering door middel van een besluit de wijze en de periodiciteit vast van de rapportering door de plaatselijke inspectiebureaus. Onverminderd de regels van het geheim van het gerechtelijk onderzoek, publiceert de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie voor 30 juni van elk jaar, een algemeen jaarverslag met betrekking tot haar werkzaamheden. Deze publicatie gebeurt hetzij op papier hetzij via elektronische wijze (internet). Het jaarverslag zal minstens over de volgende onderwerpen handelen:

- a) wetten en reglementen die van toepassing zijn op en relevant zijn voor de werking van de sociaalrechtelijke inspectie;
- b) de bezetting van de sociaalrechtelijke inspectie;
- c) statistieken met betrekking tot de bezochte werkgevers en opleidingscentra, het aantal werknemers dat tewerkgesteld wordt door de onderzochte werkgevers, in voorkomend geval door de gebruikers en het aantal cursisten dat door de onderzochte opleidingscentra wordt opgeleid;
- d) statistieken met betrekking tot de verrichte inspecties;
- e) statistieken met betrekking tot de gegeven verwittigingen, opgelegde regularisaties en bewijsvoering;
- f) statistieken met betrekking tot de aard en het aantal van de vastgestelde inbreuken;
- g) statistieken met betrekking tot de opgelegde administratieve geldboeten.

Het aldus gepubliceerde jaarverslag wordt binnen de 3 maanden overgemaakt aan het directoraat-generaal van de Internationale Arbeidsorganisatie.

HOOFDSTUK III BEPALINGEN AANGAANDE HET OPLEGGEN VAN ADMINISTRATIEVE GELD-BOETEN

AFDELING 1 ADMINISTRATIEVE GELDBOETEN UIT HOOFDE VAN BEPAALDE STRAFBEPALINGEN

ART. 13.

§ 1. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en voor zover de feiten ook voor strafvervolgning vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 100 euro tot 1000 euro aan :

1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden, die een bureau exploiteren via een rechtspersoon die niet regelmatig werd opgericht volgens de regels van de lidstaat van vestiging;

2° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die diensten verrichten die verboden zijn krachtens Verdrag nr. 9 op de arbeidsbemiddeling van de zeelieden, aangenomen op 10 juli 1920 door de Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie en goedgekeurd bij de wet van 6 september 1924;

3° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die diensten verrichten die verband houden met een staking, uitsluiting of een schorsing van een arbeidsovereenkomst als vermeld in artikel 50 en 51 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de

arbeidsovereenkomsten;

4° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die weigeren inzage te verlenen aan de opdrachtgever en de werknemer betreffende de over hen opgeslagen gegevens, of hen na beëindiging van de opdracht weigeren een afschrift van hun dossier te bezorgen;

5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die de opdrachtgever en de werknemer onjuiste, onvolledige of niet-tijdige informatie verstrekken over de bemiddelingsdiensten of over de aard van de tewerkstelling;

6° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die de gedragscode, vermeld in artikel 5, 15°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling overtreden;

7° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die als voorwaarde stellen dat de personen voor wie het bureau bemiddeld heeft, het bureau bij iedere nieuwe bemiddeling zal laten optreden;

8° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een schadevergoeding vragen van werknemers die een bemiddelingsprocedure vroegtijdig stopzetten of niet ingaan op een vacature waarvoor zij zich kandidaat stelden;

9° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die op verzoek van een sollicitant, die onderworpen is aan de werklozencontrole én die aan een selectieprocedure deelneemt, geen attest overhandigen waarop de datum en het uur van het bezoek wordt vermeld;

10° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die in hun lokalen uitzendactiviteiten laten verrichten door uitzendbureaus of door lasthebbers of aangestelden van uitzendbureaus die niet over een erkenning beschikken of van wie de erkenning werd ingetrokken of geschrapt;

11° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die bij exclusiviteit personen ter beschikking te stellen van één gebruikende onderneming;

12° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die publiciteit voeren die potentiële uitzendkrachten kan misleiden;

13° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die in personeelsadvertenties niet duidelijk vermelden dat ze de aanwerving van uitzendkrachten beogen, of die geen correcte, volledige en objectieve informatie geven;

14° de gebruiker die een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;

15° iedere persoon als vermeld in artikel 24 die zich schuldig maakt aan een inbreuk als vermeld in artikel 24;

16° de werkgever die zich schuldig maakt aan een inbreuk op het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers alsmede op de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

§ 2. Onder de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en voor zover de feiten ook voor strafvervolgung vatbaar zijn, kan een administratieve geldboete opgelegd worden van 250 euro tot 2.500 euro aan :

1° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden, die een bureau exploiteren als natuurlijke persoon zonder de burgerrechten en politieke rechten te genieten;

2° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden die, buiten de in artikel 47 van de Faillissementwet van 8 augustus 1997 of een gelijkaardige wetgeving in de lidstaat van vestiging toegelaten gevallen, diensten van private arbeidsbemiddeling verrichten op het moment dat het bureau in staat van faillissement of in staat van kennelijk onvermogen verkeert, of dat het bureau het voorwerp uitmaakt van een procedure tot faillietverklaring;

3° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die diensten verrichten die leiden tot tewerkstelling als vermeld in artikel 5, 5°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling;

4° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die bij het verrichten van diensten inzake private arbeidsbemiddeling de persoonlijke levenssfeer van de werknemer en werkgever niet eerbiedigen en hun persoonsgegevens niet verwerken overeenkomstig de regelgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

5° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die medische gegevens inwinnen buiten de gevallen die noodzakelijk zijn om te bepalen of een werknemer in staat is een bepaalde functie uit te oefenen of te voldoen aan de eisen van gezondheid en veiligheid;

6° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die genetische testen verrichten of laten verrichten;

7° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die samenwerken met niet-erkende uitzendbureaus;

8° de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers, of andere personen die bevoegd zijn om het bureau te verbinden of te vertegenwoordigen, of de hoofdaandeelhouders van het bureau, in zoverre zij in de feiten de bevoegdheden van bestuurder uitoefenen, die diensten van private arbeidsbemiddeling verrichten en die :

a) tijdens een periode van vijf jaar, voor de aanvang van of gedurende de uitoefening van diensten inzake private arbeidsbemiddeling veroordeeld zijn wegens faillissement, bedrieglijk onvermogen, valsheid in geschrifte, misbruik van vertrouwen, oplichting, omkoping of bedrog;

b) tijdens een periode van vijf jaar, voor de aanvang van of tijdens de uitoefening van diensten inzake private arbeidsbemiddeling aansprakelijk gesteld zijn voor de verbintenissen of schulden van een gefailleerde vennootschap bij toepassing van artikelen 229, 5°, 265, 315, 456, 4°, en 530, van het Wetboek van Vennootschappen of een gelijkaardige wetgeving in de lidstaat van vestiging, of meermaals een functie van zaakvoerder of gemachtigde hebben uitgeoefend in een gefailleerde vennootschap;

c) tijdens de periode van vijf jaar, voor de aanvang van of tijdens de uitoefening van diensten inzake private arbeidsbemiddeling, herhaaldelijk in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale verplichtingen, de sociale verplichtingen of de wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot de exploitatie van een bureau voor private arbeidsbemiddeling;

d) aan wie tijdens een periode van vijf jaar, voor de start of tijdens de uitoefening van diensten inzake private arbeidsbemiddeling een exploitatieverbod met bedrijfssluiting, of een beroepsverbod met bedrijfssluiting werd opgelegd;

e) tijdens de periode van vijf jaar, voor de aanvang van of gedurende de uitoefening van diensten inzake private

arbeidsbemiddeling ontheven zijn van hun burgerrechten en politieke rechten;

9° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die activiteiten van private arbeidsbemiddeling uitvoeren in strijd met de sociale of fiscale wetgeving;

10° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die de reglementering inzake de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten die in België van toepassing is, overtreden;

11° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die een erkenning verkrijgen op basis van valse, onvolledige of onjuiste verklaringen;

12° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking van de erkenning nog nieuwe overeenkomsten afsluiten, deze wijzigen, vernieuwen of verlengen;

13° het uitzendbureau, zijn lasthebbers of aangestelden die na de intrekking of schrapping van de erkenning nog uitzendactiviteiten uitvoeren;

14° iedere persoon, zijn lasthebbers of aangestelden, die een uitzendbureau exploiteren zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande regelmatige erkenning of die niet meer voldoen aan de erkenningsvoorwaarden;

15° de gebruiker die wetens en willens een beroep doet op een uitzendbureau dat niet beschikt over een regelmatige erkenning;

16° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die enige vergoeding, commissielonen, bijdragen, toelatings- of inschrijvingsgelden vragen of ontvangen, buiten de door het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling bepaalde voorwaarden;

17° het uitzendbureau dat achterstallige belastingen, boeten of interesten verschuldigd is, socialezekerheidsbijdragen, met sociale zekerheid gelijkgestelde bijdragen, boeten of interesten verschuldigd is aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid of bijdragen, boeten of interesten verschuldigd is aan de fondsen voor bestaanszekerheid;

18° het uitzendbureau dat de wettelijke voorwaarden inzake de uitzendarbeid niet naleeft;

19° het bureau, zijn lasthebbers of aangestelden die de werknemer niet behandelen op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze.

ART. 14.

Wanneer de inbreuk door zijn aangestelde of lasthebber is begaan, is de administratieve geldboete alleen op het opleidingscentrum, de werkgever of, in voorkomend geval, de gebruiker, van toepassing.

ART. 15.

De inbreuk op de regelgeving als bedoeld in artikel 13 wordt strafrechtelijk vervolgd ofwel wordt een administratieve geldboete opgelegd onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 17.

De administratieve geldboete wordt opgelegd door de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaar of ambtenaren.

De door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren oefenen hun bevoegdheid uit onder de voorwaarden die hun onafhankelijkheid en onpartijdigheid waarborgen.

Die ambtenaren mogen geen beslissingen nemen in dossiers waarin zij al zijn opgetreden in een andere hoedanigheid, noch enig belang hebben in ondernemingen die betrokken zijn in de procedure.

ART. 16.

Het openbaar ministerie beslist of het al dan niet strafrechtelijk vervolgt.

De instelling van de strafvordering sluit het opleggen van een administratieve geldboete uit.

Elke beslissing over de strafvordering of over het opleggen van een administratieve geldboete uit hoofde van een inbreuk, wordt op verzoek van de sociaalrechtelijke inspecteur die proces-verbaal heeft opgemaakt, aan deze inspecteur ter kennis gebracht. De Vlaamse administratie verzorgt de uitvoering van deze kennisgeving in functie van de documenten en stukken die zij heeft.

ART. 17.

§ 1. Het openbaar ministerie beschikt over een termijn van twee maanden te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal om van zijn beslissing omtrent het al dan niet instellen van een strafvervolging kennis te geven aan de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar.

Bij gemotiveerde beslissing kan het Openbaar Ministerie die termijn verlengen met maximaal twee maanden. Het Openbaar Ministerie brengt de aangewezen ambtenaar, vermeld in artikel 15, tweede lid, daarvan op de hoogte.

§ 2. Ingeval het openbaar ministerie van strafvervolging afziet of nalaat binnen de gestelde termijn van zijn beslissing kennis te geven, beslist de aangewezen ambtenaar, nadat het opleidingscentrum, de werkgever, en in voorkomend geval, de gebruiker

de mogelijkheid geboden werd zijn verweermiddelen naar voren te brengen, of, wegens de inbreuk, een administratieve geldboete wordt opgelegd.

De aangewezen ambtenaar zal het opleidingscentrum, de werkgever en in voorkomend geval de gebruiker uiterlijk 1 maand voorafgaand aan het onderhoud per aangetekende brief in kennis stellen van de aan hem ten laste gelegde feiten. In dit oproepingschrijven wordt de geadresseerde het volgende meegedeeld:

- a) de plaats en het uur van het onderhoud;
- b) de plaats en de uurregeling tot inzage van het dossier gedurende de termijn van minstens 3 weken;
- c) de mogelijkheid tot bijstand van een raadsman;
- d) de mogelijkheid tot neerlegging uiterlijk op de dag van het onderhoud van een schriftelijk verweerschrift, al dan niet vergezeld van overtuigingsstukken.

De aangewezen ambtenaar beschikt over een termijn van zes maanden voor het opleggen van een administratieve geldboete, te rekenen vanaf de kennisneming van de beslissing bedoeld in § 1 of bij ontstentenis vanaf het einde van de termijn bedoeld in dezelfde paragraaf.

§ 3. Indien de aangewezen ambtenaar beslist een administratieve geldboete op te leggen, vermeldt zijn beslissing met in achtneming van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het bedrag, de tekst van § 5 en de termijn waarbinnen en de manier waarop de administratieve geldboete betaald wordt.

Wanneer verzachtende omstandigheden aanwezig zijn kan de aangewezen ambtenaar een administratieve geldboete onder de betreffende minimumbedragen opleggen zonder dat de geldboete lager mag zijn dan 40 % van het toepasselijke minimumbedrag.

§ 4. De in § 3 vermelde beslissing wordt bij een ter post aangetekende brief aan het opleidingscentrum, de werkgever en, in voorkomend geval, aan de gebruiker ter kennis gegeven. De kennisgeving vermeldt de wijze waarop tegen de beslissing beroep kan worden ingesteld.

De verzending van de kennisgeving van de beslissing doet de strafvordering uit hoofde van de in artikel 2 van dit decreet genoemde regelgeving vervallen.

De betaling van de administratieve geldboete en de eventuele invorderingskosten maakt een einde aan de vordering van de Vlaamse overheid.

§ 5. Het opleidingscentrum, de werkgever en, in voorkomend geval, de gebruiker die de beslissing van de bevoegde ambtenaar betwist, tekent op straffe van verval binnen een termijn van twee maanden na de verzending van de kennisgeving van de beslissing, door middel van de neerlegging van een verzoekschrift overeenstemmend met de bepalingen van artikel 704 van het Gerechtelijk Wetboek beroep aan bij de arbeidsrechtbank. Dit beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

§ 6. In geval van beroep tegen de beslissing van de bevoegde ambtenaar kunnen de arbeidsgerechten, wanneer verzachtende omstandigheden aanwezig zijn, het bedrag van de opgelegde administratieve geldboete verminderen tot onder de toepasselijke minimumbedragen, zonder dat de geldboete lager mag zijn dan 40 % van het betreffende minimumbedrag.

§ 7. De Vlaamse regering bepaalt de termijn en de nadere regelen voor de betaling van de administratieve geldboeten.

§ 8. Onverminderd de decreten van 22 februari 1995 tot regeling van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen voor, respectievelijk de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, en de instellingen die eronder ressorteren zal de Vlaamse regering bij besluit de ambtenaren binnen haar administratie machtigen om de in dit decreet bedoelde onbetwiste en opeisbare administratieve geldboeten en eventuele invorderingskosten te verhalen.

De ambtenaar aangewezen krachtens artikel 15, tweede lid, van dit decreet deelt de beslissing van hemzelf of van het arbeidsgerecht die in kracht van gewijsde is gegaan mede aan de door deze paragraaf gemachtigde ambtenaren.

ART. 18.

Wanneer eenzelfde feit verscheidene inbreuken oplevert of wanneer verschillende inbreuken die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde bijzonder opzet gelijktijdig worden voorgelegd aan de krachtens artikel 15, tweede lid, van dit decreet aangewezen ambtenaar of ambtenaren, worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat zij evenwel het bedrag van 20.000 euro mogen overschrijden.

Wanneer de krachtens artikel 15, tweede lid, van dit decreet aangewezen ambtenaar vaststelt dat inbreuken die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste inbreuken de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde bijzonder opzet, houdt hij bij de straftoemeting rekening met de reeds opgelegde sancties. Indien deze hem voor een juiste sanctionering van al die inbreuken voldoende lijken, spreekt hij zich over de schuldvraag uit en verwijst hij in zijn beslissing naar de reeds opgelegde sancties.

ART. 19.

Indien binnen vijf jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, een nieuwe inbreuk wordt vastgesteld, worden de in de artikelen 13 en 18 genoemde bedragen verdubbeld.

ART. 20.

§ 1. Een administratieve geldboete kan niet worden opgelegd indien binnen één jaar na de datum van het proces-verbaal het opleidingscentrum, de werkgever of, in voorkomend geval, de gebruiker niet in de mogelijkheid werd gesteld zijn verweermiddelen bij de aangewezen ambtenaar naar voor te brengen.

De vordering van de Vlaamse overheid uit hoofde van de administratieve geldboete verjaart vijf jaar na het laatste feit dat de bij dit decreet bedoelde inbreuk uitmaakt.

§ 2. De daden van onderzoek of vervolging, met inbegrip van de kennisgevingen van het openbaar ministerie omtrent het al dan niet instellen van strafvervolging en de in artikel 17, § 2, vermelde kennisgeving aan het opleidingscentrum, de werkgever en, in voorkomend geval de gebruiker, waarbij hem de mogelijkheid wordt geboden om zijn verweermiddelen naar voren te brengen, verricht binnen de in § 1, eerste lid, van dit artikel gestelde termijn, stuiten de loop van de in § 1, eerste lid, vermelde termijn. Met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen, zelfs ten aanzien van personen die niet het voorwerp uitmaakten van de kennisgeving, noch bij de daden van onderzoek betrokken waren.

AFDELING 2 ANDERE ADMINISTRatieve GELDBOETEN**ART. 21.**

Onder de voorwaarden, vermeld in deze afdeling, kan een administratieve geldboete worden opgelegd van 50 tot 500 euro aan het bureau, vermeld in artikel 3, 3°, a), b), c) en d), dat :

- 1° bemiddelingsdiensten, zoals bepaald in artikel 3, 1°, b) en c), van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, verricht voor vacatures waar geen reëel jobaanbod tegenover staat;
- 2° productieve praktische proeven organiseert in het kader van een selectieprocedure, die langer duren dan noodzakelijk is om de bekwaamheid van de sollicitant te onderzoeken;
- 3° geen document waarin de rechten en verplichtingen van de werknemer en de werkgever overhandigt aan de gegadigden of in extenso aanplakt in de voor het publiek toegankelijke lokalen van het bureau;
- 4° bij externe communicatie, ongeacht onder welke vorm, geen melding maakt van het erkenningsnummer;
- 5° de benaming niet vermeldt waaronder het is erkend;
- 6° niet voldoet aan de criteria inzake kwaliteit en deskundigheid, vermeld in artikel 5, 17°, van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling.

ART. 22.

Artikel 14 van dit decreet is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot oplegging van de administratieve geldboete.

ART. 23.

§ 1. De administratieve geldboete wordt opgelegd door de krachtens artikel 15, tweede lid, aangewezen ambtenaar.

§ 2. Met uitzondering van de tussenkomst van het Openbaar Ministerie en de gevolgen hiervan op de bevoegdheid van de aangewezen ambtenaar en de verzachtende omstandigheden die niet kunnen weerhouden worden is artikel 17 van dit decreet van overeenkomstige toepassing.

§ 3. Artikel 18 is van overeenkomstige toepassing op het bepalen van de hoogte van de administratieve geldboete.

§ 4. Indien binnen één jaar, te rekenen vanaf de datum van het proces-verbaal, eenzelfde inbreuk wordt vastgesteld, worden de in artikel 21 genoemde bedragen verdubbeld.

§ 5. De in § 2 bedoelde beslissing kan niet meer worden genomen na een jaar te rekenen vanaf het plegen van het feit dat

een in artikel 21 bedoelde inbreuk uitmaakt.

§ 6. De daden van onderzoek of vervolging, met inbegrip van de door artikel 17, § 2, geregelde kennisgeving aan de werkgever of, in voorkomend geval, aan de gebruiker, om zijn verweermiddelen naar voren te brengen, verricht binnen de in § 5 gestelde termijn, stuiten de loop ervan. Met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen, zelfs ten aanzien van personen die niet het voorwerp uitmaakten van de kennisgeving, noch bij de daden van onderzoek betrokken waren.

HOOFDSTUK IV STRAFBEPALINGEN

ART. 24.

Onverminderd de strafbepalingen van de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek:

1° worden gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van 26 tot 500 euro of met één van die straffen alleen het opleidingscentrum, de werkgever en in voorkomend geval de gebruiker, zijn aangestelden of lasthebbers, die binnen de door de sociaalrechtelijke inspecteurs bepaalde termijn, het door deze laatsten gegeven bevel tot aanplakking en/of overhandiging van documenten waarvan het bestaan krachtens de bestaande regelgeving zeker is, bedoeld bij artikel 7, 3°, van dit decreet, niet nakomen;

2° wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van 26 tot 500 euro of met één van die straffen alleen het opleidingscentrum, de werkgever en in voorkomend geval de gebruiker, zijn aangestelden of lasthebbers, die een inbreuk, waarvoor een administratieve geldboete werd opgelegd overeenkomstig afdeling 2 van hoofdstuk III van dit decreet, niet regulariseert voor de datum zoals vermeld in de beslissing waarvan sprake in artikel 6, § 3;

3° wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van 1.000 tot 5.000 euro of met één van die straffen alleen, al wie het krachtens hoofdstuk II van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan geregelde toezicht verhindert.

De strafbepalingen, vermeld in het eerste lid, punt 3°, zijn niet van toepassing op de inbreuken op artikel 7, 2°, c/1).

ART. 25.

De opleidingscentra, werkgevers of de gebruikers zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboeten waartoe hun aangestelden of lasthebbers zijn veroordeeld.

ART. 26.

In geval van herhaling van een in artikel 24 bedoeld misdrijf, is artikel 85 van het Strafwetboek niet van toepassing.

HOOFDSTUK V WIJZIGINGSBEPALINGEN

ART. 27.

(niet opgenomen)

(Voegt artikel 7 in de wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie in)

ART. 28.

(niet opgenomen)

(Wijzigt de artikelen 6 en 11 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, en heft de artikelen 7, 8 en 9 van hetzelfde decreet op)

ART. 29.

(niet opgenomen)

(Voegt artikel 27 in het koninklijk besluit nr. 25 van 24 maart 1982 tot opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in)

ART. 30.

(niet opgenomen)

(Wijzigt de artikelen 15 en 17 van het decreet van 14 juli 1998 inzake sociale werkplaatsen)

ART. 31.

§ 1. (niet opgenomen)

(Wijzigt artikel 18 van het decreet van 13 april 1999 met betrekking tot de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest)

§ 2. (niet opgenomen)

(Wijzigt artikel 19 van hetzelfde decreet)

§ 3. (niet opgenomen)

(Wijzigt artikel 19 van hetzelfde decreet)

§ 4. (niet opgenomen)

(Heft artikel 23 van hetzelfde decreet op)

§ 5. (niet opgenomen)

(Wijzigt artikel 24 van hetzelfde decreet)

ART. 32.

(niet opgenomen)

(Wijzigt artikel 11 van het decreet van 18 mei 1999 houdende oprichting van een Herplaatsingsfonds)

ART. 33.

§ 1. (niet opgenomen)

(Wijzigt artikel 10 van het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt)

§ 2. (niet opgenomen)

(Wijzigt artikel 17 van hetzelfde decreet)

ART. 34.

(niet opgenomen)

(Wijzigt artikel 37 van het besluit van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding)

HOOFDSTUK VI OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

ART. 35.

Uiterlijk op 30 maart volgend op het jaar waarop het betrekking heeft, brengt de Vlaamse regering verslag uit bij het Vlaams Parlement omtrent de toepassing van dit decreet.

Dit verslag zal eveneens ter bespreking aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen worden meegedeeld.

De Vlaamse regering bepaalt nader de vorm en de inhoud van dit verslag.

ART. 36.

(niet opgenomen)

(Wijzigt artikel 1 van de wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboetes toepasselijk in geval van inbreuk op

sommige sociale wetten)

ART. 37.

(niet opgenomen)

(Heft het besluit van de Vlaamse regering van 16 januari 1985 tot bepaling van het toezicht op de toekenning en de intrekking van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor werknemers van vreemde nationaliteit op)

ART. 38.

Dit decreet wordt aangehaald als "decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht".

Opschrift Decreet tot wijziging van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn

Datum 09.07.2010

ART. 1.

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

ART. 2.

In artikel 2, eerste lid, van het decreet van 30 april 2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn, gewijzigd bij het decreet van 22 december 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° tussen de woorden "hierna genoemde regelgeving" en de woorden "en bepaalt de administratieve geldboeten" worden de woorden ", met inbegrip van de uitvoeringsbesluiten," ingevoegd;

2° punt 10°, 11°, 12° en 13° worden vervangen door wat volgt :

« 10° de Verordening (EG) nr. 2035/2005 van de Commissie van 12 december 2005 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1681/94 betreffende onregelmatigheden in het kader van de financiering van het structuurbeleid en terugvordering van in dat kader onverschuldigd betaalde bedragen, alsmede betreffende de inrichting van een informatiesysteem op dit gebied;

11° de Verordening (EG) nr. 1081/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende het Europees Sociaal Fonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1784/1999;

12° de Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad van 11 juli 2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1260/1999;

13° de Verordening (EG) nr. 1828/2006 van de Commissie van 8 december 2006 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds, en van de Verordening (EG) nr. 1080/2006 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling; ».

3° er worden een punten 18°, 19°, 20°, 21°, 22°, 23°, 24°, 25°, 26°, 27°, 28°, 29°, 30°, 31°, 32°, 33°, 34° en 35° toegevoegd, die luiden als volgt :

« 18° de programmawet van 30 december 1988, titel III Tewerkstelling en Arbeid, hoofdstuk II Opzetting van een stelsel van gesubsidieerde contractuelen bij sommige openbare besturen, artikel 93 tot en met 101;

19° het decreet van 17 maart 1998 houdende diverse beleidsbepalingen, hoofdstuk IV Tewerkstelling, artikel 11 tot en met 13;

20° het decreet van 8 december 2000 houdende diverse bepalingen, hoofdstuk VIII Tewerkstelling, artikel 14 tot en met 18;

21° het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004, hoofdstukken XXVII Opleidingscheques en XXXVII Beroepsopleiding;

22° het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid;

23° het decreet van 7 mei 2004 houdende de toekenning van dienstencheques voor kinderopvang;

24° het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector;

25° het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding;

26° het decreet van 7 mei 2004 betreffende het statuut, de werking, de taken en de bevoegdheden van de erkende regionale samenwerkingsverbanden, de sociaal-economische raden van de regio en de regionale sociaal-economische overlegcomités;

27° het decreet van 23 december 2005 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, hoofdstuk XXVII Beschutte werkplaatsen, artikel 79;

28° het decreet van 22 december 2006 houdende de lokale diensteneconomie;

29° het decreet van 22 december 2006 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2007, hoofdstuk XVI Fonds ter bevordering van de Sociale Economie in Vlaanderen, artikelen 53 en 54;

30° het besluit van de Vlaamse Regering van 22 september 1998 houdende instelling van een aanmoedigingspremie voor loopbaanonderbreking voor de personeelsleden van de Vlaamse openbare sector en het Nederlandstalig onderwijs in het raam van de maatregelen tot herverdeling van de arbeid;

31° het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 2001 houdende toekenning van een aanmoedigingspremie bij loopbaanonderbreking in het kader van de landingsbanen voor de personeelsleden van de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand;

32° het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2002 houdende hervorming van het stelsel van de aanmoedigingspremies in de privésector;

33° het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2002 tot instelling van de aanmoedigingspremies in de Vlaamse private

sociale profitsector;

34° het besluit van de Vlaamse Regering van 8 september 2000 houdende een impuls- en ondersteuningsprogramma van de meerwaardeneconomie;

35° het decreet van 13 maart 2009 betreffende de sectorconvenants in het raam van het Vlaams Werkgelegenheidsbeleid. »

ART. 3.

In artikel 3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 10° wordt vervangen door wat volgt :

« 10° sociaalrechtelijke inspecteurs : de beëdigde ambtenaren van de afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie van het Departement Werk en Sociale Economie; »;

2° er wordt een punt 12° toegevoegd, dat luidt als volgt :

« 12° informatiedragers : eender welke informatiedragers in welke vorm ook, zoals boeken, registers, documenten, numerieke of digitale informatiedragers, schijven, banden, met inbegrip van die welke bereikt kunnen worden door een informaticasysteem of door een ander apparaat. »

ART. 4.

Aan artikel 4 van hetzelfde decreet worden de woorden ", of zijn gemachtigde" toegevoegd.

ART. 5.

In hetzelfde decreet worden een artikel 5/1 en 5/2 ingevoegd, die luiden als volgt :

« Art. 5/1. De sociaalrechtelijke inspecteurs oefenen de bevoegdheden vermeld in dit decreet uit met het oog op het toezicht op de naleving van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn.

Art. 5/2. Bij de uitoefening van de bevoegdheden, vermeld in dit decreet, moeten de sociaalrechtelijke inspecteurs er zorg voor dragen dat de middelen die zij aanwenden, passend en noodzakelijk zijn voor het toezicht op de naleving van de regelgeving waarvoor ze bevoegd zijn. »

ART. 6.

In artikel 6, § 1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° de inleidende zin wordt vervangen door wat volgt :

« Onverminderd het vorderingsrecht van het Openbaar Ministerie en van de onderzoeksrechter als vermeld in artikel 28ter, en 56, § 2, van het Wetboek van Strafvordering, bezitten de sociaalrechtelijke inspecteurs de beoordelingsbevoegdheid om : »;

2° in punt 6°, d), worden de woorden "nummer handelsregister" vervangen door het woord "ondernemingsnummer";

3° in punt 6°, j), worden de woorden "de voorlezing en" geschrapt;

4° aan punt 6° wordt een punt k) toegevoegd, dat luidt als volgt :

« k) de vermelding van de bepalingen van artikel 6/1 en 6/2. »

ART. 7.

In artikel 6, § 3, van hetzelfde decreet wordt het derde lid opgeheven.

ART. 8.

In hetzelfde decreet worden een artikel 6/1 en 6/2 ingevoegd, die luiden als volgt :

« Art. 6/1. Bij het verhoren van personen worden ten minste de volgende regels in acht genomen :

1° ieder verhoor begint met de mededeling aan de ondervraagde persoon dat :

a) hij kan vragen dat alle vragen die hem worden gesteld en alle antwoorden die hij geeft, worden genoteerd in de gebruikte bewoordingen;

b) zijn verklaringen als bewijs in rechte kunnen worden gebruikt;

2° eenieder die wordt ondervraagd, mag gebruikmaken van de documenten die hij in zijn bezit heeft, zonder dat daardoor het verhoor wordt uitgesteld. Hij mag tijdens de ondervraging of later eisen dat die documenten bij het proces-verbaal worden gevoegd;

3° het proces-verbaal vermeldt nauwkeurig het tijdstip waarop het verhoor wordt aangevat, en waarop het eventueel wordt

onderbroken en hervat, alsook wanneer het wordt beëindigd. Het vermeldt nauwkeurig de identiteit van de personen die in het verhoor, of in een gedeelte daarvan, tussenkomen, en het tijdstip van hun aankomst en vertrek. Het vermeldt ook de bijzondere omstandigheden en alles wat op de verklaring of de omstandigheden waarin ze is afgelegd, een bijzonder licht kan werpen.

Aan het einde van het verhoor geeft de sociaalrechtelijke inspecteur aan de ondervraagde persoon het proces-verbaal van zijn verhoor te lezen, tenzij hij vraagt dat het hem wordt voorgelezen. Er wordt hem gevraagd of hij zijn verklaringen wil verbeteren of daaraan iets wil toevoegen. Aan het einde van zijn verhoor ondertekent de ondervraagde persoon het proces-verbaal van zijn verhoor.

Als de ondervraagde persoon zich in een andere taal dan de Nederlandse taal wil uitdrukken, wordt ofwel een beroep gedaan op een beëdigde tolk, ofwel worden zijn verklaringen genoteerd in zijn taal, ofwel wordt hem gevraagd zelf zijn verklaring te noteren. Als het verhoor plaatsvindt met bijstand van een tolk, worden zijn identiteit en hoedanigheid vermeld.

Het proces-verbaal van verhoor geeft de tekst van dit artikel weer.

Art. 6/2. De sociaalrechtelijke inspecteurs delen de ondervraagde mee dat hij kosteloos een kopie van de tekst van verhoor kan verkrijgen.

Die kopie wordt hem onmiddellijk of binnen een maand overhandigd of toegezonden.

Het proces-verbaal van verhoor geeft de tekst van dit artikel weer. »

ART. 9.

In artikel 7 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt :

« 1° zich bij dag en bij nacht, zonder voorafgaande waarschuwing, toegang te verschaffen tot alle werkplaatsen en opleidingscentra die aan hun toezicht onderworpen zijn of tot lokalen waarvan zij redelijkerwijze kunnen vermoeden dat er personen werken of er een opleiding volgen, die onderworpen zijn aan de bepalingen van de regelgeving waarop zij toezicht en controle uitoefenen.

Tot de bewoonde lokalen hebben zij alleen toegang in één van de volgende gevallen :

- a) de rechter in de politierechtbank heeft daartoe vooraf machtiging tot visitatie verleend;
- b) de persoon die het werkelijke genot heeft van de plaats heeft er voorafgaandelijk en uitdrukkelijk om verzocht of heeft er toestemming voor gegeven. Dat verzoek of die toestemming moet schriftelijk en voorafgaand aan het inspectiebezoek worden gegeven.

De sociaalrechtelijke inspecteurs kunnen de toegang tot bewoonde lokalen na 21 uur en voor 5 uur verkrijgen als zij die vraag bijzonder motiveren voor de politierechter.

De machtiging tot visitatie die wordt verleend door de rechter in de politierechtbank kan worden betwist voor de bevoegde rechter die een uitspraak doet ten gronde.

Met uitzondering van de gegevens waaruit de identiteit van de auteur van een eventuele klacht of aangifte kan worden afgeleid, en met behoud van de toepassing van artikel 8, § 2, wordt het geheel van de motiveringsstukken tot het bekomen van de machtiging tot visitatie toegevoegd aan het dossier voor de bevoegde rechter die een uitspraak doet ten gronde; »;

2° in punt 2° wordt c) vervangen door wat volgt :

« c) alle informatiedragers op te sporen en te onderzoeken die zich bevinden op de werkplaatsen, in de opleidingscentra, of op andere plaatsen die aan hun toezicht zijn onderworpen en die hetzij sociale gegevens, als vermeld in artikel 3, 7°, bevatten, hetzij om het even welke andere gegevens die ingevolge de regelgeving moeten worden opgemaakt, bijgehouden, of bewaard, zelfs als de sociaalrechtelijke inspecteurs niet zijn belast met het toezicht op die regelgeving. Daartoe kunnen zij eveneens de voormelde informatiedragers opsporen en onderzoeken die vanuit die plaatsen toegankelijk zijn via een informaticasysteem of via elk ander elektronisch apparaat. De Vlaamse Regering kan ter informatie een lijst opstellen met voormelde gegevens die ingevolge de regelgeving moeten worden opgemaakt, bijgehouden of bewaard, en die zich op informatiedragers bevinden op de werkplaatsen, in de opleidingscentra, of op andere plaatsen die onderworpen zijn aan het toezicht van de sociaalrechtelijke inspecteurs. Als de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum afwezig is op het ogenblik van de controle, levert de sociaalrechtelijke inspecteur de nodige inspanningen om contact op te nemen met de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum om de voormelde informatiedragers te doen overleggen. Als de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum niet bereikbaar is, kan de sociaalrechtelijke inspecteur overgaan tot het opsporen en onderzoeken; »;

3° in punt 2°, c), wordt een c/1) ingevoegd, dat luidt als volgt :

« c/1) zich, zonder verplaatsing, alle informatiedragers die om het even welke andere gegevens bevatten, ter inzage doen

voorleggen wanneer zij dit nodig achten om hun opdracht te volbrengen en overgaan tot het onderzoek ervan. De sociaalrechtelijke inspecteurs beschikken eveneens over die bevoegdheid voor de gegevens die toegankelijk zijn via een informaticasysteem of via een ander elektronisch apparaat; ».

ART. 10.

In hetzelfde decreet worden een artikel 7/1 tot en met 7/5 ingevoegd, die luiden als volgt :

« Art. 7/1. De sociaalrechtelijke inspecteurs mogen kopieën nemen, in welke vorm ook, van de informatiedragers, vermeld in artikel 7, 2°, c) en c/1), of van de informatie die ze bevatten, of zich die kosteloos laten verstrekken door de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, de gebruiker of het opleidingscentrum.

Als het gaat om informatiedragers als vermeld in artikel 7, 2°, c), die toegankelijk zijn via een informaticasysteem, mogen de sociaalrechtelijke inspecteurs, door middel van het informaticasysteem of een ander elektronisch apparaat en met de bijstand van hetzij de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, de gebruiker of het opleidingscentrum, hetzij van om het even welke andere geschikte persoon die beschikt over de nodige of nuttige kennis over de werking van het informaticasysteem, kopieën maken in de door hen gewenste vorm van het geheel of een deel van de voormelde gegevens.

Art. 7/2. De sociaalrechtelijke inspecteurs kunnen de informatiedragers, vermeld in artikel 7, 2°, c), in beslag nemen of verzegelen, ongeacht of de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, of het opleidingscentrum al dan niet eigenaar zijn van die informatiedragers.

De sociaalrechtelijke inspecteurs beschikken over de bevoegdheden vermeld in het eerste lid, als dat noodzakelijk is voor de opsporing, voor het onderzoek of voor het leveren van het bewijs van de overtredingen, of als het gevaar bestaat dat met die informatiedragers de inbreuken worden voortgezet of nieuwe inbreuken zullen worden gepleegd.

Als de inbeslagname vermeld in het eerste lid, materieel onmogelijk is, worden de gegevens, evenals de gegevens die noodzakelijk zijn om de gegevens te kunnen verstaan, gekopieerd naar dragers, die toebehoren aan de overheid. In geval van dringendheid of om technische redenen kan gebruikgemaakt worden van dragers die ter beschikking staan van personen die gerechtigd zijn om het informaticasysteem te gebruiken.

Art. 7/3. De hierna vermelde maatregelen moeten het voorwerp uitmaken van een geschreven document van vaststelling dat tegen afgifte van een ontvangstbewijs moet zijn overhandigd :

- 1° de opsporing en het onderzoek, vermeld in artikel 7, 2°, c), waarmee de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum niet vrijwillig hebben ingestemd;
- 2° de inbeslagnemingen of verzegelingen die verricht zijn op basis van artikel 7/2.

Het document van vaststelling moet minstens de volgende gegevens vermelden :

- 1° de datum en het uur waarop de maatregelen zijn genomen;
- 2° de identiteit van de sociaalrechtelijke inspecteurs en in welke hoedanigheid ze optreden;
- 3° de genomen maatregelen;
- 4° de tekstweergave van artikel 24;
- 5° de rechtsmiddelen tegen de maatregelen en het bevoegde gerechtelijke arrondissement;
- 6° de overheid die in geval van hoger beroep moet worden gedagvaard.

Art. 7/4. Als de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum niet aanwezig waren bij de opsporing en het onderzoek, vermeld in artikel 7, 2°, c), moet de sociaalrechtelijke inspecteur de werkgever, de gebruiker of het opleidingscentrum schriftelijk informeren over het feit dat een opsporing en onderzoek hebben plaatsgevonden en over het feit dat informatiedragers werden gekopieerd. Dat document bevat de bepalingen van artikel 7/3, tweede lid.

Als de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber, de gebruiker of het opleidingscentrum niet aanwezig waren bij de inbeslagnemingen of verzegelingen die verricht zijn krachtens artikel 7/2, moet de sociaalrechtelijke inspecteur de werkgever, de gebruiker of het opleidingscentrum schriftelijk informeren over het feit dat die inbeslagneming of verzegeling heeft plaatsgevonden en over de informatiedragers die in beslag werden genomen, verzegeld, of gekopieerd als de inbeslagname materieel onmogelijk is. Dat document bevat de gegevens, vermeld in artikel 7/3, tweede lid.

Art. 7/5. Elke persoon die van oordeel is dat zijn rechten geschaad worden door de inbeslagnemingen die verricht zijn ter uitvoering van het artikel 7/2, kan een beroep instellen bij de voorzitter van de arbeidsrechtbank.

Dat is eveneens het geval voor de maatregelen die genomen zijn ter uitvoering van artikel 7/3 in de gevallen, vermeld in artikel 7/3, waarin de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, of het opleidingscentrum, hetzij daarbij niet aanwezig waren, hetzij daarmee niet vrijwillig hebben ingestemd.

De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding, overeenkomstig artikel 1035 tot en met 1038, 1040 en 1041, van het Gerechtelijk Wetboek.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank doet uitspraak over het beroep na het openbaar ministerie te hebben gehoord.

De voorzitter van de arbeidsrechtbank controleert de wettelijkheid van de inbeslagnemingen en de maatregelen, alsook de opportuniteit van de handhaving ervan. Hij kan de volledige of gedeeltelijke opheffing van de maatregelen bevelen, eventueel onder bepaalde voorwaarden.

Het vonnis dat uitgesproken is door de voorzitter van de arbeidsrechtbank is uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande ieder verhaal en zonder borgstelling, als de rechter die niet heeft bevolen. »

ART. 11.

In artikel 9, § 4, derde lid, van het hetzelfde decreet worden de woorden "afdeling Inspectie Werkgelegenheid" vervangen door de woorden "afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie".

ART. 12.

In artikel 12 van het hetzelfde decreet worden de woorden "afdeling Inspectie Werkgelegenheid" vervangen door de woorden "afdeling Inspectie Werk en Sociale Economie".

ART. 13.

Aan artikel 15 van het hetzelfde decreet worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

« De door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren oefenen hun bevoegdheid uit onder de voorwaarden die hun onafhankelijkheid en onpartijdigheid waarborgen.

Die ambtenaren mogen geen beslissingen nemen in dossiers waarin zij al zijn opgetreden in een andere hoedanigheid, noch enig belang hebben in ondernemingen die betrokken zijn in de procedure. »

ART. 14.

Aan artikel 17, § 1, van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

« Bij gemotiveerde beslissing kan het Openbaar Ministerie die termijn verlengen met maximaal twee maanden. Het Openbaar Ministerie brengt de aangewezen ambtenaar, vermeld in artikel 15, tweede lid, daarvan op de hoogte. »

ART. 15.

Aan artikel 24 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

« De strafbepalingen, vermeld in het eerste lid, punt 3°, zijn niet van toepassing op de inbreuken op artikel 7, 2°, c/1). »

ART. 16.

Dit decreet treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

